

தமிழ் நாடு சட்டமன்ற மேலவை.

வியழாக்கிழமை, 1981 மார்ச் 5.

மாசி 22, ரௌத்திரி 2012, திருவள்ளுவராண்டு.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் முற்பகல் 10-30 மணியளவில் மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் (டாக்டர் ம. பொ. சிவஞானம்) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. இரங்கற் குறிப்பு.

மேலவை முன்னாள் உறுப்பினர் திரு. எஸ். சி. செங்கோட்டு வேலப்பன் இயற்கை எய்தியது குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : தமிழ் நாடு சட்டமன்ற மேலவை முன்னாள் உறுப்பினர் திரு. எஸ். சி. செங்கோட்டு வேலப்பன் அவர்கள் 26-2-1981 அன்று ஈரோட்டில் இயற்கையெய்தினார் என்ற செய்தியை ஆழ்ந்த வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர் இந்த அவையில் ஏப்ரல் 1970 முதல் ஏப்ரல் 1976 வரை உறுப்பினராக இருந்தார். அவர் ஈரோடு ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவராகவும், வெள்ளாளர் கல்வி-அறக்கட்டளைச் செயலாளராகவும் இருந்திருக்கிறார்.

அவரது மறைவால் துயருற்றிருக்கும் அவர்தம் குடும்பத்தினருக்கு மேலவையின் சார்பில் நமது ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மறைந்த பெரியவருக்கு அஞ்சலி தெரிவிக்கும் வகையில் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இரண்டு நிமிடம் மௌனமாக எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(அவ்வாறே உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இரண்டு நிமிடங்கள் மௌனமாக எழுந்து நின்றனர்.)

[1981 மார்ச் 5]

2. வினாக்கள்-விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

வத்தலக்குண்டு வெடி விபத்து.

* 111 வினா.—திரு. சோ. ஆறுமுகம் (திரு. ம. சங்கரலிங்கம் சார்பில்) : மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1980 ஆகஸ்டில் மதுரை மாவட்டம், வத்தலகுண்டில் ஏற்பட்ட வெடி விபத்தில் இறந்தவர்கள் எத்தனை பேர்?

(இ) இறந்தவர்கள் குடும்பங்களுக்கு அரசு அளித்த உதவி யாது?

(உ) இறந்தவர்களுடைய உழைப்பால் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு?

(எ) அத்தகைய குடும்பங்களுக்கு அரசு தனியாக உதவி ஏதும் அளித்ததா?

(ஐ) ஆம் எனில், அதன் விபரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : ஒரு விவர அறிக்கை @ அவையின் மூன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

துணைத் தாசில்தார் பதவிகள்.

* 112. வினா—திரு. சோ. ஆறுமுகம் (திரு. ம. சங்கரலிங்கம் சார்பில்) : மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) பிற மாவட்டங்களிலுள்ள வட்ட அலுவலகங்களுக்கு அளிக்கப் பட்டுள்ள கூடுதல் துணைத் தாசில்தார் பதவிகள், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள வட்ட அலுவலகங்களுக்கு அளிக்கப்படவில்லை என்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், அம்மாவட்டத்தில், அப்பதவிகளை ஏற்படுத்த அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : (அ) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், அம்மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரால், புள்ளி விவரத்தின் அடிப்படையில் கோரப்பட்ட, மூன்று துணை வட்டாட்சியர் பதவிகளும் அளிக்கப்பட்டுள்ளன.

@ 93-94 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1981 மார்ச் 5]

(இ) தற்போதுள்ள பணியாளர் நிலைக்கேற்ப மேலும் ஆறு கூடுதல் துணை வட்டாட்சியர் பதவிகள் கன்னியாகுமரி மாவட்ட ஆட்சியரால் கோரப்பட்டு அது அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. விரைவில் தக்க முடிவெடுக்கப்பட்டு ஆணை வெளியிடப்படும்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : இந்தக் கூடுதல் துணைத் தாசில்தார்கள் நியமனத்தை அரசு விரைவுபடுத்துமா? மற்ற மாவட்டங்களிலே இருக்கும் விகிதாச்சாரத்துக்கு (Ratio) ஏற்ப கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும் தாசில்தார்கள் செயல்படும் அளவிற்கு நிலைமைகளை அரசு உறுதிப்படுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : இந்த அரசு ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, 200 துணைத் தாசில்தார்கள் மாநிலம் பூராவும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆங்காங்கே இருக்கின்ற தேவைக்கேற்றவாறு, ஜனத்தொகைக் கேற்றவாறு, இருக்கின்ற வேலைப்பளு, வரி வசூல், எல்லாவற்றையும் கணக்கெடுத்து தமிழ் நாடு முழுவதற்கும் ஒரேமாதிரியான முறைதான் பின்பற்றப்படுகிறது.

உடற்பயிற்சி இயக்குநர்கள்.

* 113. வினா—திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) உயர் நிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் பி. பி. எட். பட்டம் பெற்ற உடற் பயிற்சி இயக்குநர்களை, மேல் உயர் நிலைப் பள்ளிகளில் நியமனம் செய்யும் செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசிடம் உள்ளதா?

(இ) 1978-79, 1979-80 மற்றும் 1980-81 கல்வி ஆண்டுகளில், மேல் உயர் நிலைப் பள்ளிகளில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள உடற்பயிற்சி இயக்குநர் பதவிகள் எத்தனை?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) மேல்நிலைப் பள்ளி உடற் பயிற்சி இயக்குநர் பதவிக்கு பட்டப்படிப்போடு எம்.பி.எட். பயிற்சி பட்டம் B.A./B.Sc./B.Com. உடன் (M.P.Ed.) கல்வித் தகுதியாக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆதலின் பி.பி.எட். பட்டம் பெற்ற உடற்பயிற்சி இயக்குநர்களை மேல்நிலைப் பள்ளி உடற்பயிற்சி இயக்குநர்களாக நியமிப்பதற்கில்லை.

[1981 மார்ச் 5]

ஆனாலும், இவர்கள் மேல்நிலைப் பள்ளி வகுப்புகளில் உடற்கல்வி பாடத்தை நடத்த அனுமதித்து அவர்களுக்கு தனி ஊதியமாக ரூ. 25 கொடுக்கப் படுகிறது.

(இ) 1979-80-ல் மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் உடற்பயிற்சி இயக்குநர்களை அமர்த்தும் பொருட்டு, 400 உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்/உடற்பயிற்சி இயக்குநர் பணியிடங்கள் மேல்நிலைப் பள்ளி உடற்பயிற்சி இயக்குநர் பதவிகளாக உயர்த்தப்பட்டன. 1980-81-ம் ஆண்டில் 200 மேல்நிலைப் பள்ளி உடற்பயிற்சி இயக்குநர் பணியிடங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : இந்த 200 உடற்பயிற்சி இயக்குநர் பதவிகளில் பி. பி. எட். (B.P.Ed.) பட்டம் பெற்று ஆனால் சாதாரண உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களாகப் பணிபுரிந்தவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அதே உயர்நிலை—மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் இடைநிலை ஆசிரியர்கள் பி. பி. எட். (B.P.Ed.) பட்டம் பெற்றவர்கள் மாநிலம் முழுவதும் 25 ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். பி. பி. எட். (B.P.Ed.) பட்டம் பெற்று இடைநிலை ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்களுக்கும் பதவி உயர்வு கொடுக்க வேண்டும் என்று ஏற்கெனவே கேட்டிருக்கிறோம். இந்தக் கோரிக்கையை அரசு பரிசீலிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அப்படிப்பட்டவர்களுடைய கோரிக்கையை அரசு பரிசீலிக்கும்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மற்றொன்று, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்ட இந்த 400 பணியிடங்களில் ஏற்கெனவே உயர்நிலைப் பள்ளி மற்றும் மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றுகிற உடற் கல்வி இயக்குநர்களில் எம்.பி.எட். (M.P.Ed.) பட்டம் பெற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கொடுக்கப்படவில்லை. தற்போது பணியிலுள்ள எம். பி. எட். தகுதி படைத்தவர்களுக்கு அந்தப் பதவி உயர்வு அளிக்கப்படவில்லை என்று உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள் சங்கம் முறையீடு செய்திருக்கிறார்கள். அதுகுறித்தும் அரசு பரிசீலிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்குமானால், அதுகுறித்து அரசு விசாரிக்கும்.

திரு. பா. ரா. தாமஸ் : இரண்டாம் நிலை உடற் பயிற்சி ஆசிரியர்கள் கூட பி.பி.எட். (B.P.Ed.) பட்டம் தேறியிருக்கிறார்கள். அதேபோல நெப்பாசிரியர்கள் கூட பி. பி. எட். (B.P.Ed.) தகுதி பெற்று பள்ளிகளிலே

1981 மார்ச் 5]

பணியாற்றுகிறார்கள். இப்போது இருக்கும் 400 பணியிடங்களுக்கும் முழுமையாக நிரப்பப்படும்போது, இவர்களுக்கும் சலுகையளித்து நியமிக்கப் படுவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இப்போது தரப்பட்டிருக்கின்ற இந்தப் பணியிடங்களில் நியமிக்கப்படுவதற்கு எம். பி. எட். (M.P.Ed.) பட்டம் படித்திருக்கவேண்டும் என்ற தகுதியை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையிலே எம். பி. எட். பட்டம் படித்தவர்களை எடுத்தது போக மீதியுள்ள இடங்களுக்கு மேற்கொண்டு நாம் எடுக்கின்றபோது, இப்படிப்பட்டவர்களுடைய நிலைமைகளையெல்லாம் பரிசீலித்து அந்த இடங்களைப் பூர்த்தி செய்யலாம். அதுவும் பணியிடங்கள் இருப்பதைப் பொறுத்துதான் அந்த நிலைமை.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : அவைத்து மேல் நிலைப் பள்ளிகளிலும் உடற் கல்வி இயக்குநர்கள் நியமிக்கப்பட்டு விட்டார்களா? அப்படி நியமிக்கப் படாமலிருந்தால் அதற்காகக் கூடுதல் இட ஒதுக்கீடு செய்து அரசு நியமிக்க ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : 1979-80-ல் 400 பேரையும் 1980-81-ல் 200 பேரையும் நாம் நியமித்திருக்கிறோம். மீதி தேவையாக இருந்தால், அடுத்த ஆண்டில் போடலாம்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப் பிட்ட மேல் நிலைப் பள்ளி உடற் கல்வி ஆசிரியர்கள் நியமனத்தில் எம்.பி.எட். (M.P.Ed.) உடற்கல்வி ஆசிரியர்களுக்கு ரூ. 600 என்ற அடிப்படைச் சம்பள வீதம் இருக்கிறது. ஆனால் அதே மேல் நிலைப் பள்ளிகளில் எம்.ஏ. பட்டம் பெற்று ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்களுக்கு ரூ. 675 அடிப்படைச் சம்பளம் என்ற வீதத்தில் இருக்கிறது. இப்படி மூதுகலைப் பட்டம் பெற்ற வர்களிலேயே இரண்டுவிதமான பாகுபாடு இருக்கிறது. ஆகவே, எம்.பி.எட். (M.P.Ed.) பட்டம் பெற்ற உடற்பயிற்சி இயக்குநர்களுக்கும் ரூ. 675 அடிப்படைச் சம்பளம் கொடுக்க அரசு பரிசீலிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அவர்களுடைய தகுதியிலேயும், படிக்கின்ற கால அளவிலேயும் இருக்கின்ற வித்தியாசத்தின் அடிப்படையிலேதான் இப்படி வைத்திருக்கிறோம். எம்.பி.எட். படிப்பு 1 வருடம், எம்.ஏ., எம்.எஸ்ஸி. படிப்பு இரண்டு வருடங்கள்.

[1981 மார்ச் 5]

Grants for New Secondary Schools.

* 114 Q.—THIRU D. SANTOSHAM : Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether it is a fact that, for the Secondary Schools newly opened during 1978-79, non-teaching staff and equipment grants have not been sanctioned till 15th June 1980; and

(b) if so, the reasons for the delay in sanctioning them?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இல்லை. 1978-79 ஆம் ஆண்டில் துவக்கப்பட்ட 33 அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்குத் தேவையான ஆசிரியர் அல்லாத ஊழியர்களின் பணியிடங்கள் 30-4-1980-ல் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. விஞ்ஞான கருவிகளைப் பொறுத்தமட்டில், உயர்நிலைப் பள்ளியாக துவங்க அனுமதிக்கும்போது அந்தந்த பள்ளிக் கட்டிடக் குழு தேவையான விஞ்ஞானக் கருவிகள் முதலியவைகளை வழங்க ஒத்துக்கொள்கிறது. அரசைப் பொறுத்த மட்டில் முன்னுரிமை அடிப்படையில் விஞ்ஞானக் கருவிகள் வாங்க மான்யம், நிதி நிலைமைக்கேற்ப வழங்கப்படுகிறது.

திரு. த. சந்தோஷம் : ஒரு உயர் நிலைப் பள்ளியை மேல் நிலைப் பள்ளியாக உயர்த்தும்போது, அதற்கான Non-teaching staff, equipment எல்லாம் சேர்த்து அனுமதி அளித்துவிட்டால், உதவியாக இருக்கும். இல்லாவிட்டால் பலவிதமான சிரமங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, இன் மேலாவது இப்படி மேல்நிலைப் பள்ளிகளாக உயர்நிலைப் பள்ளிகள் உயர்த்தப்படும்போது, Non-teaching staff, equipment இவைகளுக்கெல்லாம் சேர்த்து அனுமதி வழங்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : பள்ளிகளை மேல் நிலைப் பள்ளிகளாக உயர்த்தும்போது, அவற்றுக்குத் தேவையான ஆசிரியர் அல்லாத ஊழியர்கள் பணியிடங்களுக்கு உடனடியாக அனுமதி அளிக்க வேண்டும் என்ற கருத்து சரியான கருத்து. இதை அரசு பரிசீலித்து உரிய நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. பா. ரா. தாமஸ் : பல அரசுப் பள்ளிகளில் ஆசிரியர் அல்லாத அலுவலர்கள் இல்லாத காரணத்தால், தலைமையாசிரியர்களுடைய நேரம் அந்த அலுவலகப் பணிகளிலே செலவிடப்படுகின்ற நிலைமை இருப்பதால், கல்கிப் பணி சரியாக இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, ஆசிரியர் அல்லாத ஊழியர்கள் எங்கெல்லாம் இல்லையோ அங்கெல்லாம் அந்தப் பணியிடங்களை நிரப்ப அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

1981 மார்ச் 5]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : 1978-79-ல் துவங்கப்பட்ட 32 அரசு உயர் நிலைப் பள்ளிகளுக்கு 30—4—1980-ல் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு துவக்கப்பட்ட பள்ளிகளுக்கு இன்னும், அனுமதிக்கப்படவில்லை. பள்ளிகளைத் துவக்கும்போதே அந்தப் பணியிடங்கள் அனுமதிக்கப்படும் என்ற கருத்து பரிசீலிக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். நுகவே, இந்தப் பிரச்சினைக்கு ஒரு பரிகாரம் அந்த முறையிலே காணலாம்.

இன்டக்டட் ஆசிரியர்களின் சிறப்புகளும்.

* 115. வினா—திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மேல் நிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் இன்டக்டட் ஆசிரியர்களின் சிறப்புகளையும், ரூ. 25 லிருந்து ரூ. 50 ஆக உயர்த்தும் செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசுக்கு உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அது தற்போது எந்த நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கிடமில்லை.

(முற்பகல் 10-40)

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மேல் நிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் தொழிற் பிரிவு (மெக்கானிக்) ஆசிரியர்கள் 25 பாட வேளைகளை எடுத்த போதிலும், அவர்களுக்குச் சிறப்பு ஊதியமான ரூ. 25 வழங்கப்படாதிருப்பதை அரசு அறியுமா? எனவே வருங்காலத்திலாவது அதை அவர்களுக்கு வழங்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அதுபற்றி அரசு பரிசீலிக்கும்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : அவர்களுக்கான சிறப்பு ஊதியத்தை உயர்த்தாவிட்டாலும்கூட, அத்தகைய ஆசிரியர்கள் தங்களின் படிப்புத் தகுதியை உயர்த்திக்கொள்ள—அதாவது மேற்படிப்புக்குத் தங்களைத் தயார் செய்து கொள்ள—அரசு உதவி செய்ய முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இப்போதே ஆசிரியர்கள் எம். ஏ. போன்ற பட்டங்களைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்புகள் நிறைய இருக்கின்றன. அதை ஆசிரியர்களும் அதிகமான அளவுக்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் சயன்ஸ் பாடங்களில் எம். எஸ்ஸி பட்டம் பெறுவதற்கான வாய்ப்புகள் கடினமாக இருப்பதால், அதற்கான வகையில் சிறப்பு

[1981 மார்ச் 5]

நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும் என்று தமிழ் நாட்டிலுள்ள பல்கலைக் கழகங்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அதன்படி அவர்களும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 10 ஆம் வகுப்பு வரை இருந்தபோது பணியாற்றிய அதே அமைச்சுப் பணியாளர்கள்தான் இப்போது 12 ஆம் வகுப்புவரையுள்ள மேல் நிலைப் பள்ளிகளில் கூடுதல் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கப் படும் இந்தச் சிறப்பு ஊதியத்தை அமைச்சுப் பணியாளர்களுக்கும் கொடுப்பதற்கு அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : 10 ஆம் வகுப்பு வரை பாடம் கற்பித்து வந்த ஆசிரியர்கள், 11 ஆம் வகுப்பிற்கும் சொல்லிக் கொடுப்பதால் உண்டாகிற சிரமத்திற்காகத்தான் ஆசிரியர்களுக்குச் சிறப்பு ஊதியம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் ஆசிரியர்கள் அல்லாத பணியாளர்களும் இதன் காரணமாக அதிகமான வேலை செய்கிறார்கள் என்ற அடிப்படையில் இங்கே அவர்களுக்கும் சிறப்பு ஊதியம் கேட்கப்படுகிறது. அதை அரசு வேறு வகையில் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மேல்நிலைப் பள்ளிகள் தொடங்கிய பிறகு, 10 ஆம் வகுப்பு வரை கற்பித்து வந்த ஆசிரியர்கள் 12 ஆம் வகுப்பு வரை கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்பட்டு, அத்தகைய “இன்டக்டட் ஆசிரியர்களுக்கு” சிறப்பூதியமாக ரூ. 25 வழங்கி வருகிறோம். 12 ஆம் வகுப்பு வரை கற்பிப்பதற்கு, புதிய பாடங்களைப் படித்து, டிரெயினிங்கும் போய் கற்பிக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு சிறப்பூதியமாக ரூபாய் 25 மட்டும் வழங்கப்படுவது போதுமானது என்று அரசு கருதுகிறதா? அத்தகைய ஆசிரியர்கள் செய்யும் பணியின் அடிப்படையில் அந்தச் சிறப்பூதியத் தொகையை அதிகரிக்க அரசு முன்வருமா? அல்லது அட்ஹாக் ரூல்சை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்து விதிமுறைகளை ஒழுங்குபடுத்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இத்தகைய ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்படும் சிறப்பூதியம்—அதாவது ரூபாய் 25—குறைவாகப் பட்டாலும், இதில் உள்ள வேறொரு நிலையையும் நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இவர்கள் அனைவரும் எப்போதும் இன்டக்டட் டீச்சர்களாகவே இருக்க வேண்டும், வெறும் பி. ஏ. பி. எஸ். சி. படித்தவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று அரசு விரும்பவில்லை. நாளடைவில் அவர்களும் எம். எ., எம். எல். சி. பட்டம் பெற்றவர்களாக மாற வேண்டும் என்றுதான் அரசு விரும்புகிறது.

1981 மார்ச் 5]

எனவே வழங்கப்படும் சிறப்பூதியம் என்பது ஆசிரியர்கள் மேற்கொண்டும் படித்துப் பட்டம் பெறுவதற்குத் துணுக்கோலாகத்தான் இருக்க வேண்டுமே தவிர, படிக்காமல் இருப்பதற்குத் துணுக்கோலாக அமையக் கூடாது. இப்போது கிடைக்கிற சம்பளமே பரவாயில்லை என்று ஆசிரியர்கள் நினைத்துக்கொண்டு, மேற்கொண்டு பட்டப் படிப்பிற்குத் தங்களைத் தயார் படுத்திக் கொள்ளாமல் இருந்து விடுவதற்கு இது உதவக் கூடாது. தங்களின் தகுதியை மேற்கொண்டும் உயர்த்திக் கொள்ளாமல் இருப்பதற்கு இது உதவியாக இருக்கக்கூடாது. எனவே தகுதி பெற்ற ஆசிரியர்களை வெளியிலிருந்து கொண்டு வந்து இப்போது பணியாற்றும் ஆசிரியர்களை அந்தப் பதவிகளிலிருந்து இறக்க வேண்டும் என்று அரசு விரும்ப வில்லை.

திரு. பா. ரா. தாமஸ் : தொழிற் பாடப் பிரிவுகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் 24 பாட வேளைகள் கற் பித்தால் மட்டுமே அவர்களுக்கு ரூபாய் 25 சிறப்பூதியமாக வழங்கப்படும் நிலை இருக்கிறது. ஆனால் வேறு சில பிரிவுகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில், 10 அல்லது 12 பாட வேளைகள் இருந்தால்கூட, இத்தகைய சிறப்பூதியம் பெறும் நிலை இருக்கிறது. எனவே தொழிற் பாடப் பிரிவுகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் 16 பாட வேளைகள் எடுத்தால் போதும், அவர்களுக்குச் சிறப்பூதியமான ரூபாய் 25 வழங்கப்படும் என்று அரசு உத்தரவிடுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அது குறித்து அரசு பரிசீலிக்கும்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகார்த்தன் : இரண்டு நாட்களுக்கு முன் ஒரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தின் மீது பதிலளிக்கும்போது தரப்பட்ட விவர அறிக்கையில், மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் உள்ள இன்டக்டட் ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்படும் சிறப்பூதியத்தை உயர்த்துவது குறித்த பிரச்சினை அரசின் பரிசீலனையில் இருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். இப்போது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, அப்படிப்பட்ட செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசின் பரிசீலனையில் இல்லை என்று சொன்னார்கள். இந்த இரண்டில் எதைச் சரி என்று எடுத்துக் கொள்வது? இது குறித்து அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : ஒருவேளை அது பரிசீலனைக்கும், செயற்குறிப்புக்கும் இடையே இருக்கிற வித்தியாசமாக இருக்கலாம்.

[1981 மார்ச் 5]

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் புயலினால் சேதம்.

④ * 95 வினா.—திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1979, மே மாதம், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் வீசிய புயல் காற்றினால் சேதமடைந்த தென்னை மரங்கள், வாழைத் தோட்டங்களின் பரப்பளவு எவ்வளவு?

(இ) கூரைகள் முறிக்கப்பட்டு அழிக்கப்பட்ட பள்ளிகள் எத்தனை? வீடுகள் எத்தனை?

(உ) பள்ளிகள் திறப்பதற்கு முன்னால் சேதமடைந்த பள்ளிகள் செப்பனிடப்பட்டனவா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : (அ) தென்னை மரங்களின் சேதம்—இல்லை.

சேதமடைந்த வாழைத் தோட்டங்களின் பரப்பளவு—52 ஹெக்டேர்.

(இ) கூரைகள் முறிக்கப்பட்ட பள்ளிகள்—20.

கூரைகள் முறிக்கப்பட்ட வீடுகள்—20.

(உ) 5 பள்ளிகள் அவை திறப்பதற்கு முன்பே செப்பனிடப்பட்டன. மற்ற 15 பள்ளிகள் பின்னர் செப்பனிடப்பட்டு விட்டன.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : 1979 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 21 ஆம் தேதி வீசிய புயல் காரணமாகச் சேதம் அடைந்த 15 பள்ளிகள் பிறகு செப்பனிடப்பட்டன என்று சொல்லப்பட்டது. மொத்தம் சேதமடைந்த 20 பள்ளிகளுக்கும் செப்பனிடுவதற்காக செலவழிக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பாரா? கூரை இடிந்து விழுந்த வீடுகளைத் திரும்பப் பழுது பார்க்க அரசு கொடுத்த உதவித் தொகை எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : முதலில் சேதம் அடைந்த வீடு ஒவ்வொன்றிற்கும் ரூபாய் 100 அரசாங்கத்தினருந்து வழங்கப்பட்டது. ஆனால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் தனிச் சிபாரிசின் பேரில் அந்தத் தொகை ரூபாய் 200 ஆக தீ விபத்துக்களுக்கு உயர்த்தப்பட்டது.

④ 28—2—1981 ஆம் நாள் வினாப்பட்டியலிலிருந்து ஒத்திப் போடப்பட்டது.

1981 மார்ச் 5]

மொத்தமாகத்தான் இதற்கும் பணம் ஒதுக்கப்பட்டது. எனவே தனித் தனியாக பள்ளிகள் சீரமைப்புக்கு எவ்வளவு செலவானது என்பது போன்ற கணக்கு லீவரம் என்னிடம் இல்லை.

Retired Officers of Commercial Taxes Department.

@ * 96. Q.—THIRU D. SANTOSHAM : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that several retired Officers of the Commercial Taxes Department, are appearing for assessee before Assessing Officers and Appellate Authorities of the Commercial Taxes Department, by filing powers of attorney ;

(b) whether such Officers are allowed to collect fees for such appearance besides their pensions; and

(c) whether there is any proposal for stopping their pensions or for issuing appropriate orders to prevent them from such appearance ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : (அ) ஓய்வு பெற்ற வணிக வரித்துறை அலுவலர்கள், அதிகாரமளிக்கும் சான்றிதழ் தந்து வரி விதிப்பு அலுவலர்கள் முன்பும் மேல்முறையிட்டு அலுவலர்கள் முன்பும் வணிகரின் சார்பாக வழக்குரைக்கின்றார்கள். இதற்குத் தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டமும் அதன்கீழ் இயற்றப்பட்ட விதிகளும் இடமளிக்கின்றன.

(இ) ஆம்.

(உ) அவர்கள் அப்படி விற்பனை வரி வழக்குரைஞராகத் தொழில் புரிவது தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்திற்கும் அதன்கீழ் பிறப்பித்த விதிகளின் வரம்பிற்கும் உட்பட்டதனால் அவர்களுடைய ஓய்வு கால ஊதியத்தை நிறுத்துவதற்கோ அவர்களை அங்ஙனம் தொழில் புரியாது தடுப்பதற்கோ நடவடிக்கை தேவையில்லை.

திரு. த. சந்தோஷம் : ஓய்வு பெற்ற அதிகாரிகள் இவ்வாறு வரி விதிப்பு அதிகாரிகள் முன்பு வியாபாரிகளுக்காக ஆஜராகி வாதாடும்போது, வரி விதிப்பை நிர்ணயிக்கும் அதிகாரிகள் ஒன்று இவர்களின்கீழ் பணியாற்றிய வர்களாகவோ அல்லது அவர்களோடு இணைந்து பணியாற்றியவர்களாகவோ இருப்பதன் காரணமாக பல தவறுகள் நடைபெறுவதற்கான சூழ்நிலைகள் உருவாகின்றன. அது மட்டுமல்ல. ஓய்வு பெற்ற அதிகாரிகள் வேறு பணி

@ 28—2—1981 ஆம் நாள் விளாப்பட்டியிலிருந்து ஒத்திப் போடப் பட்டது.

[1981 மார்ச் 5]

யில்—அரசாங்கப் பணியில் ஈடுபட்டுச் சம்பளம் வாங்கினால்—அதை அவர்களின் பென்ஷனிலிருந்து கழிக்கப்படும் நிலை இருக்கிறது. ஆனால், இவர்களோ அத்தகைய விதிகளை மீறுகிறார்கள் என்பதால் இதையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு சட்டத்திற்குரிய திருத்தத்தை அரசு கொண்டு வருவதற்கு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டம் 50 (2) விதிப்படி, ஓய்வு பெற்ற வணிக வரித் துறை அலுவலர்கள் தாங்கள் ஓய்வு பெற்று 2 ஆண்டுகளான பிறகு இவ்வாறு வழக்குரைஞர்களாகத் தகுதியுடையவர்களாக உள்ளார்கள். ஆனால் விற்பனை வரிச் சட்ட மேல்முறையீட்டின் தீர்ப்புப்படி வருவாய் வாரியத்தின் முன்பும், மேலதிகாரிகள் முன்பும் அவர்கள் சென்று பேசுவதற்கான உரிமை இன்றைக்கு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதனால் பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன என்றும், துறை அதிகாரிகளிடம் சலுகை பெற வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்றும் உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இதை அரசு பரிசீலனை செய்யும்.

திரு. த. சந்தோஷம் : நீதித் துறையைப் பொறுத்தவரையில், ஹைக்கோர்ட்டில் பணியாற்றிய நீதிபதிகள் அவர்களின் ஓய்வுக்குப் பிறகு அதே ஹைக்கோர்ட்டில் வழக்கறிஞர்களாகப் பதிவு செய்து கொண்டு பணியாற்றக்கூடாது என்று தடை இருக்கிறது. அதைப்போலவே பார் கவுன்சில் ஆக்டிலும், அட்லகேட்ஸ் ஆக்டிலும் இப்படி ஓய்வு பெற்ற மற்ற நீதிபதிகள் தாங்கள் பணியாற்றிய இடங்களில் வழக்கறிஞர்களாகப் பணியாற்றக்கூடாது என்று விதி இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட தடையை இந்தத் துறையிலும் கொண்டு வருவது நல்லதாக இருக்கும். எனவே இந்த அடிப்படையில் இப்பிரச்சினையை அரசு மறுபரிசீலனை செய்ய முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : நீதித் துறையில் தடை இருப்பதால், அங்கே அவ்வாறு பணி புரியவில்லை. இங்கே அப்படி தடையேதும் இல்லாததால், பணி புரிகிறார்கள் என்பதை நான் ஏற்கெனவே சொன்னேன். இதை அரசு பரிசீலிக்கும் என்றும் சொன்னேன்.

1981 மார்ச் 5]

Adjournment of Criminal Cases.

@ * 101. Q.—THIRU D. SANTOSHAM : Will the Hon. the Minister for Co-operation and Law be pleased to state :

(a) whether it has been brought to the notice of the Government that several criminal cases pending in Magistrates' Courts get adjourned, solely because the Reserve Police Escorts intended to appear in the cases, are drafted for other duties; and

(b) if so, the action taken by the Government, to avoid such inconvenience to the Courts?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : (அ) ஆமாம், ஐயா.

(இ) அமளி, கதவடைப்பு மற்றும் வேலை நிறுத்தம் ஆகிய பல காரணங்களுக்காக காவல்துறையினர் பந்தோபஸ்து அளிப்பதால், அவர்களின் பணிச்சுமை தற்போது அதிகரித்து உள்ளது. இருந்தபோதிலும், பாதுகாப்புக்காகச் செல்லும் காவலர் புறக்கணிக்கப்படாமலிருக்க தகுந்த முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

(முற்பகல் 10-50)

திரு. த. சந்தோஷம் : 'ஜெயில் விசிட்டர்' என்ற முறையில் சமீபத்தில் மதுரை மத்திய சிறைச்சாலைக்கு நான் சென்றிருந்தபோது, 65 வயதடைந்த வயோதிகக் கைதியைச் சந்தித்தேன். சந்தேகக் கேசின் பேரில் பிடிக்கப் பட்ட அவர் 9 மாதங்களாகச் சிறையில் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவருடைய வழக்கு இன்னமும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை என்று சொன்னார். இதைப்பற்றி சிறை அதிகாரிகளை விசாரித்தபோது, அங்கு பணிபுரியக் கூடிய காவலர்கள் எஸ்கார்ட் ப்யூட்டிக்காகவும், திருவிழா பணிக் காகவும் போக வேண்டியிருப்பதால்தான், காலதாமதம் ஏற்படுவதாகச் சொன்னார்கள். ஆகவே மத்திய சிறைச்சாலையில் உள்ளவர்களை அது போன்ற பணிகளுக்கு அனுப்பாமல் மற்ற காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்களை அப்பணிகளுக்கு நியமிக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : சிறைச் சீர்திருத்தம் என்கிற வகையில் இதைப்பற்றியெல்லாம் அரசு சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அது விவரமாக வெளிப்படும்போது, இதற்குச் சரியான பதில் கிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

@ 28—2—1981 ஆம் நாள் வினாப்பட்டியலிலிருந்து ஒத்திப் போடப் பட்டது.

[1981 மார்ச் 5]

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : திறந்தவெளி சிறைச்சாலையை அமைத்துச் சீர்திருத்தம் செய்யும்போது, நம்பிக்கைக்குரிய கைதிகள் அவர்களாகவே நீதிமன்றத்திற்கு வந்து போக அனுமதிக்கும் நிலை வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : சில சமயம் போராடுவதற்கு சிலர் தாங்களாகவே வேன்களில் ஏறுவதைப் பார்க்கின்றோம். அது போன்ற நிலைமைகளை எல்லா நேரங்களிலும் எதிர்பார்க்க முடியாது. அப்படிப்பட்டவர்களுடைய பட்டியலை மாண்புமிகு உறுப்பினர் தயார் செய்து கொடுத்தால் கவனிக்கலாம்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : சிறைச் சீர்திருத்த அறிக்கையை அரசு எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது என்றும் அந்த அடிப்படையிலே சீர்திருத்தங்களுடையெல்லாம் நிறைவேற்றுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்றும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். Justice 'delayed is justice denied' என்ற அளவிலே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சந்தோஷம் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல, நீண்ட காலமாக சிறையிலேயே இருந்து கொண்டு, நீதிமன்றத்திற்குப் போக முடியாத நிலை இருக்குமானால், எந்தெந்த சிறைச்சாலைகளில் அப்படிப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு என்று கணக்கிட்டு அவர்களையெல்லாம் விரைவாக நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பி வழக்கைச் சந்திக்கின்ற வாய்ப்பை ஏற்படுத்த அரசு உறுதி அளிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு உறுப்பினரே ஒரு வழக்கறிஞர். பாரதம் தழுவிய அளவில் இந்தப் பிரச்சினை இருக்கிறது. குறிப்பாக அண்டர்-டிரையல் பிரிசனர்களைப் பொறுத்தவரையில், முசாபர்பூர் ஜெயிலில் உள்ளவர்கள் உச்ச நீதிமன்றத்தில் ரிட் மனுவைத் தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். இது குறித்து உச்ச நீதிமன்றம் அளித்த தீர்ப்பு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். 1979 ஆம் ஆண்டு மைய அரசு, மாநிலத் தலைமைச் செயலாளர்களை வரவழைத்து இந்தப் பிரச்சினையை எப்படித் தீர்ப்பது என்று ஆய்வு செய்தது. பாரதம் தழுவிய அளவில் ஒட்டுமொத்தமாக 44 இலட்சம் கேஸ்கள் பெண்டிங்காக இருப்பதாக மைய அரசுக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரைக்கும், 6,472 வழக்குகள் இது போன்ற நிலையிலே இருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன். பாரதத்திலே இருக்கின்ற ஒட்டுமொத்த நிலையை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது, தமிழகத்திலே உள்ள நிலைமை எவ்வளவோ பரவாயில்லை என்று இருக்கிறது. இருந்தபோதிலும் இந்தக் குறைபாடு இல்லாமல் இருக்க, காவல் துறையைச்

1981 மார்ச் 5]

சேர்ந்த காவலர்கள் இல்லையென்ற காரணம் இருக்கிறதென்றாலும், தக்க ஆதாரமான காரணங்கள் இல்லாமல் இருந்தால் வாய்தாக்கள் கொடுக்கக் கூடாது என்ற முறையை ஏற்படுத்தி, குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் இத்தனை வழக்குகளை முடிக்க வேண்டும் என்ற வரையறையைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று உயர்நீதி மன்றத்தை மாநில அரசு கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இவற்றை நடைமுறைப்படுத்தும்போது இத்தப் பிரச்சினை முழுவதும் தீரும் என்ற நம்புகிறேன்.

திரு. ப. மாணிக்கம் : விசாரணைக் கைதிகளாக இருப்பவர்களில் குறிப்பாக சந்தேகக் கேசாக இருந்தால், அவர்களை 9 மாதங்களுக்குச் சிறைச்சாலையில் வைத்திருக்க வேண்டியதில்லை என்று கருதி, இரண்டு வாய்தாக்களில் நிவாரணம் இல்லையென்றால், அவர்களை விடுதலை செய்யும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : நான் ஏற்கெனவே சுட்டிக் காட்டியதைப் போல, பிகார் மாநிலத்தில் உள்ள சிறைக் கைதிகள் குறித்து உச்ச நீதிமன்றத்தில் ரிட் மனுக்களை விசாரித்தபோது, 9 ஆண்டு காலம், 19 ஆண்டு காலம் வரை கூட அங்கே அண்டர்-டிரையல் பிரிசனர்கள் சிறையிலே இருப்பதாக உச்ச நீதிமன்றம் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது. நான் ஏற்கெனவே சொன்னதைப் போல, தமிழகத்திலே சிறையில் இருப்பவர்களின் கால அளவு மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. தற்போது இருக்கின்ற பிரச்சினைகளைக் கருத்திற்கொண்டு 6 மாத காலத்திற்குள் முடிந்த அளவிற்கு இது போன்ற வழக்குகளைப் பரிசீலித்து முடிவு செய்ய வேண்டும் என்ற உச்சநீதிமன்றத் தின் அறிவுரையை மாநில அரசு உயர் நீதிமன்றத்திற்கும், மற்ற நீதிமன்றங் களுக்கும், துறைத் தலைமை அலுவலகங்களுக்கும் அனுப்பி நடவடிக்கை எடுக்கச் சொல்லியிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுட்டிக்காட்டியதைப் போல ஒன்றிரண்டு இடங்களில் நிலைமை இருக்குமானால், அதை ஆய்ந்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வினாக்கள்--விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அல்லாது உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

[1981 மார்ச் 5]

3. உரிமைப் பிரச்சினை.

சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளைப் பற்றிய செய்திகளைச் சேகரிக்குமாறு சி.ஐ.டி. துறையினருக்கு காவல் துறைக் கண்காணிப்பாளர் அனுப்பிய குறிப்பாணை குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளைப் பற்றிய செய்திகளைச் சேகரிக்குமாறு சி.ஐ.டி. துறையினருக்கு காவல் துறைக் கண்காணிப்பாளர் அனுப்பிய குறிப்பாணை குறித்து, 26—2—1981 அன்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. ம. சங்கரலிங்கம், திரு. க. இராமமூர்த்தி ஆகியோர் எழுப்பிய உரிமைப் பிரச்சினையைக் குறித்து அரசின் விளக்கத்தை மாண்புமிகு முன்னவர் அளிப்பார்.

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. க. இராமமூர்த்தி அவர்களும் எதிர்ப் கட்சித் தலைவர் திரு. ம. சங்கரலிங்கம் அவர்களும் கொண்டு வந்த உரிமைப் பிரச்சினை மீது அரசு தரப்பில் விளக்கத்தை நான் தர விரும்புகிறேன்.

சி.ஐ.டி. அடிஷனல் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் ஆஃப் போலீஸ் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட விளக்கத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள் :—

“ 31—1—1981 அன்று சி.ஐ.டி. துறை அனுப்பிய இரகசியக் குறிப்பாணையில் இரு அவைகளிலும் விவாதிக்கப்படுகின்ற பிரச்சினைகளை உடனுக்குடன் தெரிந்து கொண்டு, தேவையான முழுமையான தகவல்களை மாநிலத்தின் எந்த இடத்தோடும் தொடர்புகொண்டு பெற்று அரசுக்கு அவைகளை உண்மையில் உடனுக்குடன் தெரிவிக்க வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்துடன் தான் பிறப்பிக்கப்பட்டது. எந்த ஒரு கட்சியையோ, அல்லது எந்த ஒரு மாண்புமிகு உறுப்பினரையோ தனிப்பட்ட முறையில் கண்காணிக்கும்படி உத்தரவிடப்படவில்லை.

அவையில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளையும், தகவல்களையும் சேகரிப்பதற்குக் காரணமாக இருக்கும் கருத்துக்களை உடனுக்குடன் தெரிவிக்குமாறு உரியவர்களிடம் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருந்தது. பல சமயங்களில் சேகரித்துத் தருவதற்குப் போதிய அவகாசம் கிடைக்காதது ஒரு பெரிய ஈரையாக இருந்துவிடுகிறது. குறிப்பாக, சட்டம், ஒழுங்கு போன்ற விஷயங்களில் உடனுக்குடன் சரியான விவரங்களை வேகமாகச் சேகரிப்பது அத்தியாவசியமாகின்றது. இந்த நடவடிக்கை அவையின் உரிமையை பாதிக்கக் கூடும் என்று சி.ஐ.டி. துறை கிஞ்சித்தும் எதிர்பார்க்கவில்லை. அப்படிப் பாதிக்கப்படுவதாகக் கருதக்கூடும் என்ற ஐயம் எழுந்ததுமே அந்தக்

1981 மார்ச் 5]

(நடு. கா. இராசா முகமது)

குறிப்பாணை திரும்பப் பெறப்பட்டது. இனி இம்மாதிரி எதுவும் நிகழாது என்று துறை உறுதி கூறுகிறது. எதிர்பாராத விதமாக தவறான ஐயத்தை இந்தச் செயல் ஏற்படுத்தியதற்கு சி.ஐ.டி. துறை தனது வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது.”

என்று சி.ஐ.டி. அடிஷனல் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் ஆஃப் போலீஸ் கூறியிருக்கிறார். உண்மையிலே யாரும் அவையின் அனுமதிச் சீட்டைப் பெறவில்லை. யாரும் அந்த ஆணையின்படி வந்திருந்து கவனிக்கவும் இல்லை. இனி இந்த மாநிலமாக நடைபெறக்கூடாது என்றும், நடைபெற்றால் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டி வரும் என்றும் சி.ஐ.டி. துறையினருக்கு அறிவுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விளக்கத்தை ஏற்றுக்கொண்டு இந்தப் பிரச்சினையை இதோடு விட்டுவிட மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும், மேலவைத் தலைவராகிய தாங்களும் உதவுமாறு அரசின் சார்பிலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இது குறித்து என்னுடைய தீர்ப்பைப் பின்னர் அறிவிக்கிறேன்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் தீர்ப்பு கூறுவதற்கு முன்னால் இப்போது அரசு தந்திருக்கிற விளக்கத்தைப்பற்றி ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். அந்த விளக்கம் அந்தக் குறிப்பாணையைவிட மோசமாக இருக்கிறது. அந்தக் குறிப்பாணையின் மூலமாக பறிக்கப்பட்ட உரிமையைவிட அதிகமான உரிமை இந்த விளக்கத்தின் மூலமாகப் பறிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இதை நாம் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் இதை விவாதிக்க ஆரம்பிக்கக் கூடாது.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : குறிப்பாணையின் மீது அளித்த விளக்கத்தின் பேரில் எங்களுடைய கருத்தை அறிய வாய்ப்புத் தர வேண்டும். இந்த விளக்கத்தின் மீது உரிமைப் பிரச்சினை எழுப்ப வேண்டிய நிலை உருவாகியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஓர் உரிமைப் பிரச்சினையை வழக்கப்படி கொடுத்திருக்கிறார். அதுபற்றி தம்முடைய கருத்தை அவர் தெரிவித்துவிட்டார். அதற்குப் பிறகு சர்க்காரின் கருத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. எஞ்சியிருப்பது தலைவரின் தீர்ப்பு ஒன்று தான். ஆகவே மேற்கொண்டு விவாதம் ஆரம்பிப்பதன் மூலமாக புதிய முறையைக் கடைப்பிடித்தால், இதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது?

சட்ட மன்ற நடவடிக்கைகளைப் பற்றிய செய்திகளைச் சேகரிக்குமாறு சி.ஐ.டி. துறையினருக்கு காவல்துறைக் கண்காணிப்பாளர் அனுப்பிய குறிப்பாணை குறித்து.

[1981 மார்ச் 5]

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: புதிய மசபை நான் உருவாக்க விரும்பவில்லை. இதை நான் விவாதமாக்கவும் விரும்பவில்லை. ஆனால் உங்களுடைய தீர்ப்புக்குப் பிறகு நான் பேசக் கூடாது என்பதால், இப்போதே தங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் தமக்குள்ள குறையை ஏற்கெனவே சொல்லியாகிவிட்டது.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: சேரல் நேரம் தந்தால் சொல்ல முடியும். இல்லையென்றால் எழுதித் தருகிறேன்.

4. அறிவிப்பு.

ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் ஓர் ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்துள்ளார். அது நாளைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

(முற்பகல் 11-00)

5. கவன ஈர்ப்பு.

(1) பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் நடுநிலைப் பள்ளிகளிலுள்ள எட்டாம் வகுப்பை நீக்கி உயர்நிலைப் பள்ளியில் வைக்க வேண்டும் என்று நடவடிக்கை எடுத்து வருவதால் நடுநிலைப் பள்ளிகளிலும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் எட்டாம் வகுப்பு சொல்லித் தரும் இடைநிலை ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப் படுவது குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. சே. முத்துசாமி, திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன், திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் ஆகியோர் ஒரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்துள்ளார்கள்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் நடுநிலைப் பள்ளிகளிலுள்ள எட்டாம் வகுப்பை நீக்கி உயர்நிலைப் பள்ளியில் வைக்க வேண்டும் என்று நடவடிக்கை எடுத்து வருவதால் 6,000 நடுநிலைப் பள்ளிகளிலும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும்

பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் நடுநிலைப் பள்ளிகளிலுள்ள எட்டாம் 119
வகுப்பை நீக்கி உயர்நிலைப் பள்ளியில் வைக்க வேண்டும் என்று
நடவடிக்கை எடுத்து வருவதால் நடுநிலைப் பள்ளி
களிலும் உயர்நிலைப்பள்ளிகளிலும் எட்டாம்
எட்டாம் வகுப்பு சொல்லித்தரும் இடைநிலை
ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்படுவது குறித்து.

1981 மார்ச் 5] [திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்]

எட்டாம் வகுப்பு சொல்லித்தரும் 25,000-க்கு மேற்பட்ட இடைநிலை
ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்படுவதால் ஏற்பட்டுள்ள பதட்டநிலை குறித்து
மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே,
விவர அறிக்கை @ ஒன்று அவையின் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது.

* திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்
அவர்களே, இந்தக் கருத்து குறித்து அரசு இறுதியாக முடிவெடுக்கவில்லை
என்றாலும், இதுகுறித்து பல்வேறு ஆசிரியர்களுடைய கருத்தை அறிந்து
வருவதாகவும், சம்பந்தப்பட்ட அனைவரையும் கலக்காமல் இது குறித்து அரசு
முடிவெடுக்காது என்றும் இதில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதை நான் வரவேற்
கிறேன். இந்தக் கருத்தைச் செயல்படுத்துவது என்று முடிவு செய்தால்,
இடைநிலை ஆசிரியர்களின் நிலை என்னவாகும் என்பது பற்றிய நியாயமான
சந்தேகங்களை என்னிடம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதனால், இடைநிலை
ஆசிரியர்கள் உபரியாகக் கருதப்பட்டு பணியிழந்துவிடுவார்கள் என்று ஐயப்
படுகிறார்கள் அல்லது உபரியாகக் கருதப்பட்டு ஆசிரியர் பணி, கல்வி
போதிக்கின்ற பணியில்லாமல் அவர்களை Non-Academic பணிகளில்
அமர்த்தி (அல்லது) மாறுதல்கள் செய்யக் கூடிய நிலைமைகள் எல்லாம்
ஏற்படலாம் என்ற ஐயப்பாடு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. புதிய இடைநிலை
ஆசிரியர்கள் வேலை வாய்ப்பை இழந்து விடுவார்களோ என்ற சந்தேகமும்
இருக்கின்றது. இப்படி மூன்றுவதமான சந்தேகங்கள் இருந்து கொண்டிருக்
கின்றன. கல்வித் தரத்தை உயர்த்த இந்த நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்குக்
குறிப்பிடப்படுகிற அதே நேரத்தில் இந்தக் கருத்துக்கள் குறித்தும் அரசு
ஆய்வு செய்யுமா?

(திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள்
விளக்கம் கேட்கிறார்களா?

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே,
இது ஒரு நுணுக்கமான பிரச்சினையாக இருக்கிறது. அதனால் ஒரு விளக்கம்
கேட்க விரும்புகிறேன்.

120 பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் நடுநிலைப் பள்ளிகளிலுள்ள எட்டாம் வகுப்பை நீக்க உயரநிலைப் பள்ளியில் வைக்க வேண்டும் என்று நடவடிக்கை எடுத்து வருவதால் நடுநிலைப் பள்ளி களிலும் உயர் நிலைப்பள்ளிகளிலும் எட்டாம் எட்டாம் வகுப்பு சொல்லித்தரும் இடைநிலை ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்படுவது குறித்து.

(திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்)

[1981 மார்ச் 5]

கல்வியினுடைய தரத்தை உயர்த்துவதுபற்றி அரசு பரிசீலனை செய்வதாகக் கருத்து வந்திருக்கிறது. இடைநிலை ஆசிரியர்கள் சார்பாக இங்கே எழுப்பப்பட்ட இந்தச் சந்தேகங்களை அரசு சேர்த்து வைத்துப் பரிசீலனை செய்யுமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, 8-வது வகுப்பை உயர் நிலைப் பள்ளியோடு சேர்க்க வேண்டுமென்று கருத்து பரவலாகப் பேசப்பட வேண்டுமென்று விரும்புகிற நிலையிலே, ஆங்காங்கே இந்தக் கருத்து சொல்லப்படுகிறது. இது குறித்து அரசு பரிசீலித்து எந்த முடிவும் எடுக்கவில்லை என்பதைத்தான் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆனால், பேசப்பட வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம் என்பதைவிட பேசப்பட்டிருக்க வேண்டும். அதற்கு முன்னர் பல பேர்களாலே இந்தக் கருத்து வரவேற்கப்பட வேண்டிய அளவில் அரசே வற்புறுத்தியிருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட கருத்து பேசப்படாமல் இருப்பதன் காரணமாக 11-வது வகுப்பு முடிய இருந்த படிப்பு 10 ஆண்டுக் குறுகிய காலப் படிப்பாக ஆகியிருக்கிறது. இந்தக் குறுகிய காலத்திற்குள் படிப்பின் தரம் உயர வேண்டும். அந்த 8-வது வகுப்பின் பாடத்தினுடைய தரம் உயர வேண்டும் என்பதால் அதைச் சொல்லித் தருகின்றவர்களுடைய தகுதி செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கு இருக்கிறதா என்பதுதான் இதிலே உள்ள கருத்தாகும். அவர்களாலே அப்படி முடியாமல் இருக்குமானால், எட்டாவது வகுப்பில் அந்த ஓராண்டு கல்வித் தரம் இல்லாத நிலையாக வந்து விட்டால், நாம் அப்படி கல்வி தந்துவிட்டால், அதற்கு மேலே மிகப் பெரிய கேடு வந்துவிடும். இடையிலே ஒரு பலஹனமான நிலைமையை உண்டாக்கிவிடும். அந்தக் கருத்திலே பேசப்பட வேண்டிய ஒன்றாக இது இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலேதான் கருத்துக்கள் பேசப்பட வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். எட்டாவது வகுப்பு உயர் நிலைப் பள்ளிக்குப் போகின்ற நேரத்தில், இந்த ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்படாமல் பார்த்துக் கொள்ளப்படுவார்கள். இன்று எட்டாவது வகுப்பு தொடக்கப் பள்ளியிலே இருப்பது நல்லதா அல்லது உயர் நிலைப் பள்ளியிலே இருப்பது நல்லதா என்று பார்க்கின்றபோது, மாணவர் களுடைய நலனைப் பொறுத்து, நம் சமுதாயத்தினுடைய நன்மையைக் கருதி நாமே அந்தக் கருத்துக்களை வெளியிட வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய ஆசையாகும்.

பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் நடுநிலைப் பள்ளிகளிலுள்ள எட்டாம் 121

வகுப்பை நீக்கி உயர்நிலைப் பள்ளியில் வைக்க வேண்டும் என்று

நடவடிக்கை எடுத்து வருவதால் நடுநிலைப் பள்ளி

களிலும் உயர் நிலைப்பள்ளிகளிலும் எட்டாம்

எட்டாம் வகுப்பு சொல்லித்தரும் இடைநிலை

ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்படுவது குறித்து.

1981 மார்ச் 5]

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : இந்தக் கருத்து பரிசீலிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று என்று கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் சமீப காலத்தில் நடைபெற்ற ஆசிரியர்கள் நிகழ்ச்சி ஒன்றில் எட்டாவது வகுப்பு தொடக்கப் பள்ளியிலேயிருந்து நீக்கப்பட்டு உயர் நிலைப் பள்ளியிலே சேர்க்கப்படும் என்று திட்டவாட்டமாக அறிவித்ததாக பத்திரிகைகளில் செய்திகள் வந்துள்ளன. எனவே இப்போது குறிப்பில் சொல்லியிருப்பதுதான் சரியா அல்லது அங்கே அறிவித்த கருத்துத்தான் சரியா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, பத்திரிகையிலே வந்த செய்தி தவறு. நான் கலந்து கொண்ட ஆசிரியர்களுடைய மகாநாட்டிலே நான் இந்தக் கருத்தைத் தெரிவித்தபோது, அவர்கள் முதலிலே என்னை வைத்துக்கொண்டே நான் சொன்ன கருத்தை எதிர்த்தார்கள். இப்படியெல்லாம் நிலைமைகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லி, அந்த மேடையிலே ஆசிரியர்கள் இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றுதான் சொன்னேன். அதுதான் அந்த மகாநாட்டிலே நடைபெற்றது. அதிலே முடிவு எடுக்கப்பட்டதாகச் சொல்லவில்லை. பத்திரிகையிலே அந்தச் செய்தி வந்ததாகச் சொல்கிறார்கள். அந்தச் செய்தி தவறான ஒன்று என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் எழுந்தார்).

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஒருவர் இரண்டு முறை கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தில் விளக்கம் கேட்கலாம். இந்த கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் மூன்று பெயர்களில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொருவரும் இரண்டு கேள்விகள் கேட்பது என்பது முடியாது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தில் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் இரண்டு முறைகள் விளக்கம் கேட்கலாம் என்று விதியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஒரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் நான்கு, ஐந்து உறுப்பினர்களின் பெயர்களில் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால், இரண்டு விளக்கங்கள் என்று கேட்டால் 10 விளக்கங்கள் என்று அதிகமாகிவிடும். எத்தனை பேர்கள் இருந்தாலும் ஒவ்வொருவருக்கும் இரண்டு கேள்விகள் என்பது அல்ல.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : இப்போது ஒரேயொரு கேள்வி கேட்க வேண்டும். தயவுசெய்து ஒரேயொரு கேள்வி கேட்க அனுமதிக்க வேண்டும்.

122 பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் நடுநிலைப் பள்ளிகளிலுள்ள எட்டாம் வகுப்பை நீக்கி உயர்நிலைப் பள்ளியில் வைக்க வேண்டும் என்று நடவடிக்கை எடுத்து வருவதால் நடுநிலைப் பள்ளி சனிலும் உயர்நிலைப்பள்ளிகளிலும் எட்டாம் எட்டாம் வகுப்பு சொல்லித்தரும் இடைநிலை ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்படுவது குறித்து.

[1981 மார்ச் 5]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஒவ்வொருவரும் இரண்டு முறைகள் கேட்பது என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : ஒரேயொரு விளக்கம் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இப்போது விசேஷமாக அனுமதிக்கிறேன்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கல்லூரிக் கல்வியைப் பரவலாக ஆக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு பிளஸ் 2 வகுப்பினை உயர்நிலைப் பள்ளிக்குக் கொண்டுவந்தார்கள். இப்போது அவர்கள் நடுநிலைப் பள்ளியில் இருக்கின்ற 8-வது வகுப்பினையும் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்கின்றபோது, ஏழை மாணவர்கள் அந்தந்தப் பகுதியில் படிக்கின்ற நிலைமை மாறி, 8-வது வகுப்பு படிக்க உயர்நிலைப் பள்ளியைத் தேடிப் போகின்ற நிலைமைகள் ஏற்படும். அவர்கள் பாதிக்கப்படுகின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஏழை மக்கள் ஏழாவது வகுப்பிலேயே நிறுத்திக் கொள்ளும் நிலை ஏற்படும். இதனால் ஏழை மாணவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்ற கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இது குறித்து அரசு பரிசீலிக்குமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இன்றைக்கு வேண்டியது கல்வியினுடைய தரம். தரம் கெட்டுவிட்டால் அதற்குப் பிறகு நாம் என்ன பயனையும் பெற முடியாது. அதைச் சரி செய்ய முடியாது. எட்டாவது வகுப்பை உயர்நிலைப் பள்ளிக்குக் கொண்டு வந்தால், அங்கு கணக்கு, சரித்திரம், தமிழ், ஆங்கிலம் போன்ற பாடங்களுக்கு என்று அந்தந்தத் துறையிலே சிறப்புப் பயிற்சி பெற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த ஏழை மாணவர்களுக்குச் சொல்லித் தருகின்ற வாய்ப்பை நாம் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்றுதான் நான் விரும்புகிறேன். இதுதான் நாம் முக்கியமாகப் பார்க்கவேண்டிய ஒன்று. கல்வியின் தரத்தை நம் சமுதாயத்தினுடைய நன்மை, இவைகளையெல்லாம் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே இதை ஏற்றுக் கொண்டு நாம் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்திக்கொள்ளப் பாடுபட வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் திரு. சி. ரா. லெட்சுமி காந்தன் அவர்கள் மேலும் கேட்க விரும்புகிறார்களா? விளக்கம்தான் கேட்கலாம்.

பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் நடுநிலைப் பள்ளிகளிலுள்ள எட்டாம் 123
வகுப்பை நீக்கி உயர்நிலைப் பள்ளியில் வைக்க வேண்டும் என்று
நடவடிக்கை எடுத்து வருவதால் நடுநிலைப் பள்ளி
களிலும் உயர் நிலைப்பள்ளிகளிலும் எட்டாம்
எட்டாம் வகுப்பு சொல்லித்தரும் இடைநிலை
ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்படுவது குறித்து.

1981 மார்ச் 5]

[திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்]

* திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : விளக்கம்தான் கேட்க விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் கருத்தைப்பற்றி விவாதம் நடந்திருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி இந்த மேல்வையிலேயே விவாதம் நடந்திருக்கிறது. மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து பேசியபொழுது கல்வித் தரத்தின் அடிப் படையில் எட்டாம் வகுப்பிற்கு உயர்ந்த கல்வித் தகுதி பெற்ற ஆசிரியர்கள் இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இது குறித்து ஒட்டியும், வெட்டியும் இங்கே பேசப்பட்டுள்ளது. கல்வியின் தரம் உயர்வது என்ற கண்ணோட்டத்தின் அடிப்படையில் சொன்னால், அதை எதிர்த்து யாரும் கருத்து சொல்ல மாட்டார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மீனாட்சி சுந்தரம் அவர்கள் சொன்னதுபோல, எட்டாவது வகுப்பில் ஏழை மாண வர்கள் அங்கங்கேயே படிக்கின்ற அளவுக்கு எட்டாம் வகுப்பு எங்கிருந்தாலும் உயர்கல்வி தகுதி படைத்த ஆசிரியர்களை நியமிக்கலாம். இந்தக் கருத்தை அரசு ஆலோசனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அந்தக் கருத்தும் பேசப்பட்டிருக்கிறது. உயர் தொடக்கப் பள்ளியிலே பட்டதாரி ஆசிரியர்களைப் போடுவது பற்றிப் பேசப்படவில்லை. அந்த அடிப்படையிலே பேசப்பட வேண்டும். அந்த மாணவர்களுக்கு சிறப்புப் பயிற்சி பெற்றவர்கள் மூலம், தகுதி பெற்ற வர்கள் மூலம் கல்வி தர வேண்டும். அந்த அடிப்படையிலேதான் இதை நாம் அணுக வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். கருத்துக்களை எப்போதும் சொல்லலாம். எல்லாவற்றையும் பார்த்துத்தான் எந்த முடிவையும் நாம் எடுக்க வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(2) வட ஆற்காடு மாவட்டம் வேலூரில் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டுள்ளதால் நகர மக்கள் படும் அவதிகள் குறித்து.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, வட ஆற்காடு மாவட்டம் வேலூரில் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டுள்ளதால் நகர மக்கள் படும் அவதிகள் குறித்து மாண்புமிகு தலைவரவர்கள் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

வட ஆற்காடு மாவட்டம் வேலூரில் பாதுகாக்கப்பட்ட
குடிநீர் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டுள்ளதால் நகர மக்கள்
படும் அவதிகள் குறித்து

[1981 மார்ச் 5]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, விவர அறிக்கை @ ஒன்று அவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

* திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற அறிக்கையில் இந்த மாவட்டத் தலைநகரமான வேலூரிலுடைய மொத்தத் தேவை 24 லட்சம் கேலன் குடிநீர் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சுமார் 16.35 லட்சம் கேலன் குடிநீர்தான் இப்போது மக்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை இருந்து வருகிறது. கோடைக்காலமானால், இன்னும் பாதிக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. வேலூருக்குக் குடிநீர் தட்டுப்பாடு என்பது ஒவ்வொரு ஆண்டும் கவலை தரக்கூடிய ஒரு பிரச்சினையாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்தக்கை குடிநிலையில் எவ்வாறு சென்னை குடிநீர்ப் பிரச்சினை தீர் ஒரு நிரந்தரமான திட்டத்தைச் செயல்படுத்த இருக்கிறோமோ அது போல் ஒரு பெரிய திட்டத்தை, வேலூருக்குள்ள குடிநீர் பிரச்சினையைத் தீர்க்க ஒரு நல்ல நிரந்தரமான திட்டம் தீட்டி ஒரு நிலையான பரிகாரம் காணுவது குறித்து அரசு பரிசீலிக்குமா? அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்குமா?

* மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இப்போது 129.27 ரூபாயில் ஒரு திட்டம் தீட்டப்பட்டு அந்தத் திட்டத்தின்கீழ் வேலைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அந்தத் திட்டத்தின் வேலை முடிந்துவிட்டால், ஒரு நாளைக்கு 8.35 எம்எல்.டி. தண்ணீர் கிடைப்பது என்று இருப்பது, 11.35 எம்எல்.டி. அளவுக்கு அதிகமாகக் கிடைக்கும். இந்தப் பணி மார்ச் 31 தேதியில் முடிந்துவிடும் என்று எதிர்பார்த்தோம். இவையும் காலந்தாழ்த்தாது விரைவிலே செய்து முடிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அதைச் செய்து முடித்துவிட்டால், மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் கவலைப்படத் தேவையிருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-10)

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : குடிநீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காக அமைச்சரவர்கள் அளித்த விவரங்களுக்காக என் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அறிக்கையிலே தற்கால நடவடிக்கைகளாகச் சில குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. இந்த நேரத்தில் ஒரு கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்பு

@ 96-97 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு III ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1981 மார்ச் 5] (திரு. சி. ரா. லட்சுமிகாந்தன்)

கிறேன். மக்களுக்குக் குடிநீர் தட்டுப்பாடு ஏற்படும்போது, குறிப்பிட்ட இந்த நேரத்தில் தண்ணீர் கொடுக்கப்படும், அதற்காக இந்த முறையைப் பின்பற்றுகிறோமென்று மக்களுக்குத் தெளிவாக அறிவிக்க வேண்டும். தண்ணீர் கொடுப்பதில் இன்னின்ன கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்படுகின்றன என்று முன்கூட்டி அறிவித்துவிட்டால், அவர்கள் முன்னெச்சரிக்கையாக நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வழிவகை ஏற்படும். சென்னையிலே அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை முன்பு எடுக்கப்பட்டது. இந்த நேரத்தில் கிடைக்கும், இந்த நேரத்தில் கிடைக்காது, மாற்று ஏற்பாடுகள் என்ன என்பது தெளிவாக அறிவிக்கப்பட வேண்டும். மக்கள் அதற்கெற்றவாறு தங்கள் தேவைகளைச் சரி செய்துகொள்ளக்கூடிய நிலைமைகள் உண்டாகும். எனவே வேலூரில் இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: இது குறித்து நகராட்சியின் விசேட அதிகாரிக்குத் தகவல் தந்து, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சொன்ன கருத்தை மனதில் வைத்துச் செயல்பட ஆணையிடுகிறோம்.

6. அரசின் தீர்மானம்.

தமிழ் நாட்டில் பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக ஏற்பட்டுள்ள வறட்சி நிலை குறித்த அறிக்கைமீதான விவாதம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே,

“மேலவையில் 2—3—1981 ஆம் தேதியன்று வைக்கப்பட்ட தமிழ் நாட்டில் பருவமழை தவறியதன் காரணமாக ஏற்பட்டுள்ள வறட்சி நிலை குறித்த 10 அறிக்கை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்:

“மேலவையில் 2—3—1981 ஆம் தேதியன்று வைக்கப்பட்ட தமிழ் நாட்டில் பருவமழை தவறியதன் காரணமாக ஏற்பட்டுள்ள வறட்சி நிலை குறித்த அறிக்கை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் 12 பேர்கள் இது குறித்துப் பேசுவதற்குப் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆசிரியர் தொகுதி, நியமனத் தொகுதி உறுப்பினர்கள் நான்கு பேர்கள் இது குறித்துப் பேசுவதற்கு அக்கறை காட்டி

யுள்ளது மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. எனவே உறுப்பினர்கள் 10 நிமிடங்களுக்கு அதிகப்படாமல் பேசினால்தான் எல்லோரும் பேச முடியும். எனவே ஒவ்வொரு வரும் 10 நிமிடங்களுக்குள் பேசி முடிக்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

* திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற வறட்சியின் விளைவுகளை முழுமையாகத் தமிழக அரசும், இந்த மாநிலத்து மக்களும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும், அரசு இதிலே ஆர்வம் காட்டி, வேகம் காட்டி, முனைப்பு காட்டி பல்வேறு நிவாரண நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறது என்பதையும் மனநிறைவோடு காணுகின்றேன். அதற்காக தனியாக நான் ஒதுக்கி இந்த விவாதத்தை மக்கள் மன்றத்திலும், இந்த மாமன்றத்திலும் நடத்துகிறது. இன்று அரசு கொடுத்திருக்கிற தகவல்களின் அடிப்படையிலே அந்த உணர்வுகளைக் காண முடிகிறது. தமிழகத்தினுடைய அரசியல் நிலைமைகள் எதுவாக இருந்தாலும், தமிழகத்தினுடைய பொது வாழ்க்கையை, பொருளாதாரத்தை, அன்றாட வாழ்க்கையைப் பாதிக்கவிருக்கின்ற பெரிய அவலத்தை எதிர்நோக்கிக்கொண்டிருக்கிற நிலையை இயற்கையின் விளைவுகள் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன. இதிலே நமக்கு இருக்கின்ற பெரிய பொறுப்பு, நாம் சந்திக்கவிருக்கின்ற வறட்சியின் சங்கடத்தை அதிக அவலவிற்கு இல்லாமல் குறைந்த அளவுச் சங்கடத்தோடு சமாளிக்க வேண்டுமென்பதுதான். அது குறித்து அரசு வேகமாகத் திட்டங்களைத் தீட்ட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் அரசும் மிகுந்த நம்பிக்கையோடு, பொறுப்புணர்வோடு இதிலே அத்தனை பேரையும் இணைந்து செயல்படச் செய்து, அந்தப் பலனை தமிழகம் முழுமையாகப் பெறச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நிவாரணப் பணிகளைப் பொறுத்தவரையில், நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். வறட்சியை எதிர்நோக்கி வேகமாகச் சென்று கொண்டிருக்கிறோம் என்ற உணர்வு இன்றைக்கல்ல, சில மாதங்களுக்கு முன்பாகவே தோன்றிவிட்ட ஒன்று. பருவ மழை பொய்த்துவிட்டதன் வாயிலாக, எதிர்காலத்திலே, கோடை காலத்திற்குள்ளாக, பயங்கரமான வறட்சியையும், அதன் விளைவாகக் கடுமையான பஞ்சத்தையும் சந்திக்க வேண்டிய கட்டாயச் சூழ்நிலையைத் தமிழ் நாடு எதிர்நோக்கியுள்ளது என்ற உணர்வு சில மாதங்களுக்கு முன்பே வந்துவிட்டது. எனக்குச் சரியாக நினைவு இருக்குமானால், சில மாதங்களுக்கு முன்னதாகவே, இது போன்ற ஒட்டுமொத்தமான கோரிக்கை, ஒரே குரலாக எழும்புவதற்கு முன்னதாகவே, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கு வறட்சி நிலைமையை

1981 மார்ச் 5]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

நேரடியாகக் கண்டறிவதற்காகச் செல்ல இருந்தார்களென்ற செய்தி பத்திரிகை யில் வந்திருந்தது. நான் இதைக் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் இன்றைக்கல்ல, சில மாதங்களுக்கு முன்னதாகவே நாம் வறட்சியை எதிர்நோக்கிக் கொண் டிருக்கிறோம் என்ற உணர்வு நமக்கும், அரசுக்கும், அதிகாரிகளுக்கும் ஏற்பட்டு விட்டதென்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்குத்தான். ஆனால் அந்த அடிப்படையிலே நாம் என்ன நடவடிக்கைகளை வேகமாக எடுத்திருக்கிறோம், எடுத்து வந்திருக்கிறோம், எடுக்கப் போகிறோமென்பதைப் பார்த்தாக வேண்டும். நான் உரிமையோடு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கடந்த காலத்திலே எடுத்த நடவடிக்கைகள் முழுமையாகவோ, வேகமாகவோ அமையவில்லை என்பதைச் சொல்லித்தான் தீர வேண்டும். இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், எப்போது வறட்சி வந்தாலும், உடனடியாக நாம் செய்கின்ற முதல் ஏற்பாடு, தியாய விலையிலே அல்லது ஏழைகளுக்குச் சங்கடமில்லாத நிலையில் அத்தியாவசியப் பொருள்கள் கிடைக்கும் வகையிலே உணவுப் பொருள்கள் தட்டுப்பாடு இல்லாமல், குறைந்த விலையிலே தேவையான அளவிற்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வதாகும். ஆனால் இந்த முறையை என்ன காரணத்தாலோ அதில் அக்கறை செலுத்தாமல் விட்டிருக்கிறோமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சிவில் சப்ளைஸ் டிப்பார்ட்மென்ட்டை விரிவாகச் செயல்பட வைத்திருக்கிறோம். நமக்கு efficient machinery தகுதி வாய்ந்த அமைப்பு இருக்கிறது. இத்தனையும் வைத்துக்கொண்டு, இன்றைக்குத் தமிழகத்தின் அரிசிக் கையிருப்பு எவ்வளவு என்றால், 50,000 டன்தான் என்பதை வேதனையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எவ்வளவு பெரிய பயங்கரமான எதிர்காலத்தை நாம் நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். விளைந்த விளைச்சல் கதிர் இல்லாமல் சாவியாகியிருக்கிறது. முழு விளைச்சல் இல்லாமல் இன்றைக்குச் சங்கடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்தச் சூழ்நிலையிலே ஏற்கெனவே நம்முடைய (Department) டிப்பார்ட்மென்ட் மூலம் எவ்வளவு கையிருப்பு வைத்திருக்க வேண்டுமோ அது இல்லாத நிலை இருக்கிறது. சில சூழ்நிலைகளை நாம் எதிர்பார்த்தாக வேண்டும். என்ன காரணத்தாலோ எதிர்பார்க்கவில்லை. தமிழகத்தின் ஒரு நாள் தேவை ஏறத்தாழ 20,000 டன் அரிசி. ஆனால் இன்றைக்கு மொத்தக் கையிருப்பு 50,000 டன் அரிசிதான் என்பதைச் சொல் ஞும்போது, குறைந்தபட்சம் 5 லட்சம் டன் அரிசி கையிருப்பு சிவில் சப்ளைஸ் டிப்பார்ட்மென்ட்டில் இருந்தாக வேண்டும், இருந்திருக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தக் கால கட்டத்தில் நாம் தயாராக இருந்திருக்க வேண்டும். ஏன் முனைப்பு காட்டவில்லை என்பது தெரிய வில்லை. ஏன் மெத்தனமாக இருந்தார்களென்பது தெரியவில்லை. இந்த முனைப்புக் காட்டாததும், மெத்தனமும் எதைக் காட்டுகிறது என்றால்,

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1952. மார்ச் 2]

ஏழைகள் உணவுப் பொருள்களைச் சாதாரண விலைக்கு வாங்க முடியாத நிலையும், அதற்குப் பரிசாரம் காண வேண்டுமென்றால், அதைக் காண முடியாத நிலையும் இருக்கிறதென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உணவுப் பொருள்களின் விலையைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது. மேலும் அரசு விவசாயிகளிடமிருந்து எந்த அளவிற்கு நெல்லைக் கொள்முதல் செய்திருக்க வேண்டுமோ அதைச் செய்யத் தவறியிருக்கிறதென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் ஒன்றை உரிமையோடு குற்றச்சாட்டாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏழை விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்வதாக அரசு சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் ஏழை விவசாயிகள் குறுவை அறுவடை செய்யும்போது, குறுவை விளைச்சலை அறுத்தபோது, அரசாங்கம் அதனை கொள்முதல் செய்ய வில்லை. விலையை உயர்த்தி, அவர்கள் அறுவடை செய்த குறுவை நெல்லைக் கொள்முதல் செய்யவில்லை. மாறாக சிறிய விவசாயிகள், ஏழை விவசாயிகள் தங்களுடைய மகசூலை விற்று முடிந்த பிறகு, யாரெல்லாம் கையிருப்பு வைத்திருந்தார்களோ—பெரிய விவசாயிகள், வியாபாரிகள் யாரெல்லாம் கையிருப்பு வைத்திருந்தார்களோ—அவர்களுக்கு உதவும் வகையிலே, அவர்கள் லாபம் பெறும் வகையிலே, குறுவை நெல்லின் விலையை உயர்த்தியிருக்கிறது என்று நான் குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன். ஏழை விவசாயிகள், சிறிய விவசாயிகள் என்று சொல்லும் அரசு வறட்சிக் காலத்தில்கூட குறுவைக்கு விலையை உயர்த்தியதுகூட பெரும் பணக்காரர்கள், முதலாளிகள், வியாபாரிகள் ஆகியோர்கள் லாபம் பெறும் வகையில் தானே தவிர, சிறு விவசாயிகளுக்கு அதன் பின் கிடைக்கும் வகையில் விலையை உரிய நேரத்தில் உயர்த்தவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-20)

இன்னொன்று இந்த அரசு எப்படித் திட்டம் போடுகிறது, எப்படிச் செயல்படுகிறது என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. நாம் வெளி மாநிலங்களிலே யிருந்து நெல்லை இங்கே கொண்டு வந்தாக வேண்டும். இங்கே நமக்குப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது, வெளி மாநிலங்களிலே யிருந்து இங்கே வருகின்ற நெல்லுக்கு வெளி போடுகின்ற நிலை இங்கே இருக்கிறது. வெளி மாநிலங்களிலிருந்து, குறிப்பாக ஆந்திராவிலிருந்து வருகிற நெல்லுக்கு வெளி விதித்து விட்டு இப்போதுதான் அதை நீக்கியிருக்கிறார்கள். சொல்லுகின்ற எண்ணத்திற்கும், வேகத்திற்கும், செயல்முறைக்கும் கொஞ்சம் கூடச் சம்பந்தம் இல்லாமல் இது இருக்கிறது. நான் என்ன கருதுகிறேன் என்றால் விவரம் தெரியாதவர்கள் யாரோ இந்த அரசுக்கு ஆலோசனை கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வறட்சியை எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு

1981 மார்ச் 5]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

மாநிலத்திற்கு வெளி மாநிலங்களிலேயிருந்து நெல் வந்தாத வேண்டுமென்ற நிலையில் அதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று ஆலோசனை சொல்லுகின்ற அதிகாரிகளை அரசு இன்றைக்கு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த அரசு வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற கூட்டுறவு அங்காடிகளும், நியாய விலைக் கடைகளும் தான் நாளைக்கு கிராமப்புற ஏழையெளிய மக்களுக்கு நிச்சயமாகத் துணை செய்யக் கூடியவை. நான் இந்த அரசாங்கத்தை ஒன்று கேட்கிறேன், இன்றைக்கு உங்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட கிராமங்களிலுள்ள நியாயவிலைக் கடைகள் இயங்குகின்றனவா? அங்கே ஸ்டாக்கை இந்த அரசு நியமிக்கும் போதே, முறையாகத் தேர்தெடுத்து நியமியுங்கள். என்று சொன்னோம், அப்போது ஆத்திரப்பட்டார்கள். கட்சிப் பாதகபாடு ஒன்றும் இல்லாமல் அங்கே ஸ்டாக்கை நியமியுங்கள் என்று நாங்கள் சொன்னபோது எங்களிடம் கோபப்பட்டார்கள். இன்றைக்கு இந்த அரசினால் அமைக்கப்பட்ட கடைகள் கரியாகச் செயல்படவில்லை. எங்கள் கிராமத்திலே ஒரு கடையில் விற்பனைக்குக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு எங்கோ ஓடிவிட்டார் ஒருவர் அதற்குப் பிறகு தொடர்ந்து சில மாதங்கள் கடை திறக்காமல் இருந்தது. இன்றைக்கு எங்களைப் போன்ற சில வாயாடிதன் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைச் சந்தித்து முறையிட்டதன் பேரில், அது திருப்பிக் திறக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேல்வைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களே தன்னை ஒரு வாயாடி என்று சொன்னதற்காகச் சத்தோஷப்படுகிறேன். (சிரிப்பு)

திரு. க. இராமமூர்த்தி : வேகமாகப் பேசும்போது அவ்வாறு சொல்லிவிட்டேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : If the Member does not உறுப்பினர் வாபஸ் வாங்கிக் கொண்டால் நல்லது.

மாண்புமிகு மேல்வைத் தலைவர் : உறுப்பினர் வாய் திறந்தால் அவர் mistake me, உறுப்பினர் வாயாடுபவர் அல்ல. அந்த வார்த்தையை மூடுவது கஷ்டம். ஆகவே அதை நான் நினைவுபடுத்துவேன். (சிரிப்பு)

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவரவர்களே இங்கே எனக்கு நினைவுபடுத்தினார்கள். ஆனால் எனக்குள்ளே அளவைத் தாண்ட மாட்டேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கடையிலிருந்த பணத்தை ஒருவர் திருடிச் சென்று விட்டதால், அந்தக் கடை இடையில் திறக்கப்படாத நிலையும், பிறகு எங்களைப் போன்றவர்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் முறையிட்டதால் திறக்க வேண்டிய நிலையும் ஏற்பட்டது. அதுபோல் பல்வேறு இடங்களில்

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1981 மார்ச் 5]

இந்தக் கடைகள் முறையாகச் செயல்படவில்லை. இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில், கொள்முதலைச் சரியாகச் செய்யவில்லை. வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வர வேண்டிய நெல்லை லெவி போட்டுத் தடை செய்து விட்டார்கள். இன்றைக்கு இந்த அரசு திட்டமிடலாத செயல்முறைகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இதன் விளைவாக இந்த மாநிலத்தில் உணவுக்கு பயங்கரமான தட்டுப்பாடு வரப்போகிறது. நிவாரணப் பணிகளைப் பொறுத்தவரையிலும், ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை நான் இந்த அரசுக்குத் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குடிநீர்ப் பற்றாக்குறைபற்றி எல்லா மாவட்டங்களிலும் தகவல் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதற்காக அரசு செலவிடப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிற தொகை ரூபாய் 4½ கோடி மிக மிகக் குறைவு. இது பற்றாது தமிழகம் முழுவதற்குமான நிவாரண வேலைகளுக்கு இந்தத் தொகை கொஞ்சம் கூட ஓரம் வராது. வறட்சி நிலைமை என்பது வேறு. அதையும் தாண்டி இன்றைக்குத் தமிழகத்திலே வறட்சி நிலை, கடும் பஞ்சம் இருக்கிறது என்பதை அரசு தெளிவாக, திட்டவாட்டமாக அறிவிக்கும்போது, முழுமையாக தமிழகம் முழுவதும் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் எல்லாம் நிவாரணப் பணிகளில் ஈடுபட வேண்டும். ஒட்டு மொத்தமாக வறட்சி என்று சொன்னால், அதற்குரிய நடவடிக்கைகள் வேகமாக எடுக்கப்பட்டாக வேண்டும். அதை முழுமையாகச் செய்யாமல், ஏதோ ஓரளவு செய்து இதை திசை திருப்பிக் கொண்டிருக்கிறது இந்த அரசு என்பதை நான் இங்கே ஒரு குற்றச்சாட்டாகச் சொல்கிறேன். இன்றைக்கு அவையில் அது சம்பந்தமாக அறிக்கை கூட கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதையார் தயாரித்தது என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. அது விநோதமாக இருக்கிறது. நாங்கள் எல்லோரும் தமிழ் நாட்டில் வறட்சி பாவலாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறோம். அதை இந்த அரசும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு மாவட்டங்களிலே குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் இல்லாமல் மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆடுமாடுகளுக்குக் குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லை. மக்கள் குடி நீருக்காக தங்கள் பகுதியிலிருந்து தண்ணீர் கிடைக்கின்ற இன்னொரு பகுதிக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலையும் அதன் காரணமாக தண்ணீர் கிடைத்துக்கொண்டிருந்த பகுதியிலும் பஞ்சம் ஏற்படும் நிலையும் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் பார்க்காமல் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இத்தனை சதவிகிதம் மழை பெய்திருக்கிறது அல்லது இத்தனை சதவிகிதம் பெய்யவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மழை பெய்ததா அல்லது பெய்யவில்லையா என்பதல்ல பிரச்சினை. முழுவதுமாக எந்தெந்தப் பகுதிகளில் எல்லாம் மழை பெய்யவில்லை, முழுமையாக எந்தெந்தப் பகுதிகளில் எல்லாம் மழை பெய்யாத காரணத்தால் வரக்கூடிய உணவுப் பயிர்களின் மகசூல் இல்லாமல் போய்விட்டது என்பதையெல்லாம் எணக்கெடுத்துப் பார்த்திருக்க வேண்டும்.

1981 மார்ச் 5]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

ஆற்று ஓரத்தில் தாலுகா அளவில், மழை பெய்ததாக பெயருக்கு ஓர் இடத்தில் கணக்கெடுத்து அதை வைத்துக்கொண்டு மாவட்டம் பூராவிற்கும் இது தான் நிலை என்று புள்ளிவிவரம் தருவது இந்த அரசுக்கு ஏற்புடையதாக இருக்கலாம். மேசைக்கு முன் உட்கார்ந்துகொண்டு அறிக்கை தருபவர்களுக்கு அது சுவையாக இருக்கும். ஆனால் இன்றைக்கு கிராமப்புறங்களில் ஆட்டையும், மாட்டையும் வைத்துக்கொண்டு குடிநீர்ப்பஞ்சம் காரணமாக மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு நிவாரணம் தருவதை விட்டு விட்டு இதுமாதிரி புள்ளிவிவரங்களைத் தருவது, கணக்கிடுவது நல்லதல்ல, முறையும் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நிவாரணப் பணிகளைச் செய்ய இந்த அரசு முன்வரும்போது, ஒன்றிரண்டு விஷயங்களைச் சொல்லி இந்த அரசுக்கு நான் எச்சரிக்கையாக இருங்கள் என்று வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன். சமுதாயத்தில் இன்றையதினம் வல்லுறுகள் அலைந்துகொண்டிருக்கின்றன. யார் பஞ்சத்தில் சாகிறார்கள், யார் குடிநீர் இல்லாமல் பாதிக்கப்படுகிறார்கள், எங்கு பட்டினிச் சாவு என்பதுபற்றியெல்லாம் அவர்களுக்குக் கவலையே இல்லை. அரசாங்கம் இப்படிப்பட்ட பணிகளுக்காக பணத்தைச் செலவிட முன்வரும்போது, எந்த கான்டிடாக்டர் மூலம் பணத்தைச் சுருட்டுவது என்று வல்லுறுகள் வட்டமிடுகின்றன. முன்பு கூட நாம் பார்த்தோம். இந்த அரசு வேள்ள நிவாரணப் பணிகளை மேற்கொண்டபோது, எந்த வேலையும் சரிவர நடைபெறவில்லை. அப்போது மிகப் பெரிய கொள்ளைக் கூட்டம் இந்தக் காரியத்தைச் செய்ய பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் லெவலிலேயே இருந்தது. மக்களுக்கு நிவாரணப் பணியின் காரணமாக அரசாங்கம் பணம் ஒதுக்குகிறது என்றால், உடனே அந்தப் பணத்தைக் கொள்ளையடிப்பதற்கென்றே பிணம் தின்னிக் கழுக்குளைப் போல் சிலர் தமிழகம் முழுமையும் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த அரசு எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் அவர்கள் வளர்ந்துகொள்ள துணை நிற்கக் கூடாது. 'நாமினேட்ட் டென்டர்ஸ்' மூலம் கான்டிடாக்ட் விடுகின்ற முறை முழுமையாக விடப்பட்டாக வேண்டும். முழுமையாக மாவட்ட, தாலுகா, நகர அளவிலே குழுக்களை அமைக்கின்றபோது, பெரும் அளவுக்கு என்று நான் சொல்ல மாட்டேன், ஓரளவுக்கு உணர்ச்சிகளை மதிக்கின்ற அளவிலே சிரத்தை உள்ளவர்களைக் குழுக்களிலே சேர்த்து அமைக்க வேண்டும். 5 பேரைப் போட்டால் 3 பேர் நம்மோடு வருவார்களா? 6 பேர் வருகிற அளவிலே செய்யலாமா? 12 பேரைப் போட்டால், 8 பேராவது நம்மவர்களாக வருவார்களா என்கின்ற வகையில் கணக்கெடுத்து இதைச் செய்யக்கூடாது. முழுமையாக மக்களுக்கு நிவாரணம் சென்றடைகின்ற வகையிலே அதற்குரிய குழுக்

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1981 மார்ச் 5]

களை இந்த அரசு போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காண்டிராக்ட் விடுவது முறையல்ல. ரோடுகளில் பாதை போடுவதற்காக நிவாரணம் என்று நிதி ஒதுக்கி ஒரு ரூபாய் கூட அதற்காகச் செலவு செய்வதில்லை. ரோடு போடாமல் பணம் வாங்கினார்கள். அல்லது போடப்பட்ட இடத்தில் பஸ் ஓட்டியவுடன் புழுதியாகிவிடுகிறது. கிராமங்களில் குளங்கள் வெட்டப்பட வேண்டும். அதுபோல் குளம், குட்டைகள் செப்பனிடப்பட வேண்டும். கிராமத்து மக்களுக்கு மொத்தமாக காண்டிராக்ட் விட வேண்டும். கிராமப் பொதுவில் மொத்தமாகப் பணத்தைக் கொடுத்து வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும். அல்லது அந்தந்தக் கிராமத்தில் உள்ளவர்களைக் கூட்டி வைத்து, பேசி அவர்கள் நல்லமுறையில், முக்கியமான பணிகளைச் செயல்படுத்தும் முறையில் உத்தரவு போடவேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் அரசு எந்த ஒரு நடவடிக்கையை எடுத்தாலும், அது அரசியல் ரீதியாக கட்சியை வளர்ப்பதற்கு, ஆட்சியாளர்களுக்கு வேண்டியவர்களை வளர்ப்பதற்கு இந்த அரசு செயல்படுகிறது என்கிற குற்றச்சாட்டுக்கு ஆளாக வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றைய தினம் தமிழகம் மிகப் பெரிய பயங்கரமான வறட்சி நிலையை எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இங்கே இருக்கின்ற நாம் அனைவரும் ஒட்டுமொத்தமாக ஒற்றுமையாக நின்றால்தான் காலா காலத்தில் மத்திய அரசிடமிருந்து பெறக் கூடிய பணத்தை, நிதியுதவியைப் பெற முடியும். அதை விட்டுவிட்டு, நாம் ஒருவரையொருவர் குற்றம் சாட்டி, நம்மிடத்தில் குறையை வைத்துக்கொண்டு மத்திய அரசிடத்தில் பணத்தை ஒதுக்குங்கள் என்று சொல்வதும், அந்தப் பணத்தைச் செலவிடுவதும் 'கிரிமினல் வேவ்ஸ்' என்று சொல்லி அதற்கும் இடம் தராமல் தமிழகம் முழுமையும் ஏற்பட்டிருக்கின்ற அல்லது வறட்சி நிலையின் காரணமாக ஏற்படக்கூடிய பட்டினிச் சாவுகளைத் தடுத்து நிறுத்துகின்ற முறையில் இந்த அரசு முழுமையான நடவடிக்கையைத் துரிதமாக எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, அதற்கு நானும் என்னுடைய இந்திய தேசியக் காங்கிரசும் துணை நிற்போம் என்பதையும் சொல்லி அமைகின்றேன்.

(முற்பகல் 11-30)

திரு. ப. மாணிக்கம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, வறட்சி நிலைமை குறித்து விவாதிக்க வேண்டும் என்று எற்கெனவே ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்தவர்களிலே நானும் ஒருவன். அரசு கொடுத்திருக்கும் விவர அறிக்கையிலே அரசுக்குள்ள வசதியோடு சில கஷ்டங்களையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கொடுக்கின்ற விவரங்களிலே, சில நேரங்களிலே சரியான

1981 மார்ச் 5]

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

விவரங்கள் தரப்படுவதில்லை என்பது என்னுடைய குறைபாடு. இப்போது கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற விவரங்களிலே உள்ள நிலைமைகளுக்கு மேலே அதிகமான அளவில் வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. வறட்சி என்று சொல்லும் போது, தர்மபுரி, இராமநாதபுரம், புதுக்கோட்டை என்ற மூன்று மாவட்டங்களும் வறட்சியிலே உச்ச நிலைக்கு வந்திருக்கின்றன. ஏப்ரல், மே மாதங்களிலே வறட்சி என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை மாறி, பஞ்சம் ஏற்படும் நிலைமை உருவாகும் அளவுக்கு நிலைமைகள் அங்கே இருக்கின்றன. இந்தக் கொடுமையைச் சொல்வதாக இருந்தால், மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னதாகவே தர்மபுரி மாவட்டத்தில் வறட்சியின் காரணமாக அங்கே மாடுகளுக்கும் ஆடுகளுக்கும் கூட கொடுப்பதற்குத் தீவனம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். எப்போதுமே, கிராமப்புறங்களிலே மாடுகளுக்கும் ஆடுகளுக்கும் கூடத் தீவனம் இல்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது என்று சொன்னால், கிராமப்புறப் பொருளாதாரத்திற்கே மிகப் பெரிய ஆபத்து என்று அர்த்தம். தர்மபுரி மாவட்டத்தின் பிரதான பயிர் வேர்க்கடலை, அது இப்போது அங்கு விளையவில்லை. அந்தப் பயிர் தீய்ந்து விட்டது. அதனால்தான், வேர்க்கடலைக்கு இப்போது அதிகமான விலை தரப்படுகிறது சாதாரணமாக உள்ள விலையைக் காட்டிலும் இப்போது குவிண்டாலுக்கு அதிகமான விலை இருக்கிறது. அதுபோல் பஞ்சுக்கும் இப்போது அதிக விலை இருக்கிறது. இராமநாதபுரம் மற்றும் திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் வறட்சி நிலைமை நிலவுவதால் அந்த மாவட்டங்களிலே முக்கியமாகப் பயிரிடப்படும் பருத்திப் பயிர் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதால், பஞ்சுக்கு இப்போது கூடுதல் விலை தரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மூன்று மாவட்டங்களிலேயும் மிகப் பெரிய பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. மொத்தமாகப் பார்த்தால், நெற்பயிர் கூட மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், அதுதான் முதலாவது பயிர். இரண்டாவது பருத்தி. அதுவும் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மூன்றாவது வேர்க்கடலை. அதுவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, நெல், பருத்தி, வேர்க்கடலை என்ற முக்கியமாகப் பயிரிடப்படும் மூன்றும் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதால், விவசாயிகளுடைய ஒட்டுமொத்தமான நிலைமை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, தென்னாற்காடு மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அது ஒரு உபரி மாவட்டம், 'சர்ப்ளஸ் மாவட்டம்'. வட ஆற்காடு, தென்னாற்காடு என்ற இரண்டு மாவட்டங்களும், திருச்சி, சேலம் போன்ற மாவட்டங்களும் கூட மிகவும் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தென்னாற்காடு மாவட்டம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், கிராமப்புறங்களிலே பொருளாதாரத்திலே மிகப் பெரிய பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று அர்த்தம். இராமநாதபுரம், புதுக்கோட்டை போன்ற மாவட்டங்களிலேயிருந்து 'பஞ்சப் பிழைப்பு' என்ற

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

[1981 மார்ச் 5]

முறையிலே பிழைப்பு தேடி, ஏதாவது வேலை கிடைக்குமா என்று மக்கள் தஞ்சாவூர் போன்ற மாவட்டங்களுக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். தர்மபுரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பக்கத்திலே உள்ள பெங்களூருக்குப் போகிறார்கள். நானே நேரடியாக இந்தப் பகுதி மக்கள் போவதைப் பார்த்திருக்கிறேன். “பஞ்சப் பிழைப்பு” என்று சொல்லும் முறையிலே அவர்கள் வேலை தேடி அலைகிறார்கள். கிராமப்புறங்களிலே கூலி வேலை செய்பவர்களுக்கு விளைச்சல் இருந்தால்தான், வேலை வாய்ப்பு, விளைச்சல் இல்லையென்றால் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு இல்லை.

பொதுவாக மனிதன் வாழ தண்ணீர் வேண்டும். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே பல இடங்களிலே குடிப்பதற்கேகூடத் தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. குடிநீர் இல்லாத முறை இருக்கிறதே அது மிகவும் கடுமையானது. குடிநீர் கூடக் கிடைக்காமல் ஜனங்கள் ‘எங்கே குடிநீர் கிடைக்கும்’ என்று அலைந்து திரியும் நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இவைகளைப் போக்குவதற்கு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.

இந்த விவரங்களையெல்லாம் பார்க்கும்போது, இதற்கு அடுத்தபடியாக பெரிய அளவிலே இல்லாவிட்டாலும், செங்கற்பட்டு, மதுரை போன்ற மாவட்டங்களிலே வறட்சியால் சிறிய பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. பாதிக்கப் பட்டுள்ள மாவட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கே கால்நடைத் தீவனம் போன்ற பொருட்கள் கூடக் கிடைப்பதில்லை. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே ஏற்கெனவே வெள்ளம் வந்தபோது உடைந்துபோன குளங்கள் கரை அடைக்கும் பணி கூட இன்றுவரை சரியான முறையில் நடைமுறைப் படுத்தப்படாமல் இருக்கின்றது. அந்தக் குளங்களை ஆழப்படுத்துவதற்குக் கூட எந்தவிதமான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படவில்லை. இதனால் வெள்ளம் வந்தபோது தண்ணீரைத் தேக்கிவைக்க முடியாததால், உடைக்கும் நிலைமைகள் ஏற்பட்டன. வறட்சி என்று பார்க்கும் போது இதற்குமேலும், இந்த அறிக்கையிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் நிலைமைக்கு மேலும், இரட்டிப்பான நிலைமைகள் தான் இருக்கின்றன. நான்கைந்து மாவட்டங்களிலே மிகவும் கடுமையான முறையில் பஞ்ச நிலைமை ஏற்படும் அளவுக்கு விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இனிமேல் அடுத்த மழை பெய்தால்தான், விவசாயத்திலே அபிவிருத்தி காண முடியும். இந்த நிலைமைகளுக்கு ஏற்ற வாதும் நாம் துரிதமாகச் செயல்பட வேண்டும். ‘இவ்வளவு மழை குறைவு’ என்பன போன்ற விவரங்கள் அரசுக்குத் தெரியும். கடந்த இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பே கூட நம்முடைய அரசு அதிகாரிகள் ‘இவ்வளவு மழை குறைவு, கேச்மென்ட் ஏரியாவிலே இவ்வளவு மழை குறைவு’ என்ற விவரங்

1981 மார்ச் 5]

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

உளையெல்லாம் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதுவே ஒரு 'அபாய அறிவிப்பு' தான். அந்த விவரங்களை அதிகாரிகள் தெரிந்து வைத்திருந்தபோதும், அதனுடைய விளைவுபற்றி கிராமப்புறங்களிலே இருக்கும் நிரவாகம் எந்தவிதமான நடவடிக்கைகளையும் எடுக்கவில்லை. இந்த நிலைமைகள் மாநில அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறதா என்பதே சந்தேகம். கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த விவரங்களைப் பார்த்தால், மிகவும் சந்தேகமாக இருக்கிறது. கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த விவரங்களிலே முழு உண்மையும் இல்லை. இந்த விவரங்களுக்கு மேலே வறட்சி நிலைமை இருக்கிறது. ஆரம்ப காலத்திலேயே Drought என்ற அளவிலே ஒரு மெத்தனம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆரம்ப காலத்திலே நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படாததன் காரணமாகத்தான் இன்றைக்கு இவ்வளவுக்கு பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இராமநாதபுரம், தர்மபுரி, புதுக்கோட்டை, சேலம், திருச்சி, வட ஆற்காடு, தென்னாற்காடு போன்ற மாவட்டங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சேலம், தென்னாற்காடு போன்ற மாவட்டங்களிலே 'வறட்சி' என்று ரொம்ப நாள் க்கு கூப்பாடு போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வறட்சி நேரத்திலே நாம் பல வேலைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இந்தப் பணிகளையாற்றுவதற்கு அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி அவசர வேலைகளை அரசு செய்யும்போது, இந்த வேலைகளிலே எப்படி ஆதாயம் தேடுவது என்று பழக்கப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் எப்படி ஆதாயம் தேடுவது என்பது தெரியும். அவர்கள் இடையிலே புகுந்து மோசடி செய்யாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாகச் சொன்னால், இந்தனை குழாய்கள் வேண்டும் என்ற புள்ளிவிவரங்களை மட்டும் போடுவதை விட்டு தண்ணீர் எத்தனை குழாய்களில் வருகிறது என்பதைப் பார்க்கும் நிலைமைகள் இருக்க வேண்டும். இந்தப் பணிகளை நடைமுறைப்படுத்தும் போது மக்களுடைய ஒத்துழைப்பைப் பெற வேண்டும். பல துறைகளிலே அனுபவம் பெற்றவர்கள் மாவட்டங்களிலே இருக்கிறார்கள். மக்களுடைய துன்பங்களைத் துடைக்க வேண்டும் என்றிருக்கின்ற சமூக ஸ்தாபனங்களைச் சேர்ந்தவர்களைக் கொண்ட ஒரு கண்காணிப்புக் குழு அமைத்து, இந்த நிவாரண வேலைகளைக் கண்காணித்தால், இந்தப் பணிகள் சரியாக நடக்கும். இல்லாவிட்டால், மக்கள் துன்பத்தை விலை பேசக்கூடிய கூட்டம் லாபம் சம்பாதிக்கும். துன்பத்தை விலைபேசி வாழக்கூடிய கூட்டத்தின் கைக்கு இந்தத் திட்டங்களின் பயன்கள் போகாமல் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மற்ற நேரங்களிலே தவறு செய்கிறார்கள் என்று சொன்னாலும்கூட மன்னிக்க லாம், வறட்சி-நேரங்களிலே தவறு செய்தால் அது மன்னிக்க முடியாத குற்றம்.

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

[1981 மார்ச் 5]

இறைச்சியின் விலையை எடுத்துக்கொண்டால், இங்கு 18 ரூபாய், 20 ரூபாய் என்று இருப்பது இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே 10 ரூபாய், 12 ரூபாய் என்ற அளவில் கிடைக்கிறது. அவர்களால் கால்நடைகளைப் பராமரிக்க இயலவில்லை. பராமரிக்க முடியாத காரணத்தால், அவைகளைக் கொன்றுவிட வேண்டிய நிலைமைக்கு அல்லது விற்றுவிட வேண்டிய நிலைக்கு அவர்கள் வருகிறார்கள். விவசாயிகள் தங்களுடைய செல்வம் எது என்று நினைக்கிறார்களோ அதையே விற்கும் நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு வறட்சி இருக்கிறது. இனிமேல் அரசு தீவிர நிவாரண நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால், வேலைவாய்ப்பு போன்ற நிலைமைகளில் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

(முற்பகல் 11 40)

திருப்பத்தூரில் முன்பு ஒரு கிலோ சாதாரண அரிசி ரூ. 3.80 விற்குது. இப்போது அது ரூ. 4-க்கு விற்கிறது என்றும் அதற்கு மேலே போய்விட்டது என்றும் கேள்விப்படுகிறேன். இது சாதாரண அரிசி; நயமான அரிசிகூட அல்ல. எனவே இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் அரசு அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு மலிவு விலையில் உணவுத் தானியங்களை வழங்க வேண்டும்; அதோடு அங்கிருப்பவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பையும் வழங்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிவாரண வேலைகளை அரசு மட்டும் செய்துவிட முடியாது. சமூக ஸ்தாபனங்கள், மற்றும் மக்கள் கட்சிகள் இவைகளின் ஒத்துழைப்பைக் கோரிப் பெற்று, அரசு மக்களுக்கு நன்மை செய்ய முன்வரவேண்டும்.

அதுமட்டும் போதாது. இத்தகைய நிவாரணப் பணிகளுக்காக மத்திய அரசிடம் மிகுந்த அளவுக்கு உதவி கேட்க வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசும்போது இதை மிகவும் வலியுறுத்துவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். மத்திய அரசிடமிருந்து நிபுணர்களையும் அதிகாரிகளையும் இங்கே வரச் செய்து அவர்களை, நிலைமைகளை நேரில் பார்வையிடச் செய்து துரிதமாக மத்திய அரசிடமிருந்து நாம் உதவியைப்பெற்று நிவாரணப் பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். நாங்கள், எங்கள் கட்சியின் சார்பில் மத்திய அரசின் அமைச்சரை அணுகி, ஒரு மகஜர் கொடுக்கச் சென்றபோது, “தமிழ் நாட்டில் அந்த அளவுக்கு வறட்சி இல்லை, வறட்சிபற்றிய அனுபவம் எங்களுக்கு நிறைய இருக்கிறது” என்று சொன்னார்கள். நமது மாநிலத்தில் அந்த அளவுக்கு வறட்சி இருப்பதாக அவர்கள் “கன்வின்ஸ்” ஆகவில்லை. அந்த அமைச்சரின் பெயரை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்பவில்லை என்றாலும், அவர் குறிப்பிட்டதை நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். எனவே நான், நாம் மத்திய அரசை வற்புறுத்த வேண்டும். அவர்களின் அதிகாரி

1981 மார்ச் 5]

களை இங்கே அனுப்பி நமது வறட்சி பற்றிய சரியான கணக்கை எடுத்து மத்திய அரசுக்குத் தெரிவிப்பது நமது கடமையாக இருக்க வேண்டும். மற்ற கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பையும் அரசு பெற்று தமிழ் நாட்டில் உள்ள உண்மையான வறட்சி நிலைமை பற்றிய விவரத்தை மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்து, அவர்களிடமிருந்து அதிக நிதி உதவியைக் கோரி நிவாரணப் பணிகளைத் துரிதமாக மேற்கொள்ள நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, அரசு தனது மெத்தனப் போக்கை உடனடியாகக் கைவிட்டு துரிதமாகச் செயல்பட நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று மீண்டும் கூறி அமைகிறேன்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, சமீப காலத்தில் தமிழ் நாடு பார்த்திராத அளவுக்கு ஒரு வறட்சி நிலைமை இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. வடகிழக்குப் பருவ மழையும், தென் மேற்குப் பருவ மழையும் இந்த ஆண்டு பொய்த்துவிட்டன. இந்த ஆண்டு மட்டுமல்லாமல் சென்ற ஆண்டும் இவைகள் பொய்த்துவிட்டன என்பதுதான் நமது அனுபவம். ஆனால், இங்கே அவையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற வறட்சி குறித்த அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது, அது உண்மை நிலைமையைப் பிரதிபலிப்பதாக இல்லை. போன வருஷம் பெய்த மழையின் அளவில் சுமார் 35 அல்லது 40 சதவீதம்தான் குறைவாக இந்த ஆண்டு பெய்திருக்கிறது என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இப்படிச் சொல்வதே நிலைமையைச் சரியாக நாம் புரிந்து கொள்ள உதவி செய்யவில்லை என்பதை நான் ஆரம்பத்திலேயே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தமிழ் நாட்டில் “நார்ட் ரேயின்ஸ்” அதாவது சாதாரணமாக கடந்த 10 வருஷங்களில் எவ்வளவு பெய்திருக்கிறது என்ற கணக்கைக் கொடுத்திருந்து, இந்த ஆண்டு எவ்வளவு மழை பெய்தது என்ற கணக்கைக் கொடுத்திருந்தால், ஓரளவு நாம் உண்மை நிலையைப் புரிந்துகொள்ள அது உதவியாக இருந்திருக்கும். அதைச் செய்யாமல் போன வருஷம் பெய்த மழையைவிட இந்த ஆண்டு 30 சதவீதம் குறைந்தது அல்லது 35 சதவீதம் குறைந்தது என்று சொல்வது சரியல்ல. ஒரு யதார்த்தமான நிலையை நாம் உணர்ந்து கொள்வதற்கு இந்த அறிக்கை உதவியாக இல்லை என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு ஏற்பட்டுள்ள வறட்சியைப் பொறுத்த வரையில், இது சமீப காலத்தில் எப்போதும் இல்லாத அளவுக்கு மிகப் பெரிய அளவில் இருக்கிறது. இது நமக்கு மிகவும் கவலை அளிப்பதாக இருக்கிறது. இதுதான் உண்மை. அதுமட்டுமல்ல. இப்போது மார்ச் மாதத்தில் வறட்சிபற்றிய அறிக்கையை அவைமுன் வைத்திருக்கிறார்கள். மாவட்டங்

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

[1981 மார்ச் 5]

களில் உள்ள நிலைமைபற்றி முழுமையான விவரங்கள் அரசுக்கே வந்து சேர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. தமிழ் நாட்டில் தென் மேற்குப் பருவ மழை ஒழுங்காகப் பெய்தால்தான், மே மாதத்தில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மழை இருக்கும். தமிழ் நாடு முழுவதும் ஜூலை-ஆகஸ்ட் மாதங்களில்தான் தென் மேற்குப் பருவ மழையின் முழுப் பயனும் கிடைக்கும். அப்படிப் பெய்தால், இந்த ஆண்டு செப்டம்பர்—அக்டோபர் மாதங்களில் தான் பயிரைப் பார்க்க முடியும். அதாவது இன்னும் 8 அல்லது 9 மாதங்களுக்கு விளைச்சலின் பயனைத் தமிழ் நாட்டு மக்கள் அனுபவிக்க முடியாது. அப்படி விளைச்சல் தள்ளிப் போகும்போது, விலைவாசியாவது உயராமல் இருக்கிறதா என்றால், அதுவுமில்லை. ஒழுங்காக விளைந்தாலே விலைவாசிகளின் உயர்வு அதிகமாக இருக்கிறது. இப்போது விளைச்சல் இல்லாத நேரத்தில் விலைவாசிகளின் உயர்வு மிகவும் அதிகமாகத்தான் இருக்கும். இதன் காரணமாக கிராமப்புறங்களிலும், நகர்ப்புறங்களிலும் உள்ள குடும்பங்கள் தாக்குப் பிடிக்க முடியாத நிலைமைதான் உருவாகும். வறட்சியும், விலை உயர்வும் ஒருமித்துச் சேரும்போது, தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஏழை எளிய மக்கள் எந்த அளவுக்குப் பாதிப்புக்கு உள்ளாவார்கள் என்பதை அரசு முழுமையாக உணர்ந்திருக்கிறதா என்பதும், அதன் விளைவைச் சந்திக்கத் தேவையான நடவடிக்கைகள் எடுப்பதுபற்றி சிந்தித்திருக்கிறதா என்பதும் எனக்குச் சந்தேகமாக இருக்கிறது.

திருநெல்வேலி, கோவை, மற்றும் நீலகிரி மாவட்டங்களில் வறட்சி நிலைமை பாதித்திருக்கிறதா என்ற தகவலை சர்க்காரிடம் இல்லை என்று தான் எனக்குத் தோன்றுகிறது. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் நீர்ப்பாசன வசதி இல்லாத பிரதேசங்கள் நான்கு தாலுகாக்கள். அதாவது நாங்குநேரி, சங்கரன்கோயில், கோயில்பட்டி போன்ற இடங்களில் சாதாரணமான காலத் திலேயே எல்லாம் வானம் பார்த்த பூமியாகத்தான் இருக்கும். அப்படிப்பட்ட தாலுக்காக்களில் இப்போது என்ன நிலைமை இருக்கிறது என்பதை அரசு அறிந்துகொண்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பிப்ரவரி மாதக் கடைசி வரையில் கூட அரசு அதிகாரிகளிடமிருந்து அதுபற்றிய தகவல் வந்திருப்பதாக இந்த அறிக்கையிலிருந்து தெரியவில்லை. எனக்கு முன்னே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல, இங்கேயிருந்து அரசு கேட்கும்வரை மாவட்டங்களிலுள்ள நிலைமையை அதிகாரிகள் அரசுக்குத் தெரிவிக்கத் தயாராக இல்லை என்ற நிலைதான் இருந்திருக்கிறது. இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில், நவம்பர் மாத மத்தியிலேயே தமிழ் நாட்டில் இந்த ஆண்டு வறட்சி ஏற்படப்போகிறது என்பது நன்கு தெரியும். அதாவது நவம்பர் மாதம் முடிந்து இப்போது 4 மாதங்கள் ஆகின்றன.

1981 மார்ச் 5]

[திரு. ஆ. நல்லகிவன்]

இந்த 4 மாதங்களில் அதுபற்றி எந்தக் குறிப்பும் அரசுத் தரப்பிலிருந்து வரவில்லை. அண்மையில் தந்த ஆளுநர் உரையில் கூட அதுபற்றிய அபத்த இருக்கிறது என்று ஒரு வார்த்தை கூட குறிப்பிடப்பட்டிருக்கவில்லை. ஜனவரி மாதக் கடைசியில்தான் ஆளுநர் உரை அளிக்கப்பட்டது. அதில் மாவட்டங்களில் ஆழ் குழாய்க் கிணறுகள் தோண்டுவதற்கு அரசு நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும், இத்தகைய வறட்சிபற்றிய அபாயம் குறித்து அரசு உணர்ந்திருந்ததாகக்கூட சொல்லப்படவில்லை. காரணம் அதுபற்றி ஆளுநர் உரையில் ஒரு வரிகூட இல்லை என்பதை நான் இங்கே தெளிவாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அரசியல் கட்சிகள் எல்லா மட்டங்களிலும் இந்தப் பிரச்சினையைக் கிளப்பிய பிறகு தான் அரசு கீழ்மட்டத்திலிருந்து அறிக்கைகள் கோரிப் பெற்றதோ என்று என்ன வேண்டியிருக்கிறது. வறட்சியை “நோட்டிபை” செய்யக்கூடிய அளவுக்கு இருப்பதாகக்கூட அரசு கருதவில்லை. காரணம் பேரவையில் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது, நாங்கள்தான் நிவாரணம் தருகிறோமே, எதற்காக வறட்சி என்று அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறமாதிரி பேசியதாக எனக்குத் தோன்றிற்று. சட்டபூர்வமாக வறட்சிப் பகுதிகள் என்று அறிவிக்காவிட்டாலும்கூட, இந்த அரசு என்னென்ன காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமோ அதையெல்லாம் செய்துகொண்டிருக்கிறது என்றுதான் குறிப்பிட்டார்கள். வெள்ளைக்காரன் நம்மை அடிமையாக ஆண்டு கொண்டிருந்த போதுகூட “ஃபேமின் கோடு” என்று ஒன்றை வைத்திருந்தான். அப்படி ஒரு பகுதியை வறட்சிப் பகுதியாக அறிவித்துவிட்டால், அங்கே உள்ள மக்களுக்கும் அடுமாடு போன்ற கால்நடைகளுக்கும் உணவும் தீவனமும் கொடுக்க வேண்டியது அரசின் கட்டாயமாகிவிடுகிறது. “ஃபேமின் கோடின்” அடிப்படையில் ஒரு பகுதி வறட்சிப் பகுதியாக அறிவிக்கப்பட்டால், சட்ட பூர்வமான போறுப்பு அரசுக்கு ஏற்பட்டுவிடும். எனவேதான் சலபத்தில் அரசு எந்தப் பகுதியையும் வறட்சிப் பகுதியாக அறிவிப்பதில்லை. இது பழையகால அனுபவம்.

வறட்சிக் காலத்தில் சாகுபடியாளர்களுக்கு நிவாரணம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1974-75 ஆம் ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட வறட்சியைப்பற்றி நாம் 1980 வரை பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். காரணம் உரிய நேரத்தில் அரசு இதை அறிவித்து, நிவாரண நடவடிக்கைகளைத் துரிதமாக மேற்கொள்வதில்லை. 1974-75 ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட பாதிப்புக்கு இப்போதும் நாம் சட்டம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். 1981 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம்வரையிலும் இதை நீட்டிக்கலாமா என்று பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படி வறட்சி நிலைமை ஏற்படும்போது அரசு அதை நிதர்சனமாக

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

[1981 மார்ச் 5]

அப்படியே ஒப்புக்கொள்வதில்லை. பகிரங்கமாக ஒப்புக்கொள்ள எப் போதும் தயங்கிக் கொண்டே வந்திருக்கிறது. காரணம் அவ்வாறு ஒப்புக் கொண்டால், சட்ட பூர்வமான பொறுப்பு தங்களுக்கு வந்துவிடும் என்று அரசு இதில் மெத்தனத்தைக் காட்டி வந்திருக்கிறது என்று கருத இடமிருக்கிறது.

வறட்சி நிவாரணத்திற்காக 4¾ கோடி ரூபாய் செலவு செய்ய இருக்கிறோம் என்று சொல்லுவது “உறை போடக்கூட காணாது”. மதுரைக்கு ரூ. 35 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்றால், அங்கே 12 தாலுக்காக்கள் இருக்கின்றன. ஒரு தாலுக்காவுக்கு 3 லட்சம் ஒதுக்கினால் அது 4 அல்லது 5 கிராமங்களில் ஆழ் குழாய்க் கிணறு போடத்தான் உதவியாக இருக்கும். உண்மையில் சரியான முறையில் வறட்சிப் பிரதேசம் என்று நாம் அறிவித்தால், நிவாரணப் பணிகளுக்காக மட்டும் ரூ. 100 கோடி தேவைப்படும் என்று மதிப்பிடப்படுகிறது. இதை நமது அரசு செய்ய முடியாது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசோ தாராளமாக உதவி தர முன்வராது. எனவே வறட்சிப் பிரதேசம் என்று அறிவித்துவிட்டு நாம்தான் பின்னாலே திண்டாடுவோம் என்று அரசு இப்படி மெத்தனமாக இருக்கிறதோ என்று நான் சந்தேகப்பட வேண்டியிருக்கிறது.

டெல்லி ராஜ்ய சபையில் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர் திரு. இராமகிருஷ்ணன் தமிழ் நாட்டில் வறட்சி மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது, அங்கே மத்திய அரசு அதிகாரிகளை அனுப்பி, நிலைமையைச் சரியாக கணித்து உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்ட பிறகும், இங்கே உள்ள அரசு தமிழ் நாட்டில் உள்ள நிலைமையை பகிரங்கமாகத் தெரிவிக்கத் தயங்குவதும் மத்திய அரசிடம் அதிகமான உதவியை ஒதுக்கக் கோரி வற்புறுத்தாததும், இதுவரை காணாத நிலையாக இருக்கிறது. அரசியல் கட்சிகளின் நிர்ப்பந்தத்தின் காரணமாகத்தான் அரசு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இப்போது செயல்படுகிறது என்று எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. எனவே நாட்டிலுள்ள நிலைமைகளைச் சரியாகக் கணக்கெடுத்து, ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் ராஜ்ய சபையில் பிரஸ்தாபித்த அவசர உணர்வோடு இந்த அரசு பத்திரிகைகள் மூலமாகவும், சட்டமன்றம் மூலமாகவும், பொது மேடைகள் மூலமாகவும் பிரசாரம் செய்து மத்திய அரசுக்கு உண்மை நிலையைத் தெரிவித்து கணிசமான உதவியைப் பெற முன்வர வேண்டும். இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களுடைய இவ்வளவு வேகமாகப் பேசினாரே அன்றி, அவருடைய கட்சியைச் சார்ந்த மத்திய அரசு என்ன செய்யப்போகிறது என்பதுபற்றிக் குறிப்பிடவில்லை, ஏதோ இதற்கெல்லாம்

1951 மார்ச் 5]

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

தமிழ் நாடு அரசுதான் பொறுப்பு என்ற அளவில் தமிழ் நாட்டு அரசின்மீது பழிபோட நினைப்பது சரியல்ல. பெரிய அளவில் நிதியுதவி மத்திய அரசிடமிருந்து கிடைத்தால்தான், நாம் இங்கே நிவாரணப்பணிகளை மேற்கொள்ள முடியும் என்ற அளவில் நாம் மத்திய அரசை இன்னும் வலியுறுத்திக் கேட்க வேண்டும்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : நான் வேகமாகப் பேசியதால், ஒருவேளை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கவனிக்கவில்லை என்று நினைக்கிறேன். மத்திய அரசிடம் அதிகமாக நிதியுதவி பெற வேண்டும், அதைக் கட்சிக் கண்ணோட்டமில்லாமல் பயன்படுத்த வேண்டும், அதற்கு நாங்கள் நிச்சயமாகத் துணை திற்போம் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். மத்திய அரசிடம் நாம் நிதி பெற வேண்டும், பெறுவோம்.

(முற்பகல் 11-50)

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : வாங்கிக் கொடுக்கிறார்களோ இல்லையோ, அதைப் பற்றிப் பேசினால், எல்லோரும் பேசுகிறார்கள் என்று அவர்கள் கருத முடியும்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : நான் எவ்வளவு சொன்னாலும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் காதில் விழாமட்டேன் என்கிறது.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : இந்த அரசு வற்புறுத்தவில்லை என்பதற்காகத் தான் நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். வறட்சிப் பணிக்காக ஆகும் பெரும் பகுதிச் செலவையும் மத்திய அரசுதான் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். மாநில அரசால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஆனால், மத்திய அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதில் மாநில அரசு மெத்தனமாக இருந்திருக்கிறது என்பதைத் தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

குடிநீர்ப் பிரச்சினையைப் போக்குவதற்காக ஆழ் குழாய்க் கிணறுகள் பல இடங்களில் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் 90 சதவீத குழாய்கள் வேலை செய்யாமல் இருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம், தண்ணீரை உறிஞ்சக் கூடிய “சக்கிங் செக்ஷன்” கெட்டுப் போய்விடுவதுதான். இதைச் சரி செய்ய ஆங்காங்கே போதிய மெக்கானிக்குகள் கிடையாது. ஒரு தாலுக்காவில் இருக்கக் கூடிய ஒரேயொரு மெக்கானித்தான் அங்கே இருக்கக் கூடிய 900 ஆழ்கிணறுகளையும் பார்க்க வேண்டுமென்றால், அவரால் முடியவில்லை. ஆகவே ஆழ்குழாய்க் கிணறுகள் சரியான முறையில் செயல்பட வேண்டுமென்றால், ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் பத்து மெக்கானிக்குகளாவது தேவைப் படுகிறது. ஆழ்குழாய்க் கிணறுகளைப் பொறுத்தவரையில், இப்படிப்பட்ட

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

[1961 மார்ச் 15]

நிலைமைகள் இருக்கின்றன என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, நம் நாட்டில் ஐ.ஐ.டி. படித்து வேலையில்லாமல் இருக்கக் கூடியவர்களை இதற்காகப் பயன்படுத்தி, எல்லா ஆழ்குழாய்க் கிணறுகளிலும் தண்ணீர் வர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே போட்ட பம்புகளையெல்லாம் எடுத்துவிடுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். வறட்சி நிலை உள்ள இந்தக் காலத்திலாவது இவற்றையெல்லாம் சீர் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சீனியையும், மண்ணெண்ணெயையும் கிராமப்புறங்களிலே கொடுக்கிறார்கள் முன்னு, நான்கு வறட்சிக்குப் பிறகும் கூட அளவாக்கு சரியாகத் தரப்படவில்லை. நகரப்புறங்களில் உள்ளவர்களுக்கு ஒரு கார்டுக்கு 5 கிலோ என்ற விகிதத்தில் கொடுக்கிறார்கள். மதுரையில் இரண்டு கிலோதான் கொடுக்கிறார்கள். தேவையான மீதியை வெளி மார்க்கெட்டிலிருந்து அதிக விலை கொடுத்து வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். கிராமங்களில் அரிசிக்கு எங்கே போவார்கள்? குறைந்தபட்சம் 2 இலட்சம் டன் அரிசியைத் தருவதாக மத்திய அரசு ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. நாம் மேலும் கேட்டு வருகிறோம். ஆனால் கிடைக்கவில்லை. இப்போதுள்ள வறட்சியைக் காரணமாகக் காட்டி, தேசிய வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்திற்கு அளிக்கப்படும் அரிசியைத் தவிர மேலும் இரண்டு இலட்சம் டன் அரிசியை வழங்க வேண்டும் என்று மாநில அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்த வேண்டும்.

கிராமப்புறங்களில் ரேஷன் ஷாப்புகளில் புஞ்சைத் தானியங்களை எவ்வளவு அதிகமாகக் கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும். இப்போது பஞ்சப் பிரதேசங்களில் அது கூட கிடைக்க வழியில்லை. ஆகவே நியாய விலைக் கடைகளில் புஞ்சைத் தானியங்களையும் வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமப்புறங்களில் வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துகிற போது உருப்படியான வேலைகளைச் செய்ய அரசு முன்வர வேண்டும். கஞ்சி-திண்டுக்கல் இரயில் பாதையை அமைக்க மத்திய அரசு ஒத்துக்கொண்டிருப்பதாக பத்திரிகைச் செய்தி இருக்கிறது. இதை இந்த கிராமப்புற வேலைத் திட்டத்தின் கீழ் ஆரம்பித்தால் பயன்படும். வெறும் மண்ணை வாரிப் போடும் திட்டம் என்றில்லாமல், கிராமப்புறங்களில் டிஸ்பென்சரிகளைக் கட்டுதல், இரயில்வேக்களைப் போடுதல் போன்ற வேலைகளுக்கு இந்த நேரத்தைப் பயன்படுத்த அரசு முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த வேலைகளில் காண்ட்ராக்ட் கொடுக்கக் கூடாது. ஏனென்றால் காண்ட்ராக்டைப் பொறுத்த வரையில், நமக்கு நல்ல அனுபவம்

[1981 மார்ச் 5]

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

ஏற்கெனவே இருக்கிறது. சோடு போடுவதைப் பொறுத்த வரையில், ஒழுங்காகத் தான் போடுகிறார்கள். இருந்தாலும் சென்ற காலத்தில் நடந்ததைப் பார்க்கும் போது, அரசே நேரிடையாக மேற்பார்வை செய்யக் கூடிய அளவிற்கு அரசே பொறுப்பேற்று நடத்தினால் நல்லது என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பயிர்க் கடனை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையில், பழைய பாக்கியை 1 பிளஸ் 1 என்ற முறையில் கட்டுகிறார்கள். இப்போது இருக்கின்ற நிலையில் மின்சாரமும் இல்லை, தண்ணீரும் இல்லை, பயிரும் இல்லை. இப்படிப்பட்ட நிலையில் எப்படி பழைய பாக்கியைக் கட்டுவார்கள்? குறைந்தபட்ச வருவாய் கூட இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே அதை ஒத்திவைத்தாலொழிய வேறு வழியில்லை. ஆகவே 1 பிளஸ் 1 என்று கட்டுவதைப் பின்னால் கட்ட அனுமதி அளிக்க வேண்டும்.

கண்காணிப்புக் குழுக்களைப் போடுகிறபோது மைனாரிட்டி, மெஜாரிட்டி என்று பார்க்காமல் சர்வ் கூட்சிகளின் பிரதிநிதிகளை, அந்தந்த வட்டாரத்தில் உள்ள மக்கள் நலனில் அக்கறையுள்ளவர்களைப் போடுவதற்கு அரசு உத்தரவாதம் அளிக்க வேண்டும்.

வறட்சி உள்ள பகுதிகளை உள்ளபடி சொல்லி, பஞ்சம் உள்ள பகுதிகளை பஞ்சப் பகுதி என்று உள்ளபடி அறிவித்து, அதற்கான பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்க வேண்டும். இதை மத்திய அரசுதான் செய்ய வேண்டும் என்றால், தமிழக அரசுக்கு மக்கள் துணையாக இருப்பார்கள் என்று கூறி வறட்சியைச் சமாளிக்க தைரியமாக மாநில அரசு முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. சி. இராமலிங்கம் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டில் பருவ மழை தவறியதால் ஏற்பட்டுள்ள வறட்சி நிலைமை குறித்த அறிக்கையின் மீது பேச வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்காக நன்றி கலத்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பருவ மழை பொய்த்தது என்பது நேற்று, இன்று நடந்த விஷயமல்ல. கூர்ந்து பார்த்தால் மூன்று வருடங்களுக்குத் தொடர்ந்து மழை பெய்யும், ஒரு வருடம் சரியாக மழை பெய்யாது என்பது தெரியும். இது வரலாறு. ஆகவே, முன்னெற்பாடாக கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் ஓரளவிற்கு சேமிப்பு செய்வார்கள். ஆறு வருஷத்திற்கு ஒரு முறை புயல் அடிக்கும். சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் கதைகளில்கூட 12 வருடங்களுக்கு மழை பெய்யவில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

[1981 மார்ச் 5]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவரை இழுத்திருப்பது டீக்கிரம் முடிப்பதற்காகவா ?

திரு. சி. இராமலிங்கம் : நல்லதங்காள் கதைகளில் கூட நாம் அப்படிப் பார்க்கிறோம். மக்கள் அந்த அளவிற்கு முன்னேற்பாடாக சில நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத் தான் இதையெல்லாம் நான் ஞாபகப்படுத்துகிறேன். அதைப் போலவே அரசும் முன்னேற்பாடாக இருக்க வேண்டும் என்று கதைகளில் வருகிறது. பல ஆண்டுகளாகவே பருவ மழை பொய்த்திருக்கிறது என்பது வரலாற்று உண்மை.

பருவ மழை பொய்த்திருப்பதைக் காரணமாக வைத்துக்கொண்டு மத்திய அரசிடத்திலே இருந்து நாம் நிதியைப் பெற வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களே நம்மோடு ஒத்துழைத்து குரல் எழுப்பியிருக்கிறார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் எவ்வளவு உதவித் தொகையைப் பெற வேண்டும் என்று வற்புறுத்திச் சொல்லியிருந்தால், நன்றாக இருந்திருக்கும். அதை அவர்கள் சொல்ல வேண்டிய நேரத்தில் சொல்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

கடந்த காலங்களில் கூட வறட்சி நிவாரணப் பணிகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். பரங்கிமலை ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் உறுப்பினர் என்ற முறையில் நான் அறிவேன். அப்போது பல கை பம்புகளை அமைத்தார்கள். அப்போது 350 ரூபாய்க்கு விற்பனை கை பம்பு திடீரென்று 650 ரூபாய் என்று விலை உயர்ந்துவிட்டது. அதற்குக் காரணம், பம்பாயிலிருந்து ஒரு கம்பெனிக்காரர் வந்து உயர்த்திவிட்டதுதான். அந்தக் காலத்திலே விலையை ஏற்றி காண்ட்ராக்டர்கள் சம்பாதித்தார்களா அல்லது வேறு யார் சம்பாதித்தார்கள் என்ற விவரத்திற்கு நான் போக விரும்பவில்லை. அதேபோன்ற நிலைமை இப்போது வரக்கூடாது என்று திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னார்கள். டெண்டர்கள் 'கால் ஃபார்' செய்துதான் வேலைகளை ஒப்படைக்க வேண்டும், நியமன முறையில் செய்யக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். நம் நாட்டிலே உள்ள காண்ட்ராக்டர்கள் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் காண்ட்ராக்டர்களாக இல்லை. தி.மு.க.-வைச் சேர்ந்தவர்களும் காண்ட்ராக்டர்களாக இருப்பதாக என் கண்ணில் படவில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இதிலாவது ஒத்துழையாகப் பேசினாரே.

1981 மார்ச் 5]

திரு. சி. இராமலிங்கம் : என்னைக்கும் அப்படிப் பேசத் தயாராக இருக்கிறோம். இப்போதுள்ளவர்களைப் பார்க்கிறபோது, ஒரு காலத்திலே காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருந்தவர்களாக, காங்கிரஸ் கட்சிக்கு உடந்தையாக இருந்தவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். காண்ட்ராக்டர்களாக இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அவர்கள்தான் டெண்டர் அனுப்பக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல், புதியதாக ஒருவர் டெண்டர் போட்டால், ஒரு கிணறு வெட்ட ஆயிரம் ரூபாய் என்றால், அதற்காக 700 ரூபாய்க்கான இயந்திரங்களை வாங்க வேண்டியிருக்கும். தற்போது பெரும்புள்ளிகள்தான் ரோடு வேலைகளைச் செய்கிறார்கள். துறை போடுவது, கட்டிடம் கட்டுவது போன்ற வேலைகளுக்கு வேண்டிய இயந்திரங்களை அவர்கள்தான் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே எனக்குத் தெரிந்த வரையில் நியமன காண்ட்ராக்ட் கொடுக்கக் கூடாது என்பதல்ல, கொடுக்கலாம். ஆனால் நல்லவர்களாகப் பார்த்துக் கொடுத்தால் பழுது வராது. விஷயம் தெரிந்தவர்கள்தான் தவறு செய்வார்கள். விஷயம் தெரியாதவர்கள் தவறு செய்யமாட்டார்கள். ஆகவே அவசரக் காலத்தில் நியமன காண்ட்ராக்ட் கொடுக்கும் வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு மாவட்டங்களுக்கு நான் அடிக்கடி போய் வருவதுண்டு. கடந்த வாரம் கூட சென்றிருந்தேன். கடற்கரையோரம் தான் மழை பெய்திருக்கிறது. சாத்தனார் அணைக்கட்டுப் பகுதியில் ஒரே வறட்சி. கடற்கரையோரத்திலிருந்து 30 மைல்களுக்கு அப்பால் மழை பெய்யவில்லை. கோள மாநிலத்தில் கூட தென்மேற்குப் பருவ மழை சரியாகப் பெய்யவில்லை. பாலக்காட்டில் கூட இந்த வருடம் மழை பெய்யவில்லை. நான்கு வருடங்களுக்கு ஒருமுறை இப்படி நடைபெறுகிறது. கடற்கரையோரப் பகுதியைத் தவிர மற்ற பகுதிகளில் தண்ணீர் இல்லை. விதைத்த பயிர்கள் சாவியாகி விட்டன. மாடுகளுக்குக் கூட தினி இல்லையென்று சொல்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் மக்களும் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த வறட்சி நிலையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு நந்தன் கால்வாயில் வேலைகளைச் செய்யலாம். அந்தக் கால்வாய் வேலையைத் துரிதப்படுத்திச் செய்யலாம்.

(நண்பகல் 12-00)

தூர்த்த ஏரிகளை ஆழப்படுத்தும் வேலைகளையெல்லாம் அரசு செய்து வருகிறது. இதைப்பற்றி சட்டப்பேரவையிலேகூட அமைச்சர் சொன்னார்கள். அதை இன்னும் துரிதப்படுத்தி, அதற்கான ஆதாரங்களோடு வேலைசெய்து வருகிறார்கள். நெய்வேலிச் சுரங்கத்திலே தண்ணீர் எக்கச்சக்கமாக வருகிறது. அந்தத் தண்ணீர் கடலிலே வீணாகப்போகிறது. அதை தென்னாற்காடு

[சி. இராமலிங்கம்]

[1981 மார்ச் 6]

பகுதிக்குப் பயன்படுத்துவது என்றும் ஏற்கெனவே ஒரு திட்டத்தைப் போட்டிருந்தார்கள். அந்தத் திட்டம் செயல்படும் வகையிலே இந்த நேரத்திலாவது அதைப் பயன்படுத்தி, பொது மக்களுக்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : 'கடைசியாக' என்று ஆசம்பியங்கள்.

திரு. சி. இராமலிங்கம் : கடைசியாக ஒன்றைச் சொல்கிறேன். கோள அரக நமக்குத் தண்ணீர் ஒரு கோட்டுக்கூட கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். நம்முடைய மேலவைத் தலைவர், அவர்கள் கூட ஒரு காலத்திலே எல்லைப் போராட்டம் நடத்தினார்கள். அவர்கள் நடத்தியபோது நாங்களும் அதிலே பங்கு கொண்டோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தலைமையில் இருந்த காலத்திலே நாங்களும் பங்கு கொண்டோம். அந்தப் பகுதியை சமீபத்திலே சுற்றிவருகிற வாய்ப்பு கிடைத்தது. அந்த நேரத்திலே சமணச் சாமியார் ஒருவருக்குக் குரு பூஜை நடந்தது. அந்த நேரத்திலே கோளத்திலுள்ள கோழிக்கோட்டில் உள்ள ஆல் இந்தியா ரேடியோவில் ஒலி பரப்பினார்கள். நான் அதை ஏன் பேசுகிறேன் என்றால், ஒரு ஆதாரத்திற்காகப் பேசுகிறேன். அதை வானொலியிலே ஒலி பரப்பினார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஏற்கெனவே ஒத்து நிமிடங்கள் ஆகிவிட்டன.

திரு. சி. இராமலிங்கம் : அதிலே என்ன சொன்னார்கள் என்றால், கொல்லம் பகுதியைப் பாண்டிய மன்னர்கள் ஆண்டபோழுது அங்கே சமண சமயத்தினுடைய சின்னங்கள் நிறுவப்பட்டன. அப்படி நிறுவப்பட்ட சமணக் கோயில்களும் ஸ்தூபிகளும் இன்றைக்கும் இருக்கின்றன என்று சொல்லி அந்த வானொலியிலே ஒலி பரப்பினார்கள். கொல்லம் பகுதியை பாண்டியர்கள் தலைநகரமாக வைத்து ஆண்டார்கள் என்றார்கள். அவர்கள் அப்படிச் சொன்னபோது, அது எந்த எந்தப் பகுதி என்று நான் புத்தகத்தைப் பார்த்தேன். தேவிசுளம், பிரமேடு, இடுக்கி போன்ற தாலுக்காக்கள் எல்லாம் அதிலே வருகின்றன. அந்த எல்லைப் போராட்டத்தின்போது அந்தத் தாலுக்காக்களை நமக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நமது மேலவைத் தலைவர் அவர்கள் போராடிய நேரத்திலே, அரசியல் குழ்நிலைகள் காரணத்தினாலே அந்தப் பக்கம் போய்விட்டது. அந்தப் பகுதியில் 100-க்கு 55 சதவீதம் பேர்கள் தமிழர்களாக இருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் மலையாளம் பேசுகின்ற மக்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் நான் கேட்டேன்,

1981 மார்ச் 5]

[திரு. சி. இராமலிங்கம்]

எங்களுடைய அரசும் உங்களுடைய அரசும் தண்ணீர் பற்றிப் பேசுகின்றனவே, அதைப்பற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன என்று கேட்டேன். அவர்கள் சொன்னார்கள். லீனாகப் போகின்ற வெள்ளம் எங்கே போனால் என்ன? எந்தப் புழாவில் போனால் என்ன? புழாவில் என்றால் அவர்கள் ஆறு என்று சொல்கிறார்கள். அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே இன்றைக்கு தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு சொட்டுத் தண்ணீர்கூட கொடுக்க முடியாது என்று இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசு சொல்லியது. ஆனால் இன்றைய அரசு, மாண்புமிகு நாயனார் அவர்கள் தலைமையில் உள்ள அரசு பேச்சுவார்த்தைக்கு வந்திருக்கிறது. மேற்கே ஓடுகின்ற நதிகளை, கிழக்கே திருப்பிலிடுகின்ற ஒரு நல்ல ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்ற அளவில் அந்த அரசும் நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசும் பேச்சு வார்த்தை நடத்துகின்றன. அங்கே கோள மக்களைப் பார்க்கின்றபோது, அவர்கள் அத்தனை பேர்களும் தமிழர்கள்தான், சோ நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று ரேடியோவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை வைத்துச் சொல்கிறேன். கோழிக்கோடு ரேடியோவில் ஒலிபரப்பப்பட்டபோது அப்படிச் சொல்லப் பட்டது. இதைப்பற்றி சிலப்பதிகாரம் போன்ற நூலிலேகூட சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அதை இயற்றியவர் சோ மன்னவின் தம்பியான இளங்கோவடிகள் என்று கூறிற்று.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள், இலக்கியச் சொற்பொழிவே நடத்துகின்றார்கள்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : உறுப்பினர் அவர்கள் பாண்டிய மன்னர்களைப்பற்றிக் சொல்கிறார்கள். பேச விடலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. சி. இராமலிங்கம் : அந்தக் கொல்லம் பகுதியில் தமிழர்கள் வாழ்ந்தார்கள் என்று வரலாறு இருக்கிறது. ஆகவே சோ நாட்டிலே இருக்கக் கூடிய அத்தனை மக்களும் தமிழர்களாக இருப்பதால், கோள அரசும், தமிழ் நாடு அரசும் ஒன்றாக ஒரு காலத்திலே இணையும். அது நமக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது. மக்களில் சிலர் சொல்லுகின்றார்கள். என்றைக்காவது இந்த இரண்டு நாடும் ஒரு காலத்தில் இணையும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்று இந்த ஏற்பாட்டினை நம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சிறந்த முறையிலே செய்து வருகிறார்கள். அந்தப் பேச்சு மேலும் நீடித்து அந்த மேற்கே ஓடுகின்ற நதிகள் எல்லாம் கிழக்கே வந்தால், நம் நாட்டில் வறட்சியில்லாமல் செய்துவிடலாம். அதற்கு எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் தொண்டர்களும் முனைப்பாக இருக்க

[திரு. சி. இராமலிங்கம்]

[1981 மார்ச் 5]

வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. நல்லசிவன், மாணிக்கம் போன்றவர்கள் எல்லாம் அங்கே எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். அங்கே கிராமங்களில்... பேசுகின்றபோது... கூட்டத்திலே சொல்லலாம். இடதுசாரி கட்சியினர் மனம் மாறியிருக்கிறது. ஒரு சாராருடைய மனம் மாறவில்லை. நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி கட்சியினருடைய மனம் மாறவில்லை. மேற்கே ஓடுகின்ற நதிகளைக் கிழக்கே மாற்றினால், தமிழ் நாடு என்றென்றைக்கும் சுபிட்சமாக இருக்க வாய்ப்பு இருக்கும். இந்தக் காரியத்தை முன் நின்று செய்கின்ற எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுக்கு இந்த நாடும், இந்த நாட்டு மக்களும், மன்றமும் என்றைக்கும் கடமைப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அவர்களை வாழ்த்தி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

THIRUMATHI TARA CHERIAN : Hon. Chairman, I thank you for giving me an opportunity to say a few words on this occasion. Insignificant people like me have no particular section of people to support. As the late President Dr. Zakir Husain said "Bharath is mine", to me and people like me "Tamil Nadu is mine". I want to say a few things and I do not want to cover what the Members of the Legislature have already spoken, including the Members of the Legislative Assembly.

Sir, we seem to be waiting for a crisis to come for fighting on a war footing. During my younger days I had been to villages in connection with Nutrition programme and otherwise and I am speaking out of my own experience. When we tell them anything, the villagers also listen to us. They say like this :

“அம்மா கொஞ்சம் தண்ணீர் கொடுங்கள். சாப்பிடுவதற்குத் தண்ணீர் இல்லை என்றாலும், குடிக்கத் தண்ணீர் கொடுத்தால் போதும்”

We had droughts and drought prone areas. ;

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : -பசித்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் குரலெத்தான் தமிழில் கேட்க முடியும் போல் இருக்கிறது.

திருமதி தாரா செரியன் : பத்து நிமிடங்கள் கொடுத்தால் நான் தமிழிலேயே பேசவிடுவேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அங்கிலத்திலேயே பேசி விடலாம்.

1981 மார்ச் 5]

THIRUMATHI TARA CHERIAN: I would like to say that we have always had drought prone areas in Tamil Nadu. We need not wait for a crisis to come. Government may come and Government may go. Men may come and men may go but the Government will have to remember that it should do certain things for ever. The people in the villages require one square meal a day, a little house and pure drinking water. Even there basic amenities we have not been able to provide them, in spite of 33 years of independence. I can also understand the difficulties like population explosion, money not being available and, therefore, I would like to say, without covering what has already been stated, that there is persisting drought in many of our villages. I happened to find one beautiful article by a Hyderabad Reporter in the main page of the 'Hindu' on this problem. If we could get our reporters and give them a vivid picture and if we get the Press involved in this, we would be able to know where the drought area is, how we are not able to cover it, how many crores of rupees have been spent and how much more is necessary. I am happy about the Hon. Minister saying that there will be no problem about finding funds. But, the spending of funds, by itself, is not enough. We have to be careful to see how the funds are going to be spent. Wherever there are bottlenecks, a group of people can sit together and solve the problems. If one part of a machinery does not work, the whole work done by that machinery will come to a standstill. Therefore, the work has to be done in a co-ordinated way so that we may have better work done and also have quicker achievement of what we want to do. If we provide a deep well now, after some time a necessity may arise to deepen it further. Thus, a vicious circle will come into existence. Then, what is the use of going on deepening, because after a limit of depth, there will be only rocks. In that case, it will be the men who will be much more in trouble than the women. The hon. Members who have spoken have not referred to the work that is to be done by the Health Department. When our Government are trying to do their very best, let them do it in a co-ordinated manner so that the various departments like the Health Department, King Institute, etc., can take part in the work. For example, if a small bottle containing sample of water taken from a well is given to the King Institute, they should be able to say very quickly whether the water is potable or is fit for washing purposes only. Therefore, I suggest that there should be a co-ordinated team of various departments who could work together and approach the problems jointly so that the people for whom the works are undertaken may get the benefits.

(Thirumathi Tara Cherian)

[1981 மார்ச் 5]

Sir, I am happy to see reports in the newspapers that a people's panel will be formed to help in the relief work. I think that the Hon. the Revenue Minister is thinking of having people's committees at the district and taluk levels and, naturally, the M.L.A.'s belonging to the respective areas will take interest in the work. While commending it very much, I would like to know what is going to be done about the metropolitan City of Madras. In Madras, we have many industrialists, voluntary organisations and international organisations who have got many rigs. Even on previous occasions they spread the use of those rigs for drought-relief work. But, I am sorry to say—and I hope I will not be misunderstood—that not even a simple 'Thank you' is said publicly to those people. Now, we expect to get rigs from the Government of India. At the same time, if we try to find out the industrialists, etc., whether they could spare the use of some of their rigs and, if they are willing, how to transport the rigs, etc., it would be very helpful.

(பிற்பகல் 12-10)

Sir, in dealing with the drought problem a consistent effort is necessary. In a drought condition, distress to human beings and cattle is bound to happen. Therefore, Government have to think of having a group of people to take care of drought relief work, provision of water, fodder, etc. Finding ways and means of looking after the drought-prone areas well ahead of time is very necessary. There are many media through which publicity about the drought relief work could be given. Our Press has always been very helpful and has been co-operating with us. The All India Radio and the Television can also be used for giving publicity to the drought relief work. I am happy that the Hon. Minister has stated that about 150 units are going to take part in the drought relief work. But, how will the people know about the amount of work turned out by each unit? Only if due publicity is given to the work of each unit, the villagers will know where to go for help and what kind of help is available. The Central Social Welfare Board and the Social Welfare Directorate can look after the schools in the drought-affected areas. But, what is the use of sending children to schools in such areas, if there is no drinking water in the schools. It will be good if a small group of people could be entrusted with the responsibility of providing potable water to those school children. The Government have got very big policies for meeting the drought situation but small

1981 மார்ச் 5]

(Thirumathi Tara Cheria)

things have not been taken care of. Therefore, the Government should have two policies—one a short-range policy and another a long-range policy. Besides, if proper publicity is given, people may know what is being done for them.

Sir, another thing is the conservation of forests and trees. This is one of the reasons for our seasonal difficulties and unless stringent action is taken by the Government and the people, conservation of forests will not be possible.

We talk of abolition of bonded labour. But still we have bonded labour in certain places. Still we have got Harijan colonies and still we have got the poorer sections of people in certain areas. We will have to see that Missions like the Ramakrishna Mission preach unity, national integration, community integration, etc., as the Gandhi Gram people are doing, so that water may be available for these people. Therefore, we will have to have these people working side by side to give spiritual inspiration and to have combined, united and co-ordinated work and I am sure we will be able to make the crisis not so badly felt. At the same time, the Government must come forward and give priority to this. By all means we can take part in all the schemes; but we have not got the priority system whereby at least the basic amenities will be immediately given to the people. Thank you.

திரு. வி. வி. வி. ஆனந்தம் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, வாய்ப்பளித்தமைக்கு முதற்கண் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

தமிழ் நாடு எங்கும் வடகிழக்கு, தென் மேற்குப் பருவ மழை தவறியதால், வறட்சி நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏறத்தாழ எல்லா மாவட்டங்களிலும் வறட்சி நிலை நிலவுகிறது. குறிப்பாக காவிரி பாயும் தஞ்சை மாவட்டத்தையும், தாமிரவரணி பாயும் சில தாலுக்காக்களையும் தவிர மற்ற எல்லா இடங்களிலும் கடுமையான வறட்சி நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சமீப காலங்களில் இல்லாத அளவிற்கு, மிகப் பெரிய அளவிற்கு மழை பொய்த்ததால், இத்தகைய வறட்சி நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. வறட்சி காரணமாக கிராம மக்கள் குடிநீருக்கு மிகவும் அவதியுறுகிறார்கள். வறட்சி காரணமாக குடிநீர் பற்றாக்குறை, உற்பத்திக் குறைவு, அதுவும் குறிப்பாக உணவுப் பொருள்கள் உற்பத்திக் குறைவு, வேலை வாய்ப்புக் குறைவு ஆகிய நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. மேலதலத்தில் இன்னும் கடுமையான குடிநீர் பற்றாக்குறை ஏற்படலாம்.

(திரு. வி. வி. வி. ஆனந்தம்)

[1981 மார்ச் 8]

ஆகவே முதற்கண் குடிநீர் பற்றாக்குறையை நீக்குவதற்கு உடனடியாக
பேர்க்கால துரிதத்தோடு அரசு நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று
கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு உணவுப் பொருள்களின் உற்பத்தி குறைந்
திருக்கிறது. மத்திய அரசிடம் வலியுறுத்தி கோதுமை மற்றும்முள்ள உணவுப்
பொருள்களை பெருமளவிற்கு நமது மாநிலத்திற்குத் தருவித்து, கிராமப்
பகுதி மக்களுக்கு கோதுமைப் பண்டங்கள் மற்றும் கம்பு, கேப்பை போன்ற
உணவு தானியங்களை விநியோகிக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். மத்திய
அரசிடம் கோதுமை கையிருப்பு அதிகமாக இருக்கிறதென்று அறிகிறோம்.
ஆகவே அரிசி கிடைக்காவிட்டாலும்கூட, கோதுமை மற்றும் புஞ்சைத்
தானியங்களை விநியோகிக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். இந்த
ஆண்டு நமது மாநிலத்தில் உணவு உற்பத்தி குறைந்திருக்கிறது. எனவே
விலைவாசிகள் கூடுதலாகியிருக்கின்றன. இந்த நிலையில் நெல்லுக்கு லெவி
ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். லெவி காரணமாக நெல் விலை மேலும் அதிகரித்
திருக்கிறது. உற்பத்தி சரியான அளவில் இல்லாதபோது, ஏக்கருக்கு சராசரி
விளையக் கூடிய அளவிலிருந்து மிகவும் குறைந்துள்ளபோது, லெவிக்குக்
குறைந்த விலையில் கொடுப்பதால், விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய
நியாயமான கூடுதல் விலை கிடைக்காத அவல நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.
தஞ்சை மாவட்டம் தவிர மற்ற மாவட்டங்களில் லெவி கொள்முதல் முறையை
ரத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வறட்சி காரணமாக
கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் வண்ணம்,
கிராமங்களிலுள்ள கண்மாய்கள், கால்வாய்களைத் தூர் எடுக்கும் பணியை
உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் அடுத்து வரும்
மழைக் காலங்களில் போதிய நீர் அங்கே தங்கும். அந்த அளவிற்கு
கண்மாய்களை ஆழப்படுத்த வேண்டும். ஆழப்படுத்துவதன் காரணமாக
போதிய அளவிற்கு நீர்ப் பிடிப்பு அந்தக் கண்மாய்கள் பெற வாய்ப்பாக
இருக்கும்.

நதி நீர் பாசன வசதிகள் இல்லாத இடங்களில், அதாவது மழை நீரை
உபயோகிக்கும் இடங்களில், வறட்சி அடிக்கடி ஏற்படுவதால், அந்த நிலையைப்
போக்க நிரந்தரமான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக மதுரை,
இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில், பாசன வசதிகளை அதிகப்
படுத்த வேண்டும். மேற்கு நோக்கிப் பாயும் நதி நீரை கிழக்கு நோக்கிப்
பாய்ச்சுவதற்காக மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சரவர்கள் கோள முதலமைச்
சருடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி வருகிறார்கள். அந்தப் பேச்சுவார்த்தையில்
வெற்றியடைந்து, மேற்கு நோக்கிப் பாயும் நதிகள் கிழக்கு நோக்கிப் பாய,
உரிய திட்டங்களை விரைவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1981 மார்ச் 5]

[திரு. வி. வி. வி. ஆனந்தம்]

வறட்சிக் காலங்களில்தான் சில பெரிய வேலை வாய்ப்புத் திட்டங்கள் அந்தக் காலத்திலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. பக்கிங்ஹாம் கால்வாய் அந்த மாதிரி ஏற்பட்டதான. இப்போது மரக்காணம் வரையில் அந்தக் கால்வாய் இருக்கிறது. முன்பு வேதாரண்யம் வரை இருந்தது. இப்போது சென்னையிலிருந்து வேதாரண்யம் வரை தூர் எடுத்து, கால்வாய்ப் போக்கை வரத்திற்கு ஏற்பாடு செய்தால், மிகவும் உதவியாக இருக்கும். இப்போது எரிபொருள்களின் பற்றாக்குறையால் மற்ற போக்குவரத்துக்களுக்கான கட்டணம் அதிகமான நிலையில், கால்வாய்ப் போக்குவரத்து ஏற்படுத்துவதால் கட்டணமும் குறையும், அதனால் பலருக்கு வேலை வாய்ப்பும் உண்டாகும். இதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் சில தாலுக்காக்களில் கடுமையான வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பஞ்சப் பிரதேசமாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தச் சபை மத்திய அரசை வலியுறுத்தி, பெரிய அளவிற்கு நிதி ஒதுக்கம் கேட்க வேண்டும். யானைப் பசிக்குச் சோளப் பொரி என்பதுபோல வறட்சி நிவாரணத்திற்காக 5 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது குறைந்ததாகும். எனவே மத்திய அரசு அதிக நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சபை மத்திய அரசை வலியுறுத்திக் கேட்க வேண்டுமென்று சொல்லி, அமைகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20)

திரு. சோ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, தமிழ் நாட்டில் பருவமழை தவறியதன் காரணமாக ஏற்பட்டுள்ள வறட்சி நிலை குறித்த அறிக்கையை இங்கே மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வைத்துள்ளார்கள். அதன் மீது நான் கழகத்தின் சார்பில் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு வறட்சி நிவாரணப் பணி சம்பந்தமாக இந்த அரசு எடுத்திருக்கின்ற நடவடிக்கை ஆமை வேகத்தில் இருக்கிறது என்பதை மட்டும் முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒன்பது மாவட்டங்களில் தான் குடிநீர்ப் பிரச்சினையைச் சமாளிக்க சில நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று இங்கே சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழ் நாட்டிலே எல்லா மாவட்டங்களிலும் இன்றைக்கு குடிநீர்ப் பிரச்சினை இருக்கிறது. வறட்சியால் விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். விவசாய உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக மக்கள் பெரும் துன்பத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். பெரியார் மாவட்டம் கோவையிலே சில பகுதிகள் போன்றவை

[திரு. சோ. ஆறுமுகம்]

[1981 மார்ச் 8]

முழுமையாக இந்த வறட்சி நிவாரணப் பணியிலே சேர்க்கப்பட வேண்டும். ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் அவசர அவசரமாக இதைத் தயாரித்திருப்பதால், சரியான நிலையைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லையென்று நான் கருதுகிறேன். வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே நான் தெரிந்துகொண்ட வரையில் இன்றைக்கு மாடுகளுக்குத் தீவனம் இல்லாமல் அவைகள் எல்லாம் கேரளாவிற்கு விற்பனை யாவதற்காக அடிமட்டுகளாகச் சென்றுகொண்டிருக்கின்றன.

வேலையில்லாத மக்கள் இன்றையதினம் பெங்களூர் போன்ற பகுதி களுக்குக் குடியேறியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைகளை எல்லாம் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். இதுசம்பந்தமாக ஆட்சியாளர்கள் தகுந்த நடவடிக்கைகளைத் துரிதமாக எடுக்க வேண்டும். குடிநீர் வடிகால் வாரியம், விவசாயப் பொறியியல் துறை, நிலத்தடி நீர்ப்பிரிவு போன்றவற்றின் மூலம் 47 ரிக்குகளைக் கொண்டு குடிநீருக்காக ஆழ்க்கிணறுகளைத் தோண்டிப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தனியாரும் இன்றையதினம் இதுமாதிரி துளைபோடுகிற கருவிகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரே நாளில் 200 அடி ஆழம் கூடத் தோண்டிவிடுகிறார்கள். ஒரே நாளில் ஒரு குழாய்க் கிணற்றை அமைத்து விடுகிறார்கள். ஆனால் குடிநீர் வடிகால் வாரியம், விவசாயப் பொறியியல் துறை போன்றவற்றில் ஒரு குழாய்க் கிணற்றை மாதக் கணக்கிலேதான் அமைக்கிறார்கள். ஒரு நாளைக்கு 60 அடிக்கு மேல் அவர்கள் துளை போடுவதில்லை. இதற்கு என்ன காரணம் என்று கேட்டால், இத்துறையிலிருக்கும் அதிகாரிகள் ஒன்றைச் சொல்கிறார்கள். இதில் பணியாற்றுகின்ற பணியாளர்களுக்கு 8 மணி நேரம் தான் வேலையாம். ஆனால் தனியார் 24 மணி நேரமும் இரண்டு ஷிப்ட் போட்டு வேகமாக வேலையைச் செய்து முடிக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்தார்கள். இந்த வறட்சிக் காலத்திலாவது நம்முடைய அரசுத் துறைகளும் இரண்டு ஷிப்ட் போட்டு பணியாற்றி, இந்த 47 ரிக்குகளையும் கொண்டு வேகமாகக் குழாய்க் கிணறுகளைத் தோண்டி, நாட்டு மக்களுடைய குடிநீர்ப்பற்றாக்குறையைத் தீர்க்க வேண்டும், அதற்குரிய நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வெளி மாநிலத்திலேயிருந்து ரிக்குகளை வரவழைக்க இருக்கிறார்கள் என்று நேற்றையதினம் நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சட்டமன்றப் பேரவையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு வேறொரு மாநிலத்திலிருந்து வரவழைக்கப்பட்ட ரிக்குகள் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமானவையா அல்லது தனியாருடையதா என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தனியாரிடத்திலிருந்து ரிக்குகளை வரவழைத்து நாம் குழாய்க் கிணறுகளை அமைப்பதை விட, நம்முடைய தமிழ் நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியம், விவசாயப் பொறியியல் துறை

1981 மார்ச் 5] (திரு. சோ. ஆறுமுகம்)

போன்றவற்றின் மூலம் அதிகமான ரிக்குகளை வாங்கி அவர்கள் மூலம் குழாய்க் கிணறுகளை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முயற்சி செய்தால் ஒரு நாளைக்கு ஒரு குழாய்க் கிணறு என்கிற வீதத்தில் அமைக்கலாம். குடிநீர்ப் பிரச்சினை பிகப் பயங்கரமானதாக இன்றைக்கு மாநிலம் பூராவும் இருக்கிறது. சேலம் மாவட்டம் ஆத்தூரிலே கடந்த ஆறு மாதங்களாக ஒரு குடம் தண்ணீர் 25 காசு, 40 காசு என்று விற்கப்படுகிறது. நகராட்சி எவ்வளவுதான் அதற்குரிய முயற்சியில் ஈடுபட்டாலும் கூட, குடிநீர்ப் பிரச்சினையைச் சமாளிக்க முடியவில்லை. அதுபோல் சேலத்தில் ராசிபுரம் பகுதியில் பல்வேறு இடங்களில் மக்கள் 2 மைல் 3 மைல் தூரத்திற்கு நடந்து சென்று குடங்களில் தண்ணீர் கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படிக் குடத்தை ஏந்திக்கொண்டு செல்கின்ற தாய்மார்கள் தண்ணீர் எடுக்க கிணற்றுக்காரன் சம்மதித்தால் தான் எடுக்கவும் முடிகிறது. இவ்வளவு தொலைவிலிருந்து தாய்மார்கள் குடிநீர் எடுத்துவர பிகவும் கஷ்டப் படுகிறார்கள். ஆனால் சாராயம் மட்டும் நாடு பூராவும் கிடைக்கிறது. குடிநீர்ப் பிரச்சினை மட்டும் கீர வழியைக் காணோம். தர்மபுரி மாவட்டத்திலும் கூட வறட்சி நிலை இருக்கிறது. வட ஆற்காடு மாவட்டம் எப்படி வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அதேபோல் தர்மபுரி மாவட்டமும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே சேலம், தர்மபுரி ஆகிய இரண்டு மாவட்டங்களையும் வறட்சிப் பகுதிகள் என்று அறிவிக்க வேண்டும், பஞ்ச மாவட்டங்களாக அறிவிக்க வேண்டும், அதற்குரிய எல்லாச் சலுகைகளையும் இந்த அரசு கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வறட்சி நிலையையொட்டி, அரசின் நிதியைக் கொண்டு என்னென்ன திட்டங்களை வேலைவாய்ப்பு சம்பந்தமாகச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். கிராமப்புற தேசிய வளர்ச்சித் திட்டத்தைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவையெல்லாம் ஏற்கெனவே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற திட்டங்கள். மத்திய அரசு வேலைக்கு அரிசி கொடுக்கின்ற திட்டத்துக்கு அரிசி கொடுக்கிறது. நேற்றையதினம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் 30 ஆயிரம் டன் அரிசி கிடைத்தது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்த மாநிலம் அதைக் கொடுத்தது? மத்திய அரசு அதை வழங்கியதா? ஏற்கெனவே உணவுக்கு வேலைவாய்ப்பு என்ற திட்டத்தின் கீழ் உள்ள வேலைகள் எல்லாம் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அதுசம்பந்தமாக அரசாணை அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி அவர்கள் வேலையிலிருந்து நிறுத்தப் பட்டிருக்கிறார்கள், அந்தத் திட்டம் இப்போது நடைபெறவில்லை. வேலை

(திரு. சோ. ஆறுமுகம் [1981 மார்ச் 5]

வாய்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் அரசு நிதி ஒதுக்கி, கிராமங்களில் பாதைகள் அமைத்தல் போன்று இன்னும் ஏற்கெனவே இருக்கின்ற பல்வேறு திட்டப் பணிகளை நிறைவேற்ற வேண்டும். அதன்மூலம் அந்தந்தப் பகுதிகளிலுள்ளவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். கிராமப்புறங்களில் மக்கள் பஞ்ச நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை கிடைத்தால், அவர்கள் பஞ்ச நிலையில் வாடுகின்ற நிலையில், கிடைக்கின்ற பணத்தைக் கொண்டு அங்கே கிடைக்கின்ற உணவை வாங்கி உயிர்வாழ முடியும். இந்த அரசு இதற்கென்று நிதி ஒதுக்குவதுடன், மத்திய அரசோடும் தொடர்பு கொண்டு இதற்கென அதிக நிதியை ஒதுக்கி, நல்லமுறையில் திட்டமிட்டுச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட பணிகளையெல்லாம் நிறைவேற்ற அதிகாரிகளுக்குப் பூரண சுதந்திரம் கொடுக்க வேண்டும். அரசு விழாக்களை நடத்துங்கள், மந்திரிகளுக்கு வரவேற்பு கொடுங்கள். அதைப்பற்றி நான் குறை சொல்லவில்லை. ஆனால் அப்படி வரும்போது அதற்கு எங்கள் கட்சிக்காரர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொள்வார்கள், அவர்கள் பார்த்துக் கொள்வார்கள், அதிகாரிகள் வறட்சி நிவாரணப் பணியில் தங்களை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்கிற முறையில் ஒரு அறிவிப்பினை இந்த அரசு தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நான் அனுபவரீதியாகப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பவன். ஓர் அமைச்சர் வருகிறார் என்றால், அவர் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும், அங்கே அதிகாரிகள் வருகிறார்கள். அப்படி வருவதால் அங்கே ஒரு காரியமும் நடைபெறுவதில்லை. இது எல்லா இடங்களிலும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற ஒன்று. வறட்சிப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட இருக்கின்ற இந்த நேரத்திலாவது அதிகாரிகள் தங்களுடைய கடமையைச் செய்ய வேண்டும், யாரும் அமைச்சர்கள் வருகின்ற இடங்களுக்கு வரக்கூடாது என்று கண்டிப்பாக உத்தரவு போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பயணம் செல்வது போன்ற நேரங்களில் எல்லா அதிகாரிகளும் அங்கு வர வேண்டுமென்று நிச்சயமாக இந்த அரசு வற்புறுத்தியதில்லை. பொதுவாக அப்படிப்பட்ட சமயத்தில் அங்கிருக்கின்ற முக்கியமான எல்லா அதிகாரிகளும் வருவது நல்லது என்கிற அடிப்படையில்தான் நாங்கள் செயலாற்றிக்கொண்டு வருகிறோம். அப்படி வந்து அந்தந்த இலாகாக்களில் இருக்கக்கூடிய குறைகளை, சங்கடங்களை அவர்கள் சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள். அதுபோல் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகம் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அந்த நேரத்தில் இன்னின்ன குறைகள் இன்னின்ன இடங்களில் இருக்கின்றன என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில், அதிகாரிகள் உடன் இருந்தால், உடனே

1981 மார்ச் 5]

(டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே)

அங்கேயே உத்தரவு போடுகிறோம். ஆகவே அந்த அடிப்படையில் அதிகாரிகள் அங்கு வருவது உறுப்பினர்களுக்கும் நல்லது தான். அதிகாரிகள் அங்கு இருக்க வேண்டாமென்று இப்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்கிறார். அதிகாரிகள் அங்கு வா வேண்டாமென்கிற முறையில் நாம் உத்தரவு போட்டோமென்றால், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களே ஏன் அதிகாரிகள், அமைச்சர் சுற்றுப்பயணம் செய்கின்ற இடத்திற்கு வரவில்லையென்று குறை சொல்வார்கள். அதிகாரிகளை அடிக்கடி வரவழைக்காமல் அதே சமயத்தில் பொதுமக்கள் திருப்தி கொள்ளும் வகையில் நாங்கள் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை மட்டும் மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

திரு. சோ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன விளக்கத்திற்கு நன்றி. அந்த நிலைமைகள் இப்படிப்பட்ட நேரங்களில் வரக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள். இதெல்லாம் புதிய அனுபவங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : இப்படிப்பட்ட நேரங்களிலே கூட தேவைப்படுகிறது. அவர்கள் வருவதன் மூலமாக பல நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன. அது இப்படிப்பட்ட நேரங்களில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வசதியாக இருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொன்னால், கிராமங்களிலே தண்ணீர்ப் பஞ்சம் இருக்கிறது என்ற நிலைமைகள் இருக்குமானால், நடவடிக்கைகள் உடனடியாக எடுக்க வசதியாக இருக்கும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் புதிய அனுபவங்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் சொல்வது, கூடிய வரையில் இதை நாம் 'என்கரேஜ்' பண்ணாமல், வரக்கூடிய அதிகாரிகளை மக்களுடைய நன்மைக்காகப் பயன்படுத்தலாம்.

திரு. சோ. ஆறுமுகம் : இதெல்லாம் புதிய அனுபவமாகத்தான் இருக்கின்றது. கலெக்டர் வருகிறார் என்று சொன்னால், அவர் மூலமாகவே இவைகளைச் செய்யலாமே !

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : புதிய அனுபவம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறியதைப் போல, முன்பு அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் இப்படி உத்தரவிட்டிருந்தார்களா ?

திரு. சோ. ஆறுமுகம் : அமைச்சர்கள் வரும்போது தேவையில்லாமல் அதிகாரிகள் வரக்கூடாது என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டது. திட்டங்கள் அறிவிக்கப்பட்டு, அவைகள்

(திரு. சோ. ஆறுமுகம்)

[1981 மார்ச் 5]

நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்ற நிலைமை வருகிறபோது, அதிகாரிகள் சூழ்ந்து கொள்ளக்கூடாது என்ற அடிப்படையிலேதான் கருத்துக்களை வலியுறுத்துகிறேன். “இன்றைக்கு ‘மக்கள் குழு’ ஒன்று போட்டுக் கூட இதையெல்லாம் கவனிக்க நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று நாங்கள் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம், சேரக்கூடியவர்கள் எல்லாம் சேரலாம்” என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருப்பதாக நான் அறிந்தேன். யார் யார் சேர விரும்புகிறார்கள் என்று சொல்லி அவர்களை விண்ணப்பம் போடச் செய்து அரசு அவர்களைப் போடுவது என்பது கண்துடைப்பு வேலை என்று நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அந்தந்த மாவட்டங்களிலே இருக்கின்ற முக்கியமானவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு யார் யாரைப் போடலாம் என்று கேட்டு, ஆராய்ந்து போட வேண்டும். இப்படிச் செய்யாவிட்டால், முன்பு பஞ்சாயத்துக்களிலே ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் எப்படிப் போடப்பட்டார்களோ அதுபோலத்தான் இருக்கும். முன்பெல்லாம் கையாலே நீர் அடிக்கும் குழாய்கள் எல்லாம் போடுவது பஞ்சாயத்து அளவிலேதான் இருந்தது. பிறகு அந்தப் பணி பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு மாற்றப்பட்டது. இப்போது அது குடிநீர் வாரியத்திற்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு 100-க்கு 95 குழாய்கள் வேலை செய்யவில்லை. ஆகவே, புதியதாக இத்தகைய கிணறுகளை அமைப்பதைவிட்டு ஏற்கெனவே இருக்கும் கிணறுகளைப் பழுதுபார்த்து சீர்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது ஒரு பக்கம் விலைவாசிகள் எல்லாம் ஏறிக்கொண்டிருக்கின்றன. மறுபக்கம் வறட்சி நிலை இருக்கிறது. 30—5—1980-லே அரிசியின் விலை கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 2.70 என்று இருந்தது. இன்றைக்கு ரூ. 3.40 என்று உயர்ந்திருக்கிறது. கடலைப் பருப்பு கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 4.90 ஆக இருந்தது இன்றைக்கு ரூ. 5-05 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. நல்லெண்ணெய் லிட்டர் ஒன்றுக்கு ரூ. 11-00 ஆக இருந்தது, இன்றைய தினம் 13-00 ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. கடலையெண்ணெய் லிட்டர் ஒன்றுக்கு ரூ. 9-00 ஆக இருந்தது இப்போது 13-00 ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. பொட்டுக்கடலை ஒரு கிலோ ரூ. 4-75 ஆக இருந்தது இப்போது ரூ. 7-80 என்று உயர்ந்திருக்கிறது. மிளகாய் 1 கிலோ ரூ. 7-00 என்று இருந்தது இப்போது ரூ. 10-00 என்ற அளவில் உயர்ந்திருக்கிறது. நல்ல வெல்லம் 1 கிலோ ரூ. 2-80 ஆக இருந்தது இன்றையதினம் ரூ. 4-00 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. அஸ்கா 1 கிலோ ரூ. 5-50 ஆக இருந்தது இப்போது ரூ. 7-10 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. தேங்காய் எண்ணெய் 1 லிட்டர் ரூ. 15-00 ஆக இருந்தது இப்போது ரூ. 19-50 என்ற அளவிலே உயர்ந்திருக்கிறது. காப்பித்தாள் 1 கிலோ ரூ. 15 என்று இருந்தது இப்போது ரூ. 18 என்று உயர்ந்திருக்கிறது. வாஷிங்சோப் 1 பார் ரூ. 3 என்று இருந்தது இப்போது ரூ. 4-20

1981 மார்ச் 5]

(திரு. சோ. ஆறுமுகம்)

என்று உயர்ந்திருக்கிறது. இதுபோல எல்லாப் பொருட்களுடைய விலையும் 30—5—1980 லே இருந்ததைவிட 3—3—1981 லே உயர்ந்துவிட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு விலைகள் உயர்ந்துகொண்டு போவதைக் கட்டுப்படுத்த இந்த அரசு என்ன நடவடிக்கையை எடுத்தது? 15 ஆயிரம் நியாய விலைக் கடைகளைக் கிராமப்புறங்களிலே ஏற்படுத்தி இந்தப் பொருட்களையெல்லாம் குறைந்த விலையிலே கொடுப்போம் என்று இந்த அரசு அறிவித்தது. இந்த விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த இந்த அரசு அப்படிப்பட்ட சிறப்பு அங்காடிகள் மூலம் நடவடிக்கை எடுத்ததா என்றால் இல்லை. இன்றைக்கு அரசாங்க அலுவலர்கள் 'எங்களுக்கு மலிவு விலையில் உணவுப் பொருட்களை வழங்க வேண்டும்' என்று கேட்கிறார்கள். தற்போது வறட்சி நிலைமை களைப் பார்க்கும்போது, ஏறிவருகின்ற விலைவாசிகளுக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும். மின்சார நிதிநிலை அறிக்கை விவாதத்திற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது கூறியிருக்கிறார்கள். நூற்பாலை களுக்கு மின்சாரம் சரியாகக் கிடைக்கவில்லை, விவசாயத்திற்கு, சிறு தொழில் களுக்கு, பவர்-லூங்களுக்கு மின்சாரம் சரியாகக் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னபோது, இன்னும் ஒரு வார காலத்திற்குள் எல்லாம் சரியாகி விடும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், இந்த ஒரு வார காலத்திற்குள் நிலைமை இன்னும் மோசமாகப் போய்விட்டிருக்கிறது. இதனால் லட்சக் கணக்கான பேர்கள் வேலை இழக்கும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இருக்கின்ற மின் உற்பத்தித் திட்டங்கள் சரியாக வேலை செய்யும் அளவுக்கு இந்த வாரியம் நடவடிக்கைகளை எடுத்து, மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்குவதன் மூலம், இப்படிப்பட்ட தொழில்களுக்கு தேவையான அளவுக்கு மின்சாரம் வழங்கி, தட்டுப்பாடு இல்லாத ஒரு நிலைமை இருந்தால், இப்படிப்பட்ட வறட்சி காலத் திலே ஏற்படும் பிரச்சினைகளை நாம் தீர்க்க முடியும். அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து இவைகளையெல்லாம் செய்யாவிட்டல், தமிழ் நாட்டிலே இருக்கும் மக்கள் பட்டினியால் சாகும் நிலை ஏற்படும். அப்படி ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டால், இந்த ஆட்சியாளர்கள் அதைச் சமாளிக்க முடியாது. பட்டினியால் பஞ்சத்தால் இறப்பவர்களுக்கு ஆறுதல் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகத்தான், மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள், மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்களை இங்கே இருக்க வைத்துவிட்டு கொஞ்சநேரம் வெளியே போய் வந்தார்கள். நான் மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், எல்லா மருத்துவ மனைகளிலேயும் நல்ல டானிக்குகள் வாங்கி வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் பஞ்சத்தால் வாடும் மக்களுக்கு உதவ முடியும். மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு இல்லை, மழையில்காலமையால் பயிர்கள் வறட்சி,

(திரு. சோ. ஆறுமுகம்)

[1981 மார்ச் 5]

குடிப்பதற்குக் குடிநீர் இல்லை என்ற பிரச்சினைகளை யெல்லாம் தீர்க்க அரசு முனைப்பாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாகச் சொல்லி, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டிலே பருவமழை தவறியதன் காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கின்ற வறட்சி நிலைமை மீது நடைபெறும் விவாதத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். பருவ மழை பொய்த்து விட்டதால், ஏரி குளங்கள் நீர்த் தேக்கங்கள் எல்லாம் வற்றிப் போய் இருக்கின்றன. காய்ந்து போய் இருக்கின்றன என்பதையும் பயிர்கள் எல்லாம் கருகிப் போயிருக்கின்றன என்பதையும், இந்த மன்றத்திலே அரசு அறிக்கையில் ஒப்புக்கொண்டிருப்பதன் மூலம் உண்மை நிலைமைகளை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதற்கு நான் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குடிநீர்த் தட்டுப் பாடும், வேலைவாய்ப்பு வசதிகள் குறைந்து வருவதும், கால்நடைகளுக்கு வேண்டிய தண்ணீர், தீவனத் தட்டுப்பாடு போன்ற நிலைமைகளின் விளைவாகவும் நமது தமிழகத்திலே இருக்கின்ற சூழ்நிலை ஓரளவுக்கு இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட வறட்சி நிலைமைகள் ஏற்படும்போது, நகர்ப்புறங்களிலிட, நகர்ப்புறங்களிலே வாழும் மக்களை விட பாதிப்புகளுக்கு அதிகமாக ஆளாவது கிராமப்புறங்களும், அந்தக் கிராமப் புறங்களிலே வாழ்கின்ற ஏழையெளிய மக்களும். பொதுவாக நகர்ப்புறங்களைப் பொறுத்தவரையில், இந்தப் பாதிப்பு ஆறம்பத்தில் நமக்குச் சரியாகத் தெரியவில்லை. காரணம், ஏதோ ஒருவகையில், எப்படியாவது நகர்ப்புறங்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் அளவுக்கு வசதி வாய்ப்புக்களை அரசு ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதேயாகும். இந்தமாதிரி நிலைமைகள் வரும் போது கிராமப்புறங்கள் உடனடியாகப் பாதிக்கப்படுகின்றன. மக்களுக்குத் தேவைப்படும் இந்த உணவுப் பொருட்களெல்லாம் உற்பத்தியாகக்கூடிய அந்தப் பகுதி புறக்கணிக்கப்பட்டு, அங்கிருக்கும் மக்களுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருட்கள், தானியங்கள் கிடைக்கவில்லை என்ற நிலைமைகள் இந்த நாட்டிலே இருக்கின்றன. இந்திய நாட்டினுடைய பொருளாதாரத்தை நாம் சரியான முறையிலே அணுகாமல் திட்டங்கள் தீட்டப்படுவதன் அடிப்படைக் கோளாறுதான் இதற்குக் காரணம். இதை நாம் அலுவலபூர்வமாகப் பார்த்து வருகிறோம். இந்த வறட்சி நிலைமை காரணமாக வருகிற தொல்லைகளுக்குக்கூட நமது திட்டங்களின் அடிப்படைக் கோளாறுதான் காரணம். அண்ணல் காந்தியடிகளை மறந்துவிட்டதன் காரணமாகத்தான்

1981 மார்ச் 5] [திரு. சி. ரா. லட்சுமிகாந்தன்]

இந்த நாட்டிலுடைய முதுகெலும்பாக கிராமங்களிலே உள்ள மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் சொன்னதை அலட்சியம் செய்துவிட்டதன் காரணமாகத்தான் இந்த அளவுக்கு இப்போது பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 12-40)

இப்படிப்பட்ட வறட்சி நிலைமைகளால் உடனடியான இன்னல்களுக்கு, பாதிப்புகளுக்குள்ளாவோர் கிராம மக்கள்தாம். எனவே இப்படி கிராமங்களும், கிராம மக்களும் பெரு அளவுக்குப் பாதிக்கப்படும்போது, அவர்களுக்கான நிவாரணப் பணிகளை மேற்கொள்ளும்போது நாட்டின் தந்தை சொன்ன கருத்துக்களை அடிப்படையாக வைத்து, அத்தகைய நிவாரணப் பணிகளின் மூலம் கிராம மக்களுக்குச் சென்றடைய வேண்டிய பலன் உண்மையிலேயே சென்றடைகிறதா என்பதைக் கண்காணிக்க வேண்டும். இந்த வகையில் சில பத்திரிகைகள் நல்ல முறையில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு, நாட்டின் உண்மை நிலையை மக்களுக்கும், அரசுக்கும் தெரிவிக்கும் வகையில் கட்டுரை எழுதுவது, படங்களைப் பிரசுரிப்பது போன்ற பணிகளைச் செய்து வருகின்றன. அத்தகைய பத்திரிகைகளை நான் உண்மையிலேயே பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கிராமங்களுக்கெல்லாம் கங்களின் நிருபர்களை அனுப்பி அங்கேயுள்ள நிலைமைகளைப் புகைப்படம் எடுத்து, விவரங்களைச் சேகரித்து, நாட்டுக்கும் அரசுக்கும் தெரிவிக்கும் அத்தகைய பத்திரிகைகளின் பணியை நான் மீண்டும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றையதினம் கிராமப்புறங்களில் நிவாரணப் பணிகளை மேற்கொள்ளும் போது நன்மைகள் யாருக்குப் போய்ச் சேர வேண்டுமோ அவர்களுக்கு உண்மையிலேயே போய்ச் சேருவதில்லை; அதுவும் முழுமையாகச் சேரவில்லை என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். இதில் கட்சிக் கண்ணோட்டத்திற்கும், அரசியல் கண்ணோட்டத்திற்கும் இடமிருக்கக்கூடாது. நான் நேற்று பேருந்தில் பயணம் செய்து கொண்டிருந்தபோது, என்னுடைய மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பெரியவர், மாவட்டக் கழகத்தில் முன்பு பொறுப்பிழைக்க பெரிய பதவியில் இருந்தவர் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார். அவர் பதவிப் பொறுப்பில் இருந்தபோதும் சரி, அதற்குப் பிறகு ஓய்வு பெற்ற பிறகும் பொது மக்களுக்குத் தொண்டு செய்து வரும் ஒரு கட்சி சார்பற்ற பெரியவர். அவர் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார். அதாவது அரசாங்கம் எந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தாலும், அல்லது நிவாரணப் பணியை மேற்கொண்டாலும், அதன் பலன் முழுவதுமாகக் கிராம மக்களுக்குப் போய்ச் சேருவதில்லை என்று சொன்னார்.

[1981 மார்ச் 5]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: உறுப்பினர் அந்தப் பெரியவரின் பெயரைச் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: அவர் பெயரைக் குறிப்பிடுவதை நான் தவிர்க்க விரும்புகிறேன். அவருடைய கருத்துதான் முக்கியம் என்பதால் அதை மட்டும் நான் இங்கே குறிப்பிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: அவர் சொன்ன கருத்துதான் முக்கியம் என்பதை நானும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். நான் எதற்காக அவருடைய பெயரைக் கேட்கிறேன் என்றால் அரசாங்கத்தால் போடப்படும் கமிட்டிகளில் அப்படிப்பட்டவர்களையும் இடம் பெறச் செய்வது நல்லதாக இருக்கும், அதன் மூலம் பொதுமக்களுக்கு நன்மை கிடைக்குமே என்ற காரணத்தால்தான் கேட்கிறேன்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : திரு. இராஜசுந்தர ரெட்டியார் என்பது அவர் பெயர். பண்ணாட்டி பகுதியில் இருக்கிறார். முன்னாள் ஜில்லா போர்டில் முக்கிய பதவி வகித்தவர். அவர் மிகுந்த அனுபவ ரீதியாக அந்தக் கருத்தைச் சொன்னார். அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்ட நிலையிலிருந்து அந்தக் கருத்தைச் சொன்னார். தற்போது மக்களுக்காக மேற்கொள்ளப்படும் நிவாரணப் பணிகளில் நூலில் ஒரு பகுதி கூட கிராம மக்களைச் சென்றடைவ தில்லை. இடையிலே காண்ட்ராக்டர்கள் காரணமாகவும், அதிகாரிகள் செய்யும் தவறுகள் காரணமாகவும் அவை கிராம மக்களைச் சென்று எட்டுவதில்லை என்று குறிப்பிட்டார். அத்தகைய கோளாறுகளையெல்லாம் நிவர்த்தி செய்யும் நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே அவையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கும் வறட்சி பற்றிய அறிக்கையில், இன்று தமிழ் நாட்டில் நிலவுகிற வறட்சிபற்றியும், நமது தேவைகள் குறித்தும், மத்திய அரசு ஏந்த அளவுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்பது பற்றியும் மத்திய அரசுக்கு நமது அரசு ஏதேனும் அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறதா என்ற விவரம் குறிப்பிடப்படவில்லை. விவரம் ஏதேனும் மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டிருந்தால் அவை என்ன என்பது பற்றியும், மத்திய அரசிடமிருந்து எவ்வளவு உதவியை அரசு கோரியிருக்கிறது என்ற விவரத் தையும் நான் அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கிறேன். இதுவரை மத்திய அரசுக்கு நமது அரசு விவரம் ஏதும் அனுப்பவில்லையென்றால், இனி யாவது அவற்றை அனுப்பி, பெரிய அளவில் நிதி உதவி பெறுவதற்கான

1981 மார்ச் 5] [திரு. சி. ரா. லெட்கமிகாந்தன்]

முயற்சியில் நாம் கூடுபட வேண்டும் என்பது என்னுடைய கோரிக்கையாகும். தமிழ் நாட்டிலிருந்து சென்றுள்ள நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இந்த விவரங்களை அனுப்பி அவர்களின் ஒத்துழைப்போடு, அவர்களின் முயற்சி களையும் பயன்படுத்தி, மத்திய அரசிடமிருந்து அதிகமான அளவுக்கு, நிதி யுதவியைப் பெறுவதற்கு நமது அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டதைப் போல, மாவட்டங்களில் பெய்த மழை அளவு குறித்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் புள்ளிவிவரங்கள் சரியான புள்ளிவிவரங்கள் அல்ல. 1979-ம் ஆண்டில் பெய்த மழையின் அளவோடு ஒப்பிட்டுப் புள்ளிவிவரம் கொடுப்பது என்பதை ஒரு சரியான அணுகுமுறையாக என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. இராம நாதபுரம், திருச்சி, திருநெல்வேலி போன்ற மாவட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில், 1979 ஆம் ஆண்டில் பெய்த மழை அளவையும், 1980 ஆம் ஆண்டு பெய்த மழை அளவிலையும் ஒப்பிட்டுக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற மாவட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில், சரியான புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுத் திருக்கிறார்கள் என்றுதான் கருதுகிறேன். இப்படிக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக, ஒவ்வொரு ஆண்டும் சராசரியாக அந்த மாவட்டத்தில் பெய்ய வேண்டிய மழை அளவையும், எந்த அளவுக்குக் குறைந்து பெய்திருக்கிறது என்ற அளவையும் கொடுப்பதுதான் சரியான முறையாக இருக்க முடியும். 1979 ஆம் ஆண்டைவிட 1980-ல் எவ்வளவு மழை குறைந்தது என்ற புள்ளி விவரத்தைக் கொடுப்பதை ஒரு சரியான அணுகுமுறையாகக் கொள்ள முடியாது.

நிவாரணப் பணிகளைப் பொறுத்தவரையில், இன்னொன்றையும் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். தொடர்ந்து இப்படியே இன்னும் சில ஆண்டு களுக்குப் பருவ மழை பொய்த்தால், நம் நிலைமை என்ன என்பதையும் கணக்கில் கொண்டு செயல்பட வேண்டும். இனி இப்படிப்பட்ட நிலைமை வரக்கூடாது என்றுதான் விரும்புகிறோம். தொடர்ந்து மழை பெய்வதும் அல்லது பொய்ப்பதும் நம் கையிலே இல்லை. ஆனால், தொடர்ந்து இயற்கை பொய்த்து விட்டால்—பஞ்சமோ பஞ்சம்என்ற கொடிய நிலைமைக்கு ஆளானால்—நாம் எப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் நாம் சிந்தித்துச் செயல்பட வேண்டும். மேற்கு நோக்கிப் பாயும் ஆறுகளை நமது மாநிலம் பக்கம் திருப்பவும், கங்கை-காவேரி இணைப்புத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தவும் இதுபோன்ற சமயத்தில் மத்திய அரசிடம் நாம் வற்புறுத்த வேண்டும். இப்படிப்பட்ட தொலைநோக்குத்

[திரு. சி. ரா' லெட்சுமிகாந்தன்]

[1981 மார்ச் 5]

திட்டங்களை வலியுறுத்த வேண்டுமே தவிர, ஏதோ அந்தந்த நேரத்திற்கு நிவாரணத்திற்கான திட்டத்தைப் பற்றி மட்டும் சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பது சரியாகாது. இதுவரை நாம் தொலைநோக்குத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் செயல்படவில்லை. இதுபோன்ற நிலைமை இனி தமிழகத்திற்குத் தொடர்ந்து வரக்கூடாது என்பதில் நமக்கு அக்கறை இருக்குமானால், இதுபோன்ற தொலைநோக்குத் திட்டங்களை நாம் மத்திய அரசிடம் தொடர்ந்து வலியுறுத்த வேண்டும். வலியுறுத்துவதோடு நிற்காமல் இவற்றைச் செயல்படுத்துவதில் மாநில அரசின் பங்கு எவ்வளவு என்று அறிந்து அதைத் தருவதற்கு நாம் எப்போதும் தயாராக இருக்க வேண்டும். இதையெல்லாம் அரசு தீவிரமாகப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்பதே என்னுடைய கோரிக்கையாகும்.

அதுமட்டுமல்ல. முன்பு இவ்வாறு வறட்சி ஏற்பட்டபோது, செயற்கை முறையில் மழை பெய்விக்கும் முயற்சியை அப்போதிருந்த அரசு மேற்கொண்டது. அதன் பலன் என்ன என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் ஏற்கெனவே அப்படிப்பட்ட முயற்சிகள் பலன் கொடுத்திருக்குமானால், இப்போதும் அப்படிப்பட்ட முயற்சிகளை மேற்கொள்வதுபற்றி அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். வறட்சி நிலையைப் பொறுத்தவரை, எந்த விதமான அரசியல் கண்ணோட்டத்திற்கும் இடமிருக்கக்கூடாது என்பதில் யாருக்கும் கருத்து வேற்றுமை இருக்க முடியாது. அப்படிப் பொது நோக்கோடு செயல்பட்டு, உண்மையிலேயே அதிகமான வறட்சியுள்ள மாவட்டங்களை வறட்சி மாவட்டங்களாக, பஞ்சப் பகுதிகளாக அறிவித்து, மத்திய அரசிடமிருந்து எந்த அளவுக்கு அதிகமான நிதியுதவி பெற முடியுமோ அந்த அளவுக்கு உதவி பெற்று, நிவாரணப் பணிகளை மேற்கொள்ள அரசு நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்கக் கூடாது. இதில் பிரிஸ்டிஜுக்கு இடமில்லை. சுயகௌரவப் பிரச்சினை என்பது ஏதாவில்லை. அந்த அடிப்படையில் செயல்பட வேண்டும் என்று கூறி, குறிப்பாக தென்னாற்காடு மாவட்டம், வடாற்காடு மாவட்டம், புதுக்கோட்டை மற்றும் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் ஆகிய பகுதிகளில் மிகவும் அதிகமான பாதிப்புக்கு மக்கள் ஆளாகியிருக்கிறார்கள் என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, அங்கெல்லாம் துயர் துடைப்புப் பணிகளை விரைவில் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறி விடை பெறுகிறேன்.

* திரு. க. அருணாசலம் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இந்த அறிக்கை மீதான தங்கள் கருத்துக்களைக் கூறினார்கள். இந்த அறிக்கையைப் படித்தவர்கள், இது போதுமான அளவு தமிழ்நாட்டிலுள்ள

1981 மார்ச் 5]

[திரு. க. அருணாசலம்]

வறட்சி நிலைமையைப் பிரதிபலிப்பதாக இல்லை என்பதை உணர்வார்கள். இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற நிலைமை வெறும் மனக்குறைவு என்பதால் மட்டும் ஏற்பட்டதல்ல. பல காரணங்களால் தமிழ் நாட்டில் வறட்சி நிலைமை அதிகரித்திருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு பெய்த மழையளவைக் காட்டிலும் இந்த ஆண்டு குறைந்துவிட்டது.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் “ வருஷ நாட்டு மலையில் மழையே ” பெய்ய வில்லை என்றால் பொதுவாகப் பஞ்சம் ஏற்படும். அங்கெல்லாம் கடலோரம் மழை பெய்தால் பிரயோசனமில்லை. அந்த மழையைக் கணக்கில் வைத்து அங்கே மழை பெய்தது என்றால், அது சரியல்ல. அந்தத் தண்ணீர் அவ்வளவும் கடலுக்குள் போய்விடும். அங்கே இருப்பவர்களுக்குக் குடிக்கக்கூட தண்ணீர் கிடைக்காது. எனவே இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தை பஞ்சப் பிரதேசம் என்று அறிவிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு நன்மை கிடைக்கும். இந்தக் கருத்தை நான் முற்றிலும் ஆதரிக்கிறேன். இராமநாதபுரம் மற்றும் புதுக்கோட்டை மாவட்டங்களில் நிலைமை மோசமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அங்குள்ள மக்களெல்லாம் அங்கே தங்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு இல்லை என்ற காரணத்தால், வெளி மாநிலங்களுக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் நாம் வசதி செய்து கொடுத்திருப்பதாகக் கூறுகிறோம். ஆனால் கிராமத்தில் இருப்பவர்கள் அனைவரும் விவசாயக் கூலிகள்.

(பிற்பகல் 12.50)

அவர்களுக்கு அன்றாடம் வேலை கிடைத்து பண வருவாய் வந்தால் அதன் மூலம் அவர்கள் சாப்பிட முடியும். எத்தனை நியாய விலைக் கடைகள் இருந்தாலும், அவற்றிலிருந்து பொருளை வாங்கும் சக்தி மக்களுக்கு இல்லா விட்டால், அந்தக் கடைகளை அவர்களால் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியாது. எனவே அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு தினசரி அத்தியாவசியமான வேலையைக் கொடுத்தாக வேண்டும். நீண்டகால நோக்கில் வேறுபல திட்டங்களை நாம் போட்டாலும்கூட, அவர்களுடைய இன்றைய நிரந்தரப் பட்டினி பசியைப் போக்கிக்கொள்ளத் தகுந்த மாதிரி வேலை வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முன்பு ஒரு முறை இப்படிப் பஞ்சம் வந்தபோது, மாநிலக் கதர் வாரியத்தின் மூலம் ஏற்பாடு செய்து, 2 கோடி ரூபாயை பம்பாயிலுள்ள கதர் ஆணைக் குழுவிடமிருந்து பெற்று வந்து, ஏராளமான வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்தினார்கள். ஆகவே பஞ்சக் காலத்தில் உன்னூர் ஆசாரிகள்-தச்சர்கள்-கொல்லர்கள் செய்யக்கூடிய கருவிகளைக் கொடுத்து அதன் மூலம் நூல் உற்பத்தி செய்து, துணி உற்பத்தி செய்தால், பொது மக்களுக்கும் வேலை

[திரு. க. அருணாசலம்]

[1981 மார்ச் 5]

வாய்ப்புக் கிடைக்கும், பஞ்சத்தையும் சமாளிக்க முடியும். அந்த வழியிலே கதர் வாரியத்தை பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். கதர் ஆணைக் குழுவினருக்கு இந்த மாதிரியான அறிக்கையைக் கொடுத்தால் பயன் இருக்காது. உண்மை நிலைமை என்னவென்று எடுத்துக்காட்டி ஒரு அறிக்கையைத் தயாரித்து அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அப்போது உதவி கிடைக்கலாம்.

எல்லா உறுப்பினர்களும், இப்போது செலவழித்திருப்பது போதாது, ஆகவே இன்னும் அதிகமான பணம் செலவழிக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். செலவழிப்பது என்பது நம்முடைய அரசின் கடமைகூட. இது ஒரு 'பொலிட்டிக்ஸ் ஆக்ஷன்'. பொது மக்களுக்கும் இதைச் செய்வதில் கடமை இருக்கிறது என்று உணர்த்த வேண்டும். வறட்சி, பஞ்சம் போன்ற காலங்களில் குற்றங்கள்கூட அதிகமாக வளரும். ஒன்றும் சாப்பிட வழி இல்லா விட்டால், திருட்டு போன்ற குற்றங்கள் ஏற்படும். இவற்றைச் சமாளிக்க பொது மக்களுடைய கடமைகளைப்பற்றி அவர்களுக்கு உணர்த்த வேண்டும். அரசினுடைய முக்கியமான கடமை நிதியைக் கொடுப்பது. ஒவ்வொரு வட்டத்திற்கும் இவ்வளவு என்று ஒதுக்கவிடுகிறார்கள். எவ்வளவு ஒதுக்கு கிறார்கள் என்ற விவரம் பொது மக்களுக்குத் தெரிந்தால், "நம்முடைய வட்டாரத்திற்கு இவ்வளவு வந்திருக்கிறது. சரியாகச் செலவழிக்கிறார்களா?" என்று பார்க்கும் உணர்வு அவர்களுக்கு வரும். ஆகவே பொது மக்களுக்குத் தெரிகிற மாதிரி ஒவ்வொரு வட்டாரத்திற்கும் இவ்வளவு, இவ்வளவு ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று அறிவிக்க வேண்டும். அப்படி இருந்தால் பொது மக்கள் கண்ணும் கருத்துமாக இருப்பார்கள். கிராமங்களில் உள்ள சில வசதி படைத் தவர்கள் அரசு அளிக்கும் பணத்தை, காண்பாக்கட் மூலம் எடுத்துக்கொள் கிறார்கள் என்ற குறை சொல்லப்பட்டது. அவர்களுக்கு இரக்கச் சித்தம் உண்டாக்கக்கூடிய அளவிற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். வறட்சி நிலைமையைச் சமாளிக்க பொது மக்களுடைய ஆதரவு வேண்டும் என்ற நிலைமையை உண்டாக்க வேண்டும். பொது மக்களுக்கும், இந்தச் சமூகத்திற்கும் பொறுப்புண்டு. அவ்வப்போது வசதி குறைந்தவர்களுக்கு உதவ வேண்டுமென்ற உணர்ச்சியை நாம் உண்டு பண்ண வேண்டும். வறட்சி வந்தால், அரசாங்கம் இருக்கிறது, அது அதைப் பார்த்துக் கொள்ளுகிறது என்று எண்ணி அதிக சௌகரியம் வாய்ந்தவர்கள் சௌகரியமாகவே இருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல், கிடைக்கிறபோது மேலும் அரசாங்கப் பணத்தையும் எடுத்துக்கொள்ளுகிற சுயநல மனப்பான்மை உள்ளவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைக் குறைத்து இந்தச் சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்தி நல்ல உணர்வுகளை வளர்க்க வேண்டிய சூழ்நிலையை நாம் உண்டுபண்ண வேண்டும். அந்தந்த வட்டாரங்களில் உள்ள

1981 மார்ச் 5]

[திரு. க. அருணாசலம்]

வசதி படைத்தவர்களைப் பார்த்து, “அரசு இவ்வளவு கொடுக்கிறது, நீங்களும் ஈடு செய்கிற அளவில் கொடுங்கள்” என்று கேட்டு இந்த வேலைகளைச் சமாளிக்க வேண்டிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலும், வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலும் உள்ள ஊழியர்கள் சிலர் ஊர் ஊராகச் சென்று புள்ளிவிவரங்களைத் தயாரித்து, “நீங்கள் வசதியாக இருக்கிறீர்கள், வசதியில்லாதவர்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு உதவுங்கள். உங்களிடம் தண்ணீர் இருக்கிறது. ஊர்க்காரர்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும்” என்று சொல்லி பிரச்சாரம் செய்திருக்கிறார்கள். இதை மேலும் ஊக்கப் படுத்த வேண்டும். நகரங்களில் குடிநீர் கிடைக்கிறது. கிராமங்களில் அப்படியில்லை. ஆகவே, பொது மக்களுக்கு இருக்கிற சிரமத்தை வசதி படைத்தவர்கள் குறைப்பதற்கு முன்வர வேண்டும் என்று கேட்க, தலைவராக இருக்கிறவர்கள் புதிய உணர்வை உண்டாக்க வேண்டும். இது புதிய உணர்வுகூட அல்ல. பழைய உணர்வுதான். “சுத்துவக்கும் இன்பம்” பற்றி முன்பே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை மறுபடியும் வற்புறுத்த வேண்டும். விஞ்ஞானத்தை வளர்க்கிறோம் என்று சொல்லி எல்லாவற்றையும் அரசின் தலையில் போட்டுவிட்டு சுரண்டுகிற போக்கு இருப்பதை நாம் சமாளிக்க வேண்டும். பொதுவாக, சிறு தொழில்களை வளர்ச்சி பெறச் செய்ய முயற்சிக்க வேண்டும். வீட்டிலிருந்து கொண்டே செய்கிற தொழில்களை உண்டு பண்ணி யாரும் ஊரை விட்டு வெளியே போகாத நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும். மழை பெய்யாத போது வேலை தேடி ஊரை விட்டுப் போய்விட்டால், திரும்ப மழை பெய்கிறபோது அவர்கள் வந்து பணி செய்வது கஷ்டமாக இருக்கும். ஆகவே இந்தச் சமயத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்ன எல்லா வேலைகளையும் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாம் செய்யக் கூடிய அவ்வளவு செலவையும் மத்திய அரசு தர வேண்டும் என்று மத்திய அரசைக் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும். பொது மக்களுடைய உணர்வுகளைத் தூண்டிவிட்டு அவர்களும் இந்தப் பணியில் ஈடுபடுமாறு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வறட்சி நிலைமைபற்றி இங்கே விவாதிக்கப்படுகின்ற நேரத்திலே நான் ஒரு சிலவற்றைக் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

நம் நாட்டை விட மிகக் குறைந்த அளவிலேதான் ஆந்திரா பகுதியில் வறட்சி பாதிப்பு இருந்தது, இருந்து கொண்டிருக்கிறது. என்றாலும்கூட ஆந்திர அரசு முன்கூட்டியே திட்டமிட்டு மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்து

[திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்]

[1981 மார்ச் 5]

வேண்டுகோள் தந்து, அங்கேயிருந்து நிபுணர் குழு வந்து நிலைமையை ஆய்வு செய்துவிட்டுச் சென்றிருக்கிறது. அதற்கு அடுத்த குழுவும் வரவிருப்பதாகச் செய்தி வந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த வகையிலே முன்கூட்டியே திட்டமிட்டுச் செயல்படுவதற்கு தமிழ்நாடு அரசு நடவடிக்கைகளை எடுக்கவில்லை என்பது நாம் எல்லோரும் வருத்தப்படக்கூடிய ஒன்றாகும். மிகக் குறைந்த அளவிலே பாதிப்பு இருந்தபோதிலும், ஆந்திராவில் முனைப்பாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறபோது நம்முடைய அரசு தாமதமாகச் செயல்படுத்துவங்கியிருப்பது வருந்துதற்குரியது. அதைத் தவிர்க்கிற வகையிலே செயல்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வறட்சி நிவாரணப் பணிக்காக 439 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாக இந்த அறிக்கையிலே தரப்பட்டிருக்கிறது. 439 இலட்சம் ரூபாய் என்பது மிக மிகக் குறைந்த தொகை. ஏதோ செய்வோம் என்ற வகையிலே அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பூண உதவி கிடைக்கக் கூடிய வகையிலே இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்னும் இரண்டு, மூன்று மாதங்கள் சென்றால், இப்போதிருக்கின்ற வறட்சியை விட மிகப் பெரிய வறட்சி ஏற்பட்டு பஞ்சமாகக் கூடிய சூழ்நிலை உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே 439 இலட்சம் என்று இல்லாமல் 439 கோடியாகச் செலவழிக்க நாம் திட்டமிட்டு, மத்திய அரசிடத்திலே தேவையான உதவியைப் பெறுவதற்குரிய நடவடிக்கையை அனைத்துத் தரப்பிலேயும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த அறிக்கையிலே பல்வேறு மாவட்டங்கள் விடுபட்டிருக்கின்றன. தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், எப்போதும் வறட்சியால் பாதிக்கப்படாத மாவட்டம் என்று கருதிய காரணத்தாலே என்னவோ, அதிகாரிகள் மிக மிகத் துல்லியமாகக் கணக்கு எடுக்காமல் விட்டிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரை, 16.23 இலட்சம் என்ற குறைந்த தொகையைத்தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களின் உரிமை காரணமாக 16.23 இலட்சம் ரூபாய் போதுமென்று அவர் கருதியதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கருதினாலும்கூட, அதிலே அதிகாரிகளை மற்ற வகையிலே குற்றம் சாட்டுகிறேன். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலே, பட்டுக்கோட்டை, ஓரத்தநாடு, பேராலூணி மட்டும் தானா பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன? அமைச்சருடைய பகுதி மட்டும் தானா பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது? மற்ற பகுதிகளிலே பாதிப்பு இல்லையா? அல்லது சில பகுதிகளைச் சுற்றிப் பார்க்கக் கூடிய வாய்ப்பு இல்லை என்று தெரிந்தே விட்டுவிட்டார்களா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

1981 மார்ச் 5]

[திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்]

கடற்கரைப் பகுதிகளைப் பொறுத்த வரையில், வேதாரண்யம், திருத் துறைப்பூண்டி, திருவாரூர், நாகை பகுதி ஆகிய பகுதிகளில் சில பிரதேசங்கள் மானாவாரிப் பிரதேசங்களாக உள்ளன. புஞ்சைப் பயிர்கள் அங்கே எந்த அளவிற்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது வேதாரண்யம், வேட்டைக் காரன் இருப்பு, விழுந்தமாயடி, கன்னிமேடு, அவுரிக்காடு, வண்டைல் போன்ற பகுதிகளைப் பார்த்தால் தெரியும். எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த அமைச்சர் இருக்கக் கூடிய நேரத்தில்கூட அங்கே வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் சரிவரச் செய்யப்படவில்லை என்றால், வேறு எப்போது செய்வார்கள்? அமைச்சர் அவர்களுடைய பகுதியை மட்டும் குறிப்பிட்டு, அமைச்சர் அவர்கள் மனம் குளிரச் செய்தால் போதும் என்று அதிகாரிகள் கருதிக்கொண்டு, அதற்காக 16.23 இலட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கினார்களா என்று புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

(பிற்பகல் 1.00)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கொடுத்த கிராமங்களில் பட்டுக்கோட்டைப் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு கிராமம்கூட சேர்க்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: தலைவரவரே பகுதி ஏற்கெனவே தண்ணீர்ப் பஞ்சத்திலே அடிபட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற பகுதியாகும். அந்தப் பகுதியிலே தண்ணீர்ப் பிரச்சினை அதிகமாக இருக்கிறது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, வறட்சி எல்லோருக்கும் பொது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்ததற்காக, பட்டுக்கோட்டையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இந்த தண்டனையைக் கொடுக்க வேண்டுமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: அதற்காக தண்டனை என்பதில்லை. நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகின்ற போது, அமைச்சர் அவர்கள் மனம் குளிர வேண்டுமென்பதற்காக அமைச்சர் அவர்களுடைய பகுதியை அதிகாரிகள் சேர்த்துவிட்டார்கள் என்று அதிகாரிகள் மீது ஒரு உள்நோக்கம் கற்பிப்பதுபோல சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பதில் சொல்லவேண்டிய கடமை ஏற்பட்டதால், அந்தப் பகுதியிலே இருந்து எந்த கிராமமும் சேர்க்கப்படவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1981 மார்ச் 5]

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: எந்த கிராமமும் சேர்க்கப்படவில்லை என்றாலும், பட்டுக்கோட்டை பகுதியிலே பஞ்சம் இருப்பதாகக் கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. திருவாரூர் பகுதியிலே, வேதாரண்யம் பகுதியிலே, திருத்தாறைப்பூண்டி, பகுதியிலேயும் அப்படிக் காட்டப்படவில்லை. ஆகவே தான் இதைக் கூறக் கடைமைப்பட்டிருக்கிறேன். தலைஞாயிறைப் பொறுத்த வரையிலே, ஏற்கெனவே தண்ணீர்ப் பஞ்சம் மிகமிக அதிகம். மேல்தலை நீர்த் தொட்டி மேலும் ஒன்று கட்ட வேண்டுமென்று, மாவட்ட ஆட்சி மன்றக் கூட்டத்திலே, அங்கேயுள்ள கலங்குக்குழியிலே அமைக்க வேண்டுமென்று என்னால் விவாதிக்கப்பட்டது. அங்கே உடனடியாகக் கட்டப்படும் என்றும் வாக்குறுதி கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் அது செயல்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது. அந்தப் பணிகளிலே ஈடுபடுகின்றபோது, இந்தப் பணிகளையும் செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். தஞ்சை மாவட்டத்திலே லேவி வேண்டாம் என்று உறுப்பினர் ஒருவர் பேசினார். அது அங்கு குறுவை சாகுபடியாக இருந்தாலும், இந்தச் சம்பா சாகுபடியாக இருந்தாலும் எப்படி இருந்தது என்றால், திருவாரூர் பகுதியிலே, ஆழார், வடகுடி, சோழங்கநல்லூர் பகுதிகளிலே பயிர்கள் எல்லாம் குறையாகிவிட்டன. வயல்கள் எல்லாம் காய்ந்துபோகின்ற நிலைக்கு ஆகிவிட்டது. மிகவும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. ஆக இந்தப் பகுதிகளையெல்லாம் கணக்கிலே எடுத்துக் கொண்டு அங்கெல்லாம் இந்த வறட்சிப் பணிகளைச் செய்யவேண்டும் என்றும், இவைகளைத் துரிதமாகச் செய்ய வேண்டும் என்றும் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடைமைப்பட்டிருக்கிறேன். புதுக்கோட்டை மாவட்டமும் என்னுடைய தொகுதியாகும். அந்தப் பகுதியை வறட்சிப் பகுதி என்று சொல்வதை விட, பஞ்சப் பகுதி என்று அறிவித்து அந்தப் பகுதியிலே இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு வறட்சிப் பணிகளை விரைவாகச் செய்ய முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அம்மாவட்டத்திலுள்ள, சேந்தக் குடி, பாலையூர், மாயனூர், கோவில்பட்டி முதலிய இடங்களிலே தண்ணீர் இல்லாமல், அவர்கள் வெளியிலே 3 மைல் 4 மைல் என்று நடந்து சென்று குடிநீர் கொண்டு வரக்கூடிய சூழ்நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே பெரும் குடிநீர்ப் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. வயல்களில் பயிர்கள் காய்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. பம்பு செட்டுகளுக்கு 12 சல் கிடைப்பதில்லை. கால்நடைத் தீவனங்கள் அங்கே கிடைப்பதில்லை. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் புதுக்கோட்டையிலே இருக்கின்றன. ஆகவே இந்த மாவட்டத்தையே பஞ்சப் பிரதேசமாக அறிவித்து அதற்கு வேண்டிய நிவாரண நடவடிக்கைகளை நாம் எடுக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். கிராமங்கள் தோறும் நியாய விலைக் கடைகள் என்று வைத்திருக்கிறோம். 16 ஆயிரம் 17 ஆயிரம் நியாய விலைக் கடைகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

1981 மார்ச் 5]

[திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்]

கின்றது. இந்த நேரத்திலேயாவது எல்லாக் கிராமங்களிலும் நியாய விலைக் கடைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். கால்நடைத் தீவனங்கள் கிடைக்க அவற்றை இறக்குமதி செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஏழைக் குழந்தைகள், முதியோர்கள் போன்றவர்களுக்கு இலவச உணவு வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். பஞ்சப் பகுதிகளிலே நிலவரியை ரத்து செய்ய வேண்டும். வறட்சிப் பகுதிகளிலே ஒத்திவைக்க வேண்டும். தனியார் வங்கி, அரசு வங்கி, கூட்டுறவு வங்கி ஆகிய வங்கிகளிலே வறட்சிப் பகுதியிலே உள்ளவர்கள் பெற்ற கடன்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும். வறட்சிப் பகுதி என்று அறிவித்த இடங்களிலே ஒத்திவைப்பதும் பஞ்சப் பகுதி என்ற பகுதியிலே ரத்து செய்வதற்குமான நடவடிக்கைகளிலே அரசு ஈடுபடுவதும் அரசின் கடமை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே கூட பஞ்சத்தைப் பற்றிப் பேசினார்கள். சென்னையைப் பொறுத்த வரையிலே கூட, குடிநீர்ப் பிரச்சினை இருக்கிறது. குடிநீர்ப் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இன்னும் இரண்டு மாத காலம் போனால், என்னவாகுமோ என்ற பயம்கூட ஏற்பட்டிருக்கிறது. காரணம் இப்போதே காலை 4 மணி முதல் 10 மணி வரை தண்ணீர் வந்துகொண்டிருந்த நிலை மாற்றப்பட்டு குழாய்களிலே, இப்போது 4 மணி முதல் 6 மணி வரைதான் என்ற அளவுக்குக் குறைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதுபோலவே காலை 4 மணியிலிருந்து 7 மணி வரை தண்ணீர் வந்திருந்த நிலை மாறி இப்போது 4 மணி முதல் 5 மணி வரைதான் வருகிறது. இனிமேல் இதுகூட வராத சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடக்கூடும். இந்தக் கோட்டைக்குள்ளே வருகின்றவர்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைத்துவிடுகிறது. ஆனால் கோட்டையைச் சுற்றிய பகுதியிலே வரும் ஆயிரக்கணக்கான பார்வையாளர்களுக்கு, காவல் துறையினருக்கு, ஊர்தி ஓட்டுநர்களுக்கு, ஊர்தி நடத்துநர்களுக்கு இவர்களுக்கெல்லாம் தண்ணீர் எங்கே கிடைக்கிறது? காவல் துறையினர் தண்ணீரின்றி மயங்கி விழுந்துவிடுவார்கள் போல் இருக்கிறது. அவர்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைப்பதற்குரிய ஏற்பாடுகள் செய்துதான் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்று இந்த நகரத்திலே அரிசி 5 ரூபாய் விற்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத் திலேகூட ரூ. 3.40க்கு விற்கிறது. அந்த அளவுக்கு மிகவும் அதிகமாகப் பஞ்ச நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பஞ்சம் இன்னும் அதிகமாக ஆகக்கூடும். ஆக இந்த நிலைமைகளையெல்லாம் கருத்திலே கொண்டு அதற்கான துரித நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். திருச்சி மாவட்டத்திலே பெரம்பலூர் பகுதியிலேகூட கடுமையான வறட்சி இருக்கிறது. ஆசிரியர்க்கூட இதிலே பேசுகிறார்களே என்று நம்முடைய தலைவர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

[திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்]

[1931 மார்ச் 5]

ஆசிரியர்களும், அரசு ஊழியர்களும் கூட வறட்சி பற்றிப் பேசத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. பக்கத்திலிருப்பவர்களை எல்லாம் பாதிக்கிறது. ஆசிரியர்களும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியதுபோல் ஆசிரியர்களும், அரசு ஊழியர்களும் இப்போது மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். மலிவு விலையில் எங்களுக்கும் உணவுப் பொருள் தாருங்கள் என்று சொல்வதற்கு இதை நான் வாய்ப்பாக எடுத்துக்கொள்கிறேன். இந்த நேரத்தை அதற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய அவசியம் மிகவும் இருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதாவது ஒரு பெரிய காட்டிலே அநேக பட்ட ஊர்கள் இருக்கின்றபோது, நடுவிலே ஒரு பச்சை மரம் இருந்தால், பட்ட மரங்கள் ஒன்றோடொன்று உராய்ந்து பற்றி எரிகிறபோது, பச்சை மரமும் எரியத்தானே வேண்டும். அந்த வகையிலே ஆசிரியர்களும் அரசு ஊழியர்களும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே துரித நிவாரண நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு அமைகிறேன்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் நிலவுகின்ற வறட்சி நிலையைப்பற்றி இந்த மாமன்றத்தில் பல்வேறு தரப்புகளிலிருந்தும் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் தம் தம் பகுதிகளிலே இருக்கின்ற நிலவரங்களை நேரில் அறிந்து இந்த அவையிலே அவைகளை அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அரசினுடைய சார்பிலே தாப்பெற்ற அறிக்கை பூரா நிலைமைகளை எடுத்துச் சொல்லாமல், முழு விவரத்தையும் தராத அறிக்கையாக இருக்கின்றது என்பது வருந்தக்கூடியதுதான். அரசு சார்பிலே தருகின்ற அறிக்கையிலே முழு நிலைமைகளை எடுத்துச் சொல்லாதது ஒரு பெரும் குறையாக என்னுடைய சிலர் நினைக்கலாம். வறட்சி நிவாரணப் பணிகளை நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற வேண்டிய அரசு, இயற்கைக் கோளாறின் காரணமாக ஏற்பட்ட வறட்சியிலிருந்து பெருமளவிலே மக்கள் பாதிக்கப்படாமல் பாதுகாக்கவேண்டிய அரசு அதன் முழு கோர நிலையைத் தெரிந்து கொள்ளவில்லையே என்பதுதான் என்னுடைய குறைபாடு. காரணம் பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக வறட்சி ஏற்பட்டது. அதை நாம் உணர்கிறோம். அதை யாருடைய குறை யாகவும் நாம் கொள்ளாமல், வறட்சி நிலையைத் தவிர்ப்பதற்கு அல்லது வந்து விட்ட வறட்சியினால் மக்கள் பெருமளவில் பாதிக்கப்படாமலிருக்க நாம் என்ன செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்ய வேண்டும். நிவாரணப் பணியிலே ஈடுபட வேண்டிய இந்த அரசு முழு அளவிலே விவரங்களைத் தெரிந்துகொள்ள வில்லையே என்பதைத்தான் நான் குறையாக எடுத்துச் சொல்கிறேன். இந்த அறிக்கையைப் பார்த்தால், இதில் 9 மாவட்டங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு

1981 மார்ச் 5]

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற மாவட்டங்களை பொறுத்த வரையிலே, அவர்களுக்குச் சரியான புள்ளிவிவரங்கள் இல்லை என்று தெரிகிறது. திருநெல்வேலி, கோயம்புத்தூர், நீலகிரி மாவட்டங்களில் பாதகமான நிலை நிலவுவதாக அறிக்கைகள் வரவில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, அங்கே என்ன நிலவரங்கள் நிலவுகின்றன என்று அரசுக்குத் தெரியவில்லை. பல மாவட்டங்களைப்பற்றித் தெரியவில்லை. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்து இந்த அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதைப் பார்க்கிறேன். இந்த அறிக்கையில் எங்கள் மாவட்டத்தைப் பற்றி சரியாகத் தெரிவிக்காமல் இருக்கிறார்கள். அதற்கு நான் உதாரணத்தைச் சொல்கிறேன். இந்த அறிக்கையில் 10-வது பக்கத்திலே 6-வது பாராவில் இருக்கிறது. எத்தனை ஏக்கர் நிலம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லவில்லை. சென்றபோகும், சென்ற ஆண்டிலே ஆயிரம் ஏக்கர் பயிர் ஏற்றப்படவில்லை. ஆயிரம் ஏக்கர் என்றால் மானாவாரி நிலம் அல்ல. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே பேச்சிப் பாறை, பெருஞ்சாரி என்ற இரண்டு அணைக்கட்டுகள் மூலம் பயிராகின்ற நிலங்கள் 10 ஆயிரம் ஏக்கர் அளவுக்கு பயிர் செய்யப்பட்டு தண்ணீர் இல்லாமல் காய்ந்துவிட்டது. அந்த ஆயிரம் ஏக்கரில் இப்போதும் பயிரிடப்படவில்லை. அங்குள்ள 55 ஆயிரம் ஏக்கரில் இப்படி 15 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் ஆகியிருக்கிறது. சம்பா பயிர் 15 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்தில் கதிரும் காயுமாக இருக்கக்கூடிய நிலங்கள் தண்ணீர் இல்லாமல் காய்ந்து அறுவடை செய்ய முடியாத நிலைக்கு ஆளாகிவிட்டன. இப்படி இருக்கக்கூடிய நிலையிலேயும் அதைப்பற்றி யெல்லாம் ஒன்றும் தகவல் வரவில்லை என்றும் புள்ளிவிவரம் இல்லை என்றும் சொல்கிறார்கள். நிலவரியிலே ஏ பிரிவுக்கான நிலவரியை இந்த நிலங்களுக்கு வரியாக விதித்திருக்கிறார்கள். மானாவாரி நிலங்கள் பாதிக்கப்பட்டதைப்

(பிற்பகல் 1-10)

பற்றி நான் சொல்லவில்லை. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 'அஷ்யூர்ட் சப்ளை' இருக்கக்கூடிய 55,000 ஏக்கர் நிலங்களிலே 15,000 ஏக்கர் பாதித் திருக்கும் நிலையிருக்கிறதென்றால், நாலில் ஒரு பகுதி வறட்சியால் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பது தெரிகிறது. ஆனால் அந்தப் புள்ளி விவரங்கள் அரசின் கையில் இல்லை. நாங்கள் சொன்ன பிறகு, மாவட்ட அதிகாரிகளோடு தொடர்பு கொண்டு விவரங்களைச் சேர்ப்பதாக இருந்தால், அதற்குப் பிறகு நான் வறட்சிப் பணிகளுக்குத் திட்டமிடும் நிலையில் அரசு இருக்கும். இதுபோலத்தான் எல்லா மாவட்டங்களிலும் இருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மீனாட்சி சுந்தரம் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். பிற மாவட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில், மற்ற உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த நிலையில்

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

[1981 மார்ச் 2]

நான் முதலிலே வற்புறுத்த விரும்புவது, அரசு சூழ்நிலையைச் சரிவர பரிசீலனை செய்து தெரிந்து கொள்ளவில்லை என்பதுதான். எனவே நான் கேட்டுக்கொள்வது, உயர் மட்டத்திலுள்ள அதிகாரிகளை ஒவ்வொரு மாவட்டத் திற்கும் அனுப்பி, நிலவரங்களை அறிய வேண்டும். இன்னும் மூன்று தினங்களுக்குள் 2 அல்லது 3 மாவட்டங்களுக்கு ஓர் அதிகாரியை அல்லது பேரிய மாவட்டமாக இருந்தால் ஒரு மாவட்டத்திற்கு ஓர் அதிகாரியை அனுப்பி—சேகரட்டரி லெவலில் அனுப்பி, அங்குள்ள நிலவரங்களை அறிய வேண்டும். நாங்கள் தந்துள்ள விவரங்களும் முழு அளவிற்கில்லை. எல்லா உறுப்பினர்களும் தெளிவாகப் பேச வேண்டுமென்றால், ஒவ்வொருவருக்கும் அரை மணி நேரம் வேண்டும். குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு விவாதத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கும்போது, அதற்குள்ளாக அதிகப் புள்ளி விவரங்களைக் கொடுக்க முடியாது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பற்றி இன்னும் சொல்ல முடியும். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைப் பற்றி அதிக நேரத்திற்குச் சொல்லலாம். ஆனால் நாளை 10 நிமிடங்களுக்குள் முடித்து, அமைச்சரவர்கள் விளக்கம் சொல்ல வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டுமென்ற உணர்வோடு பேசுவதால், முழு அளவிற்குப் புள்ளி விவரங்களைத் தர முடியவில்லை. இனி அந்தந்தப் பகுதிகளில் உள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்கள் பகுதி நிலவரங்களை அறிந்து, 3 தினங்களுக்குள் எழுத்து மூலம் தர வேண்டும். மேலும் அரசு, அதிகாரிகள் மூலமும் நிலவரங்களை அறிந்து, இந்த அவை முடிவதற்கு முன்னால் ஒரு வேளை அறிக்கை மூலம் இந்த மாநிலத்தில் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள், நிலங்கள், பயிர்கள், கன்றுகாலிகள் நிலையை அவை உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவிக்க முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்குப் பிறகுதான் மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொள்ள முடியும். நிதியாணைக் குழு கூட, இயற்கைக் கோளாறுகளால் வரக்கூடிய, அதாவது மழை மிகுதியால் அல்லது வறட்சியால் வரக்கூடிய இன்னல்களுக்கு நிவாரணமளிக்க மத்திய அரசு அதிக நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது. அதையும் பயன்படுத்திக்கொண்டு, மத்திய அரசோடு தொடர்புகொள்ள வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்களே டெல்லிக்குச் செல்ல வேண்டும். அப்போது அவர்களிடம் முழு அளவிற்குப் புள்ளி விவரங்கள் இருக்க வேண்டும். இந்த அவையின் உணர்வு, பேரவையின் உணர்வு அவர்களுக்குத் துணையாக இருந்து, அதிக நிதிபெற்று வர அவர்கள் முயற்சி செய்ய வேண்டுமேயொழிய, இப்போது மாநில அரசு கொஞ்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருப்பது போதுமானதல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் தண்ணீர் இல்லாததால் பயிர்கள் பாதிக்கப்பட்டு, அழிந்து போகின்றன. கன்று காலிகளுக்குக் கூட தண்ணீர் இல்லாமல் இருக்கிறது. மக்கள் குடி பெயரும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிற

1981 மார்ச்சு]

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

நிலையில், வறட்சியின் கோர சொற்பத்தை மட்டும் விடுத்து முழு ஜவளிற் குக் கொடுப்பதிலே தவறியுள்ள நிலையில், இன்னும் சில தினங்களில், யார் நினைத் தாலும் தடுக்க முடியாத அளவிற்கு ஒரு கோர நிலை உருவாகிவிடுமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எந்த நிவாரணத்தை நாம் அளித்தாலும், அந்த நிவாரணங்களைப் பெற முக்கூடிய இருக்க மாட்டார்கள், விடுகனில் ஆய்கள் இருக்க மாட்டார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கன்று காலிகளை—டிஸ்டிரஸ் சேல்—பஞ்சத்தால் குறைந்த விலைக்கு விற்று விடுகிறார்கள். 12 ரூபாய்க்கு ஒரு கிலோ இறைச்சி விற்கப்படுகிறதென்றால், கன்று காலிகளை அச்சத்தின் காரணமாக விற்றுக் கொண்டிருக்கிறீர் களென்பது பொருள். தங்கள் வீட்டிலே அவற்றை வைத்துக்கொண்டு, தண்ணீர் கொடுக்க முடியாமல் அவைகள் சாவதைவிட, 10 ரூபாய் குறைத் தாவது போகட்டுமென்று சொல்லும் நிலைக்கு நம்முடைய மாநிலம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. இவற்றைத் தவிர்க்க அரசு போர்க்கால நடவடிக்கைகளின் அடிப்படையில், தன்னுடைய இயந்திரத்தை இயக்குவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும்கூட உதாரணத்திற்கு ஒரு செய்தியைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 'அஷ்டூர்ட் வாட்டர் சப்ளை' இருக்கக்கூடிய ஒரு பகுதியிலே ஒரு ஏக்கர் நிலம் தீயிற்றுவிட்டதென்றால், அதற்கு நில வரியை ரத்து செய்கிறார் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர். அதற்கு ஆணை இருக்கிறது ஆனால், நிலவரிக்கு மேலுள்ள சர்சார்ஜ், லோகல் செஸ் ஆகியவற்றை ரத்து செய்யும் அதிகாரம் அவருக்கில்லை. அரசுக்குத்தான் அந்த அதிகாரம் இருக்கிறது. அரசு கூட ஒரு கிராமம் முழுவதற்கும் அவற்றை ரத்து செய்ய முடியுமே தவிர ஒரு பகுதிக்குச் செய்ய முடியாது. ஓர் அணையிலிருந்து தண்ணீர் வருகிற தென்றால், அப்பர் ரீஜனில் உள்ள பயிர்கள் பாதுகாக்கப்பட்டுவிடும். கடை வரம்பு நிலங்கள்தான் பாதிக்கப்படும். அப்படி ஒரு போகம் பொய்த்துவிட்ட தென்றால், நில வரியை ரத்து செய்கிறார்கள். நில வரிக்குமேல் இரண்டு மடங்கு சர்சார்ஜ் இருக்கிறது, இரண்டரை மடங்கு லோகல் செஸ் இருக்கிறது. இதை ரத்து செய்வதற்கு அதிகாரமில்லை. ஒரு ரெவின்யூ வில்லேஜ் முழு வதற்கும் ரத்து செய்யத்தான் அரசுக்கு அதிகாரமிருக்கிறது. ஒரு பகுதிக்கு ரத்து செய்ய அதிகாரமில்லை. எனவே இந்த விதிகளை எல்லாம் தளர்த்த வேண்டும். எப்படி பஞ்சப் பிரதேசங்கள் என்று அறிவிக்க விதிகள் வைத்திருக்கிறோமோ—அதாவது கன்று காலிகள் சாக வேண்டும், எல்லாம் வனாந்திரமாக ஆக வேண்டும், ஆட்கள் சாக வேண்டும்—அப்படி, இதற்கும், விதிகளைத் தளர்த்த வேண்டும். வெள்ளைக்காரர்கள் எழுதிவைத்த விதிகளை அதிகாரிகள் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். ரெவின்யூ அமைச்சரவர்கள் இவற்றை

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

[1981. மார்ச் 5]

வாசிப்பதான பரிதாபமான நிலையை மாற்றி, இப்போதிருக்கும் சூழ்நிலை களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற அநிகாரம் பெற்று, இருக்கும் வறட்சியைச் சமாளிக்கும் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தி, ரெவின்யூ அமைச்சரவர்கள் செயல்பட வேண்டும், இந்த அமைச்சரவை செயல்பட வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம்முடைய ஆட்சி, நிர்வாக இயந்திரத்தை அதற்கேற்ப இயக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மழைக் குறைவு வருவதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி தாரா செரியன் அவர்கள் குறிப்பிடும்போது 'பிரசர்வேஷன ஆஃப் டிரீஸ் & பாஸ்ட்ஸ்' இல்லாததுதான் என்று குறிப்பிட்டார்கள் அது நீண்ட கால அடிப்படையிலே செய்ய வேண்டியதாகும். இப்போது காடுகள் மிக வேகமாக அழிக்கப்பட்டு வருவதை நாம் தடுத்தி, அவற்றைப் பாதுகாக்க வேண்டும். ஒரு மாநிலத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு காடுகளாக இருக்க வேண்டுமென்ற நியதி இருக்கிறது. அதையெல்லாம் நினைவில் கொண்டு, வறட்சி நிவாரணப் பணி தீர்ந்த பிறகு, அவற்றைப் பாதுகாப்பதில் நம்முடைய வேகத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வறட்சிப் பணிக்கு ஒதுக்கப்படும் நிதி ஒதுக்கீட்டில் என்னென்ன தவறுகள் ஏற்படுமென்பதை என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சோ. ஆறுமுகம் அவர்கள் விளக்கமாகச் சொன்னதால், நான் அதற்குள் போய் நீண்ட நேரம் பேச விரும்பவில்லை. ஒவ்வொரு பகுதியிலும் பொது மக்கள் குழு ஏற்படுத்தப்படுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அந்தக் குழுக்கள் கட்சி சார்பற்றவர்களையே உறுப்பினர்களாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு கட்சியிலிருந்தும் ஒரு ஆளுக்கு மேலே இடம் பெறும் சூழ்நிலை இருக்கக்கூடாது. சேங்கற்பட்டு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், மாவட்டத்திலே 5 பேர்களுக்கு நான் கலெக்டராக இருக்க முடியாது, எல்லோருக்கும் நான் கலெக்டராக இருக்க முடியுமென்று சொல்லும் அளவிற்கு ஒவ்வொரு செயலிலும், மாவட்டத்தின் நிர்வாகத்தில் தலையிடும் நிலை மிகப் பெரிய அளவிலே தாண்டவமாகும் இந்தக் கால கட்டத்தில் வறட்சிப் பணி சிறப்பாக அமைய, ஒதுக்கப்படும் நிதி அவர்களுடைய திருவிளையாடல்களுக்குப் பயன்படக் கூடாதென்று சொல்லி, உண்மையாக ஏற்பட்டுள்ள வறட்சியை மக்கள் அனுபவிக்காத நிலையில், அவர்களுக்கு நிவாரணப் பணிகள் அமைய வேண்டுமென்று கேட்டு, அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களெல்லாம் தமிழகத்தில் வறட்சி எப்படி இருக்கிறது, அதற்கு என்ன பணிகளைச் செய்ய

[1981 மார்ச் 5] (திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

வேண்டுமென்பதைப் பற்றி இங்கே பேசியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக அரசு இதிலே கவனக் குறைவாக இருக்கிறதென்று சிலரும், கொஞ்சம் வேகமாகத் தான் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சிலரும் சொன்னார்கள். நான் உங்களுக்கு ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்வேன். அரசு மிக வேகமாக இருக்கிறது. அரசு மட்டும் இதில் தலையிட்டு, இதைச் செய்வது அவ்வளவு பொருத்தமாக இராதினென்ற காரணத்தால், இன்றைக்குப் பேரவையிலும், மேலவையிலும் உள்ள உறுப்பினர்களின் ஆரிய யோசனைகளைக் கேட்பதற்கு அரசு முன் வந்திருக்கிறது என்ற அடிப்படை நோக்கத்திலிருந்து அரசு இதை எவ்வளவு தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம். பேரவையிலே ஒரு நாள் இதற்காக ஒதுக்கியது போதுமா என்ற கேள்வி வந்து, ஒரு நாள் போதாது, இரண்டு நாட்கள் என்று ஒதுக்கி, அதற்குப் பிறகு மாலையும் நீட்டித்து, இரவுவரை நீட்டித்து, விவாதத்தை முடித்தது என்றால், அரசு எந்த அளவிற்குச் சங்கடங்களைக் கவனமாகக் கவனித்து, நிவாரணப் பணிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை உறுப்பினர்கள் ஆறிய முடியும்.

(பிற்பகல் 1.30)

அதுமட்டுமல்ல அங்கே ஏன் அவ்வளவு காலம் அதிகமாக ஒதுக்கப் பட்டது. இங்கே தான் குறைவாகக் காலம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் இங்கே உள்ள உறுப்பினர்கள் எல்லாம் elder politicians கருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கிற ஆற்றல் பெற்றவர்கள். ஆதலால் தான் குறுகிய காலத்தை மாண்புமிகு தலைவர் ஒதுக்கியிருக்கிறார் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆக, உறுப்பினர் பேரில் இருக்கிற நம்பிக்கையின் பேரில்தான், குறுகிய காலத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஏனோ தானோ என்று நாங்கள் செய்தோம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நிச்சயமாகக் கருதக்கூடாது.

திரு. ப. மாணிக்கம் : தம்பிக்கைக்கு அறிகுறி காலத்தைக் குறைத்துக் கொள்வதுதானா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தம்பிக்கைக்கு அறிகுறி காலத்தைக் குறைத்துக்கொள்வது என்பதல்ல. திறமைக்கு அறிகுறி நேரத்தைக் குறைப்பது. உறுப்பினர்கள் திறமையின் பேரில் தம்பிக்கை இருப்பதால் நேரம் குறைக்கப்பட்டிருப்பதாக நான் கருதுகிறேன்.

இதற்குக் குறைவாகப் பணத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்று இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட அறிக்கைகள் வந்ததும் தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இதற்கு 4½ கோடி ரூபாய் முதலில் ஒதுக்கினார்கள். ஒதுக்கிவிட்டு "இது தான் முதல், இது கடைசி அல்ல"

(திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

[1984 மார்ச் 3]

என்றதான் சொன்னாள். ஆகவே இதைத் தொடர்ந்து கொடுப்
போம்; தொடர்ந்து ஒதுக்கப்படும் என்பதை மட்டும் நான் இங்கே
தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, நான் அறிக்கையிலே கொடுக்கிறபோது கூட இது முதல்
நிலை தான், கடைசி அல்ல என்பதைச் சொல்லியிருக்கிறேன். இங்கே
மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகிறபோது, அறிக்கை சுருக்கமாக இருக்கிறது,
விளக்கமாக இல்லையென்று குறைபாட்டுக் கொண்டார்கள். நான் மாண்புமிகு
உறுப்பினர்களுக்கு ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என்னிடத்தில் இது
சம்பந்தப்பட்ட விவரங்கள், கணக்குகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. எந்தெந்தத்
தொகுதிகளில், எந்தெந்த மாவட்டங்களில், எந்தெந்த ஒன்றியங்களில்,
எந்தெந்தக் கிராமங்களில், எப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருக்கின்றன
என்பதைப் பற்றிய புள்ளிவிவரங்கள் எடுக்கப்பட்டு அதன் அடிப்படையில்தான்
பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி அறிக்கை வந்த பிறகு கூட நாங்கள்
எப்படி கிராமங்களைப் பொறுத்தவரை, முறை வைத்திருக்கிறோம்
என்பதையும் நான் இந்த அவைக்குச் சொல்லியாக வேண்டும். யார் விட்டிலே
ஒரு மாக்கால் நெல் வைத்திருக்கிறார்கள், யார் விட்டில் ஒரு படி நெல்
வைத்திருக்கிறார்கள், யார் விட்டில் இரண்டு நாட்களாக நெல்லே இல்லை
என்று பார்க்கிறோம்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகின்ற
அளவைக் கணக்குகள் எல்லாம் எங்களுக்கு மறந்து போனவை. இப்போது
நடைமுறையில் வேறு அளவை முறை இருக்கிறது. வேகமாக முன்னேற
வேண்டுமென்று நாம் சொல்கிறோம். அதே சமயத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சர்
அவர்கள் பழமையிலேயே இருக்கிறாரே (சிரிப்பு).

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: அப்படி நாங்கள் கிராமங்களில்
கணக்கெடுக்கிறபோது, மிகக் குறைந்த அளவு உணவுப் பொருள் எந்த
விட்டில் இருக்கிறதோ அந்த விட்டுக்கு முதலில் உதவி செய்வதற்குரிய
நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்கிற அடிப்படையில் எந்தெந்த
கிராமத்திலே தண்ணீர் பற்றாக்குறை மிக அதிகமாக, கடுமையாக
இருக்கிறதோ அங்கேயெல்லாம் முதலில் நாங்கள் செய்கிறோம். இப்படிப்பட்ட
விவரங்களை எல்லாம் நன்றாக ஆராய்ந்த பிறகு தான் இன்றைக்கு வேலைகள்
நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. விவரமாக அறிக்கை இருக்க வேண்டு
மென்று எல்லோரும் சொன்னார்கள். விவரமாக அறிக்கை தரப்படாத
தாலேயே நாங்கள் அளவீடுப்படுத்திவிட்டோம் என்று ஒருவரும் கருதக்
கூடாது. மேலவையிலும், பேரவையிலும் உள்ள அனைவரது ஒத்துழைப்பும்

1981 மார்ச் 5] (திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

தேவை, ஆலோசனையும் தேவை, எது வேண்டுமானாலும் சொல்லுங்கள் என்றுதான் நாங்கள் அரசின் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருகிறோம். இது மக்களுடைய பிரச்சினை சம்பந்தப்பட்டது. மக்களுடைய பிரச்சினையாக இந்த அரசு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. நாம்தான் மக்களுடைய பிரச்சினையாக இதை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இதை அரசு செய்யவில்லையென்று சொல்லாமல் நாம் செய்யவில்லை என்று சொல்லும் அளவுக்கு நாம் இதற்குப் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இங்கே இன்றைக்கு வரையில் எங்கெங்கே வேலைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்கிற விளக்கத்தை நான் சொல்லாவிட்டாலும்கூட, ஒன்றைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்கு குடிநீர் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், குடிநீர் வடிகால் வாரியம், விவசாயப் பொறியியல் துறை போன்ற துறைகள் எல்லாம் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் தொடர்ந்து இந்த வேலைகளையெல்லாம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல் இன்றைக்கு வரி வாய்தாவைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லு கிறார்கள். வட ஆற்காடு, புதுக்கோட்டை, தென்னாற்காடு மாவட்டங்களில் இன்றைக்கு வரி தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு இங்கே மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்கிறபோது, வரிகளைத் தள்ளுபடி செய்வதில் சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். அந்தச் சங்கடங்கள் எங்களுக்குப் புரிகின்றன. அதனால்தான் இன்றைக்கு அரசு வரிகள் மட்டுமல்ல, பஞ்சாயத்து யூனியன் வரிகளையும் இவர்களுக்குத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அரசுக்கு ஒரு மாவட்டம் அல்லது ஒரு வட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில்தான், பூரணமாக வரி தள்ளுபடி செய்கின்ற அதிகாரம் இருக்கிறது என்பதல்ல. ஒரே பகுதியில் ஒரே ஏரியாவில், ஒரே சர்வே நம்புருக்கு உட்பட்ட பகுதிக்கு மட்டும் கூட தள்ளுபடி செய்து கொடுப்பதற்கான அதிகாரமும், கொடுக்காமல் இருப்ப தற்கான அதிகாரமும் இருக்கிறது என்பதை நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சங்கடப்படுகிறபோது எப்படியாவது வரிசிய வாங்கிவிட வேண்டுமென்று எப்படி எண்ண முடியும்? எப்படி அவர்கள் கொடுப்பார்கள்? இங்கே வரி வசூல் செய்வது என்பதல்ல பிரச்சினை. என்ன அவர்களுக்குச் செய்யப் போகிறோம் அல்லது செய்கிறோம் என்பது தான் இங்கே பிரச்சினை. அதிலே இந்த அரசு மிகக் கவனமாக இருக்கிறது என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வறட்சிப் பகுதிகளாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பி னர்கள் ஒரு கருத்தினைச் சொன்னார்கள். வறட்சிப் பகுதிகளாக இந்த அரசு அறிவித்தாலும் சரி, அறிவிக்காவிட்டாலும் சரி, நாட்டு மக்களுக்கு என்னென்ன

180 தமிழ் நாட்டில் மழை தவறியதன் காரணமாக ஏற்பட்டுள்ள
வறட்சி நிலை குறித்த அறிக்கை மீதான விவாதம்

(திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

[1981 மார்ச் 5]

நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் இந்த அரசு
செய்துகொண்டிருக்கிறது. வறட்சிப் பகுதிகளாக இருக்கிறபோது
என்னென்ன காரியங்களைச் செய்வோமோ அவைகளை இப்போதே செய்து
கொண்டு தான் இருக்கிறோம். முதன் முதலாக தேசியக் கிராமப் பொருளா
தாரத் திட்டத்தின் மூலமாக மொத்தமாக எல்லா மாவட்டங்களுக்கும்,
கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கும் சேர்த்து 32,750 மெட்ரிக் டன் அரிசி
கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்கிற செய்தியை நான் இங்கே சொல்கிறேன்.
கன்னியாகுமரிக்கு இல்லையென்று சொல்லவில்லை. கன்னியாகுமரி மாவட்
டத்திற்கு 500 மெட்ரிக் டன் தவிர தொடர்ந்து இந்த வேலைகளிலே
ஈடுபடுவோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. ஆறுமுகம்: ஒரு விளக்கம். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்
32,750 மெட்ரிக் டன் அரிசி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்று இங்கே குறிப்பிட்
டார்கள். இது எந்த மாதத்திலே வழங்கப்பட்டது? ஏற்கெனவே இதுபோல்
கிராமப்புறத் திட்டங்கள், (Food for work) திட்டங்கள் எல்லாம்
எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருந்தன. ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு இந்த வேலை
களையெல்லாம் உடனே நிறுத்த வேண்டுமென்று உத்தரவு போடப்பட்டது
அல்லாறு உத்தரவு போடப்பட்டதற்கு முன்பு இந்த 32,750 மெட்ரிக் டன்
அரிசி வழங்கப்பட்டதா அல்லது அதற்குப் பின்பு வழங்கப்பட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: இதற்கான பதிலை நான்
உடனே இப்போது சொல்லாவிட்டாலும் கூட, நான் என்னுடைய உரையை
முடிப்பதற்கு முன்பே என்னிடம் அதற்கான விவரங்களைத் தந்து விடுவார்கள்.
உத்தேசமாகக் சொல்ல வேண்டுமானால், பணம் ஒதுக்கப்பட்ட தேதியில்
பின்னத்தோடு தான் இந்த அரிசியும் வழங்கப்பட்டது. ஆகவே பணம் வழங்கப்
பட்ட தேதியில்தான் அரிசியும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பணம் ஒதுக்கப்
பட்ட பிறகு, சில மாவட்டங்களுக்கு அரிசி கொடுக்கப்பட்ட நிலையும்
இருக்கிறது. ஆகவே தேதிக்கும் உறுப்பினர் கேட்பதற்கும் சம்பந்தமில்லை.
இவ்வளவு விளக்கத்தை நான் சொல்லிய பிறகு உறுப்பினருக்கு விளக்கம்
தேவையில்லையென்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து, வேலைகளைத் துரிதப்படுத்துவதைப் பொறுத்தவரையிலும்,
சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். பல இடங்களில் இப்போதிருக்கிற
தண்ணீர் கொடுக்கிற மேல்நிலைத் தொட்டி, கை பம்பு . . .

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அமைச்சரின் பதில் உரை
முடிவிற வரையில் அவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

1981 மார்ச் 5]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : இதுபற்றிய விவரங்களை யெல்லாம் நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குச் சொல்லாவிட்டாலும் கூட, இந்த வேலைகள் எல்லாம் இன்றைக்கு மிகத் தீவிரமாக நடைபெற்று வருகின்றன என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதுசம்பந்தமான கருவிகள் எங்கெங்கெல்லாம் பழுதாகியிருக்கின்றனவோ அவைகளையெல்லாம் அது கிரவுன்ட் வாட்டர் செல்லாக இருந்தாலும் சரி, வாட்டர் போர்டாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது வேறு எந்தத் துறையாக இருந்தாலும் சரி, இம்மாத இறுதிக்குள், அதாவது 31—3—1981-க்குள், சரி செய்ய வேண்டுமென்று அரசு உத்தரவு போட்டது என்று நான் சொல்வதை விட சம்பந்தப் பட்டவர்களை அழைத்துப் பேசி, அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய சங்கடங்களைப் போக்கி, முழு அதிகாரத்தையும் அதிகாரிகளுக்குக் கொடுத்து, இருக்கிற சட்ட திட்டங்களை எல்லாம் நீக்கி அவர்களுக்கு அதிகமான அதிகாரங்களைக் கொடுத்து, அரசு உத்தரவையும் போட்டு அதற்குரிய துரித நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் புள்ளிவிவரப்படி, வறட்சி நிவாரணத்துக்காக தொகை ஒதுக்கப்பட்ட பிறகு, இந்த 32,750 மெட்ரிக் டன் அரிசி விநியோகிக்கப்பட்டது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது சரிதானா? அரிசி எங்கள் மாவட்டத்துக்கு வரவே இல்லையென்று சொல்லி அங்கே இருக்கிற மக்கள் போராடுகிற நிலைக்கு வந்து இது பிரச்சினை ஆகக்கூடாது. Food for work -க்காக அரிசி அனுப்பப் பட்டது. பிறகு விநியோகிக்க அரிசி இல்லையென்று சொல்லி வேலையை நிறுத்திவிட்டார்கள். அரிசி வந்த பிறகு வேலையைத் தொடர்ந்து செய்தார்கள். ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிற கருத்துக்கும் இதற்கும் முரண்பாடு உள்ளது. இது ஒருவேளை அப்படியே அறிக்கையாக பத்திரிகையில் வெளி வந்துவிட்டால், எங்கள் மாவட்டத்திற்கு வந்த அரிசி எங்கே போய்விட்டது என்று மக்கள் கேட்டு தகராறு பண்ணுவார்கள். தேவை என்றால், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய அறிவிப்பைத் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-30)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : வறட்சிப் பகுதிகளில் இன்றைக்குப் பலவிதமான வேலைகள் செய்யப்படுகின்றன. தேசிய கிராமப்புற வேலைத் திட்டத்தின் கீழ் இன்றைக்குச் சில வேலைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. தேசிய கிராமப்புற வேலைத் திட்டத்தின் கீழ் தான்

182 தம்மீ நார்ட்டில் மழை தவறியதன் காரணமாக ஏற்பட்டுள்ள வறட்சி நிலை குறித்த அறிக்கை மீதான விவாதம்

(திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

[1981 மார்ச் 5]

இன்றைக்கு மத்திய அசுசிடமிருந்து பெறப்பட்ட அரிசி 32 ஆயிரம் டன் சொச்சம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRUMATHI TARA CHERIAN : Sir, the Hon. Minister said that the repairs to pumpsets, overhead tanks, etc. would be completed before the 31st March. Does that include other items of work that have been undertaken like digging new wells, deepening existing wells, putting up tube wells, etc.? Will all of them be completed by the 31st March? Is it possible to get them completed by 31st March? Generally, we speak of so many things but we are not able to do all of them. So, we can have a weekly or fortnightly bulletin which will give us a complete picture of our drought relief programme and our accomplishments. Secondly, will the Hon. the Health Minister state that in all the small dispensaries at the taluk level and district level he has got enough medicines to fight air-borne diseases like cholera and typhoid which are a corollary to a situation like this? Though the Report given by the Government is very nice, it does not contain all the statistics that we would like to have. Therefore, a Report with all the statistics may be given so that, on a cursory glance, we may know the amounts spent in each district and the amounts that are to be spent in each district.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : வறட்சிப் பகுதியில் செய்கிற பேரது எந்தெந்தப் பகுதிக்கு, எதைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோமோ அதைத் துரிதப்படுத்த வேண்டும் என்று சொன்னேனே தவிர, எப்போதும் செய்து கொண்டிருக்கும் வேலையை நிறுத்திவிட வேண்டும் என்பது அல்ல. என்னைக்கும் வேலை செய்யும் மோட்டார்கள் வேலை செய்து கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளை வேலை செய்யக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை. என்னைக்கும் அவைகள் வேலை செய்தால் கூட, வேலைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன, அவைகள் போதாமல் அதிகமாக மோட்டார் தேவைப்படும் போது அதிகமாகப் போடப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என்னுடைய பேச்சை முழுவதும் கேட்டுக்கொண்டு வந்தால் பின்னாலே புதிய மோட்டாரை எங்கே போடுவது என்பதைச் சொல்கிறேன்.

முதலிலே சொல்கிறபேரது, 31 ஆம் தேதிக்குள் எந்தெந்த இடங்களில், அது ஒவர்-ஹெட் டாங்காக இருந்தாலும் சரி, கை-பம்பாக இருந்தாலும் சரி, பின் இணைப்பு கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னாலும் சரி, அவைகளைச் செப்பவேண்டும் என்பதற்காக அரசு உத்தரவிட்டிருக்கிறது என்று

[1981 மார்ச் 5] (திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

சொல்லும் அதே நேரத்தில் அந்த வேலைகள் துரிதமாக தீவிரமாக நடைபெற எல்லாவிதமான வசதி வாய்ப்புக்களும் இன்றைக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். புதிய அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அது போல எங்கேயாவது பம்புகள் கெட்டுவிட்டால், அதைக் கொண்டு வந்து ரிப்பேர் செய்துகொண்டு போகிறபோது காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்பதால், எந்தெந்த இடத்தில் எந்த அளவுக்கு வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு 10 பர்சென்ட் அதிகமாக ஸ்பேர்-பார்ட்ஸ் வாங்கி வைத்துக்கொண்டு, எங்கேயாவது ரிப்பேர் ஆகிவிட்டால் உடனடியாக அதைப் போடும் அளவுக்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதைப்போல ஹேண்ட் பம்பாக இருந்தாலும் அதற்குத் தேவைப்படும் சிறு சிறு சராமான்கள் எல்லாம் தேவையான அளவுக்கு வாங்கி வைத்திருக்கிறோம். இன்றைக்கு இவைகளை யெல்லாம் ஒடியாடிச் செய்வதற்கு 'மொபைல் வான்' இருக்கிறது. வண்டிகள், வாகனங்கள் எல்லாம் தேவையான அளவுக்கு 10, 20, 25 என்ற அளவிலே வாங்கிக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்து அவைகள் நடக்கின்றன. வாட்டர் போர்ட் இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமைகளுக்கேற்ப 15 சப்-டிவிஷனில் 1 டிவிஷன் ஏற்படுத்திக்கொள்ள அவர்களுக்கு உத்தரவிட்டு அவர்கள் நியமித்திருக்கிறார்கள். மின்சார வாரியத்திலே இன்றைக்கு எவ்வளவு சங்கடங்கள் இருந்தாலும், அவைகள் எல்லாம் திறுத்தி வைக்கப்பட்டு, இந்தப் பணிகளையெல்லாம் துரிதமாக, தீவிரமாகச் செய்யவேண்டும் என்பதற்காக இன்றைக்கு இந்த வேலைகளைச் செய்வதற்கு மின் வாரியம் முன்வந்திருக்கிறது. அதற்கேற்றவாறு அவர்களுக்கு உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படிப் போடப்படுகிறபோது—உங்களுக்கும் தெரியும்—மின்சாரம் என்று சொன்னால் மனுக்களைப் போட வேண்டும், அக்ரிமென்ட் போட வேண்டும், மூன்பணம் கட்ட வேண்டும், சர்வீஸ் சார்ஜ், செக்யூரிட்டி டெப்பாசிட் கட்ட வேண்டும். இவைகள் எல்லாம் பார்மாலிட்டிஸ். இந்த பார்மாலிட்டிஸை எல்லாம் வைத்துக்கொண்டு 'டிலே' பண்ணக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறோம். இன்றைக்கு மக்களுக்கு உதவி செய்வது என்ற நிலைமையைக் கருத்தில் கொண்டு இந்த பார்மாலிட்டிஸை யெல்லாம் பார்க்கக்கூடாது, உடனடியாகக் காரியங்கள் எல்லாம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டு, அவர்கள் செய்ய முன்வந்திருக்கிறார்கள். வேலைகளைப் பொறுத்தவரையில், இந்த அளவுக்கு வேகமாகச் செய்யப்படும், செய்யப்படுகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, ஒரேயொரு விளக்கம் . . .

[1981 மார்ச் 5]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : நான் பேசி முடித்த பின்பு, கடைசியில் விளக்கம் கேட்கலாம். இடையிலே கேட்பதால் தொடர்ச்சி விடுபட்டுப் போகிறது. கடைசியில் கேளுங்கள்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மாணிக்கம் அவர்கள் ஒருசில கருத்துக் களைச் சொன்னார்கள். குளங்களையெல்லாம் செப்பனிட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அவைகளைச் செய்வதற்கு நிச்சயமாக இந்த அரசு தயங்காது. மேலும் பேசுகின்றபோது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அதுதான் எனக்கு வேதனையைத் தருகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அனைவருக்கும் வேதனை தரக்கூடியதுதான் அது. மக்கள் துன்பத்தால் கஷ்டப்படுகிறபோது, பசியால், பட்டினியால் வாடுகிறபோது, பலர் இந்தச் சமயத்திலே கொள்ளையடிக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். மக்கள் பசியால், பஞ்சத்தால் துன்பப்படுகிறபோது, வசதி படைத்தவர்கள் அவர்களுக்கு உதவ வேண்டும். உதவாவிட்டாலும் பாதகம் இல்லை. வருகின்ற உதவிகளைத் தடுக்காமல் இருக்க வேண்டும். ஒருவேளை அப்படித் தடுத்தாலும் பாதகம் இல்லை. ஆனால், அதற்கும் ஒருபடி மேலே சென்று, அந்த உதவிகளை எடுத்துக் கொண்டு போகிறார்கள், கொள்ளையடிக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறபோது, அவர்கள் எல்லாம் சமுதாயத்திற்கு விரோதமானவர்கள். அப்படிப்பட்ட வல்லுறுகளை எல்லாம் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த வல்லுறுகளை வில்லால் அடிக்கக் கூடிய ஆற்றல்தான் எங்களுக்கு இன்றைக்கு இருக்கிறது வில்லால் அடிக்கிறபோது சூறி தவறாமல் அடிக்க வேண்டும். ஆனால், மத்திய அரசைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களிடம் பிரங்கி இருக்கிறது. அவர்கள் அந்தப் பிரங்கியால் அடிக்க வேண்டும்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : நிவாரண வேலைகள் செய்யும்போது, கான்ட்ராக்டர்களாக, இடைத் தரர்களாக இருப்பவர்கள் இந்த வல்லுறுகளாக இருக்கிறார்கள் என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : நான் பேசி முடிக்கா விடுகிறேன். அதற்குப் பின் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் விரும்புவதைச் சொல்லலாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள் பேச எழுந்தபோது, அவருக்கும் இடம் கொடுக்காமல், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களுக்கு இடம் கொடுத்தால், இவர் வேகமாகக் கேட்பதால் இடம் கொடுக்கிறேன் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள் நினைக்காவிட்டாலும், மற்றவர்கள் நினைப்பார்கள். அந்த வல்லுறுகள் இன்றைக்குத்தான் பறக்கவில்லை. பல்லாண்டு காலமாகப்

1981 மார்ச் 5] (திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

பறந்து வந்தது இன்றைக்கும் நன்றாகப் பறக்கிறது. அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வந்த பிறகு இந்த ஆண்டுகளில் பறக்க ஆரம்பித்த தல்ல - இந்த வல்லுறுகள். மும்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகப் பறந்து கொண்டிருந்த இந்த வல்லுறுகள் இன்றைக்கும் வந்திருக்கின்றன. இதை நானா சொல்கிறேன், இதை அன்றைக்கே சொன்னார்கள். அதை ஆசியாவின்

(பிற்பகல் 1-40)

ஜோதி பண்டித நேரு அவர்கள் சொன்னார். இப்படிப்பட்டவர்களையெல்லாம் நான் தூக்கில் போடுவேன் என்றும் சொன்னார். இவர்களைத் தூக்கில் போடுவேன் என்று சொல்லும்போது, அவர் எந்த அளவுக்கு வேதனைப்பட்டு இப்படிப்பட்டவர்களை ஒழிக்க வேண்டும், அல்லது தூக்கில் போட வேண்டும் என்று விரும்பினார் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அவரின் உணர்வுகளை நாம் மதிக்கிறோம். அப்படிச் சொன்னபடி அவர்களைத் தூக்கில் போடாததற்குக் காரணம் சூழ்நிலையும், ஜனநாயக முறைகளுமாகும். ஆக, பண்டித நேருவாலேயே செய்ய முடியவில்லை என்றால், இந்தச் சாதாரண வருவாய்த் துறை அமைச்சரால் எப்படி முடியும் என்று எதிர் பார்க்கிறார்கள் என்றுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. (சிரிப்பு)

எனவேதான் இத்தகைய முயற்சிகளில் அனைவரின் ஒத்துழைப்பையும் நாங்கள் நாடுகிறோம். யார் யாருக்கு எங்கெங்கே வாய்ப்பிருக்கிறதோ அவர்களெல்லாம் சமுதாயத்தில் தவறு செய்கிறார்கள். கண்டிராக்ட்டர்களை மட்டும் நான் சொல்லவில்லை. கொள்ளையடிப்பவர்கள் யாரானாலும் சரி, எங்கே யானாலும் சரி அவர்களெல்லாம் தவறு செய்கிறவர்கள்தான். இத்தகைய தவறுகளைத் தடுப்பதற்குத்தான் நான் அனைவரின் ஒத்துழைப்பையும் உதவியையும் நாடி வந்திருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நியாய விலைக் கடைகளைப் பொறுத்த வரையில், அங்கே தேவைப்படும் பொருள்களை அதிகமான அளவுக்கு சப்ளை செய்யவும், அதைப்போலவே அவைகளின் மூலம் தேவைப்படும் பொருள்களை விற்பனை செய்யவும் என்னென்ன நடவடிக்கைகள் உண்டோ அவ்வளவு நடவடிக்கைகளையும் இந்த அரசு எடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறது.

நான் ஏற்கெனவே சொன்ன கருத்துக்களில், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்களுக்குத் தேவையான பதில் இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிற்கு இன்னும் அதிகமான புஞ்சை தானியம் தேவை என்று கூறினார். அதை நான் மனதார ஒப்புக்கொள்கிறேன். தமிழ் நாட்டிற்கு இன்னும் அதிகமான அளவில் புஞ்சை தானியத்தைப் பெறுவதற்கு இந்த அரசு

(திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

[1981 மார்ச்]

அனைத்து முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டிருக்கிறது. ஒரு மரக்கால் நெல் என்ன விலையோ அதைவிட நான்கு அல்லது ஐந்து மடங்கு அதிகமான விலைக்கு 'கேப்பை' விற்கிறது. நெல்லை எத்தனை பேர் சாப்பிடுகிறார்களோ அதைப்போன்று பத்து மடங்கு மக்கள் கேப்பை சாப்பிடுகிறார்கள். அரிசி சாப்பிட்டவர்களுக்கு 4 மணிக்கு ஒரு முறை பசி எடுத்தால், கேப்பை சாப்பிடுகிறவர்களுக்கு 6 மணிக்கு ஒருமுறை தான் பசி எடுக்கும். இதை அரசு நன்கு உணர்ந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு இங்கே வருவதற்கு முன்னால்கூட சட்டமன்றப் பேரவை கூடுவதற்கு முன்னால் தமிழகத்தில் மட்டுமல்லாமல் வேறு எந்தெந்த மாநிலங்களிலெல்லாம் புஞ்சைத் தானியங்கள் கிடைக்கும் என்று ஆராய்ந்து பெறுவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் புஞ்சை தானியங்கள் விளைச்சல் இங்கே மட்டும்தான் குறைந்திருக்கிறது என்பதில், எல்லா மாநிலங்களிலும் இதே நிலைமைதான் இருக்கிறது.

அடுத்து, "ரிக்ஸ்" பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். தமிழ் நாட்டில் உள்ள அனைத்து ரிக்கையும் நாம் உபயோகித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நமது மாநிலத்தில் மட்டுமல்ல, வேறுபல மாநிலங்களிலும் மற்றும் தனியாரிடம் உள்ள ரிக்கையும் வாடகைக்கு எடுக்க அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல. மத்திய அரசுக்கும் 50 ரிக்ஸ் கேட்டு பல தினங்களுக்கு முன்பே கடிதம் எழுதியிருக்கிறோம். அண்மையில் மேலும் 100 ரிக்ஸ் கேட்டு கடிதம் எழுதியிருக்கிறோம். உங்களிடமிருந்து கிடைத்தாலும் சரி, அல்லது மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து பெற்றுத் தந்தாலும் சரி என்று சொல்லியிருக்கிறோம். இந்தத் தகவல்களையெல்லாம் நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அருணாசலம் அவர்கள் பேசும்போது, அரிசி போதவில்லை என்றார்கள். அதற்கு நான் ஏற்கெனவே விளக்கம் சொல்லி விட்டேன். அதோடு வசதி படைத்தவர்களை நாம் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். அதை நான் அப்படியே ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இந்த அவையின் மூலமாக வெளியே உள்ள வசதி படைத்தவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விட ஆசைப்படுகிறேன். "இந்த நாட்டின் ஏழை எளிய மக்கள் பஞ்சத்தால் அவதிப்படுகிறபோது, நீங்கள் தனிப்பட்ட முறையில் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான உதவி செய்தாலும், இந்தச் சமுதாயம் அதை வரவேற்கும்" என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1981 மார்ச் 5] (திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

அதுமட்டுமல்லாமல், இப்படிப்பட்ட பஞ்ச காலங்களில் அதிகமான திருட்டு நடக்கும் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். திருட்டு என்பது நல்ல காலத்திலும் நடைபெறும். அதைச் செய்பவர்கள் எப்போதும் திருடியே பிழைப்பவர்கள். ஆனால் பட்டினியால் கஷ்டப்படுகிறபோது, எங்காவது கிடைத்ததை எடுத்துப்போய் திருடிச் சாப்பிடுவோம் என்று சிலர் அதில் ஈடுபடுவார்கள். அதற்கெல்லாம் எந்தெந்த வகையில் நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமோ அந்தந்த வகைகளிலெல்லாம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நான் முதலில் சொன்னபடி, அந்த அளவுக்கு அரிசியைக் கொடுத்தால்கூட, நமக்குப் போதாது. நவம்பர் மாத இறுதிவரை மத்திய அரசு நமக்குக் கொடுக்க வேண்டிய அரிசி மூன்று லட்சம் டன்களாகும். இப்போது ஆறு லட்சம் டன் அரிசி கேட்டு எழுதியிருக்கிறோம். அதோடு நிற்காது. அநேகமாக 10, 15 லட்சம் டன் வரைக்கும் நமது தேவை அதிகரிக்கும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைப் போலவே கோதுமை மாதத்திற்கு 3,000 டன்கான் நமக்கு மத்திய அரசு தருகிறது. அதை மாதத்திற்கு 10,000 டன் என்ற அளவுக்கு உயர்த்த வேண்டும் என்று எழுதியிருக்கிறோம். இப்படி அரிசியானாலும் சரி, கோதுமையானாலும் சரி, ரிக்கல் ஆனாலும் சரி. முன்பே எழுதியிருக்கிறோம். இதிலெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாங்கள் என்ன செய்தோம் என்பதை விளம்பரப்படுத்த வில்லையே தவிர, நாங்கள் பஞ்ச நிலைமையைப் பற்றி எண்ணிப் பார்க்காமல் சும்மா இருந்துவிட்டோம் என்று நினைப்பது தவறாகும். இவைகளுக்காகக் கடிதம் எழுதியதோடு மட்டும் நாங்கள் நிறுவிடவில்லை. கூட்டுறவு இயக்கங்கள், மற்றும் தமிழ் நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் ஆகியவை. ஆந்திரம், பஞ்சாப் போன்ற மாநிலங்களுக்குச் சென்று அங்கேயிருந்து அரிசி வாங்கிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம்கூட நாங்கள் இதுவரை விளம்பரப்படுத்தவில்லை. அப்படியே அரிசி வாங்கிக்கொண்டு வரும்போதும், சில சங்கடங்கள் உண்டாகின்றன. நமக்கு வேண்டிய அளவுக்கு ரெயில்வே வேகன்கள் கிடைப்பதில்லை. லாரியில் அரிசியைக் கொண்டுவருவது என்றால், அதிகமான செலவு ஏற்படுகிறது. செலவு அதிகமானாலும் பரவாயில்லை. வாங்கிக் கொண்டு வந்துவிடுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். இப்படிப் பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. நான் முதலில் சொன்னமாதிரி வல்லுறுகளை வில்லை வைத்து ஒரு அளாக நாங்கள் அடித்தால், வல்லுறுகள் பறந்துதான் போய்விடும். வல்லுறுகளைப் பல பக்கங்களிலிருந்து நாம் அடிக்க வேண்டும் என்றுதான் உறுப்பினர்கள் அணைவரிடம் ஒத்துழைப்பையும் நான் வேண்டுகிறேன்.

(திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

[1981 மார்ச் 5]

குடிதண்ணீர் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். சில கிராமங்களில் குடிதண்ணீரே இருக்காது. என்ன செய்வது? ஒரு தெருவில் தண்ணீர் இல்லை என்று கிணறு வெட்டினாலும் தண்ணீர் கிடைக்காத நிலையில் என்ன செய்வது? இதற்கெல்லாம் அரசு தக்க முடிவுகளை எடுத்து அவற்றை நடைமுறைப் படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. ஊரைவிட்டு ஊருக்குத் தண்ணீரைக் கொண்டு போக லாரிகளை உபயோகப்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. மக்கள் கஷ்டப் படும்போது, குடம் குடமாகக் கொண்டு வருவதற்காவது ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்குச் சொல்லியிருக்கிறோம். கம்பி போட்டு நான்கு குடம் தூக்கிக் கொண்டு போனாலும், பரவாயில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறோம். இவைகளுக்கெல்லாம் தேசிய வேலை வாய்ப்புத் திட்டம், தன்னிறைவுத் திட்டம் மூலமாக எந்த அளவுக்கு வேகமாக நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமோ அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம்.

நான் முதலில் மத்திய அரசிடம் எவ்வளவு அரிசி கேட்டிருக்கிறோம், இன்னும் எவ்வளவு கேட்க இருக்கிறோம் என்பதைப்பற்றிச் சொன்னேன்.

(பிற்பகல் 1-50)

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அரிசி வருகிறதா இல்லையா என்று காத்துக் கொண்டிருக்கப் போவதில்லை. மத்திய அரசினுடைய நிபுணர் குழுவை வரவழைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் வராததால், எந்த வேலையும் தடைப்படவில்லை. அவர்கள் வருவதற்கு முன்னாலேயே பணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே முறையிலே இன்றைக்கு மத்திய அரசிடம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். வருமென்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அவர்கள் வருவதற்கு முன்னாலேயே அதற்கு வேண்டிய நிதியை அரசு ஒதுக்கியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆடு, மாடுகளையெல்லாம் மற்ற மாவட்டங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லுகிறார்கள். இல்லாதவர்கள் அப்படிப் போகிறார்கள். அவர்களால் அங்கு இருக்க முடியவில்லை. அங்கே தண்ணீர் இல்லை. தண்ணீர் இருந்தாலும் வேலை இல்லை. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கெல்லாம் வேலை கொடுத்து, உணவு கொடுத்து வேலை வாங்க வேண்டுமென்று இந்த அரசு செய்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எதைச் செய்தாலும் காண்ட்ராக்ட் மூலம் செய்யவில்லை. அந்தேயுள்ள அரசு அதிகாரிகளோ, மற்றவர்களோ

1981 மார்ச் 5] (திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

செய்வார்கள். இந்த வேலைகளையெல்லாம் காண்ட்ராக்ட் மூலம் செய்யப் போவதில்லை என்ற செய்தியை இன்றைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இருக்கின்ற வேலையை இன்னும் தீவிரப்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் பல பகுதிகளாகப் பிரித்து, ஏரியாவாகப் பிரித்து, அந்தந்த ஏரியாவில் எவ்வளவு அதிகமான வேலை நடக்கின்றதோ அதற்கேற்றவாறு வேலையைப் பிரித்துக்கொண்டு அங்கே இருக்கின்ற கோட்டாட்சித் தலைவர், மாவட்ட வருவாய்த் துறை அதிகாரி ஆகியவர்கள் பார்வையிடுவார்கள். அவர்கள் பார்வையிடுகிறபோது, அவர்கள் எதைச் செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்கிறபோது, மற்ற இலாக்கா அலுவலர்கள் அவர்களுடன் ஒத்துழைப்பார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த இடத்திலேதான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய உதவி அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. கோட்ட வளர்ச்சி அலுவலருக்கு உதவியாக இருக்க மக்கள் குழு அமைக்கப்படும். மெஜாரிட்டி, மைனாரிட்டி பார்க்கக் கூடாது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் கூறினார்கள். மைனாரிட்டியை நாங்கள் பார்க்க வில்லை. நாம் எல்லோரும் ஒத்துப்போகிறோம். இப்படிப்பட்ட பணிகளைச் செய்யும்போது, மெஜாரிட்டி, மைனாரிட்டி பார்க்கக்கூடிய நிலைமை நிச்சயமாக ஏற்படாது. அந்த அளவிற்கு, எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களானாலும், தங்களுடைய எண்ணத்தைத் தாழ்த்திக் கொள்ளவில்லை என்பதைப் பெருமையாக எண்ணிக்கொள்கிறேன். இந்த வேலையைச் செய்யும்போது மெஜாரிட்டி, மைனாரிட்டி பார்க்கப் போவதில்லை. இது தேவையில்லை. அந்தப் பிரச்சினையே இல்லை. யாரை வேண்டுமானாலும், எப்படிப்பட்டவரை வேண்டுமானாலும் போடலாம். சட்டி முக்கியமில்லை. மக்களுடைய பணிதான் முக்கியம் என்பதை ஒத்துக்கொள்ள நாம் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மாவட்ட ஆட்சி நிலையிலே கமிட்டிகளைப் போட்டு, அந்தக் கமிட்டிகளிலே பொது மக்களுடைய பிரதிநிதிகள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், எந்தக் கட்சியையும் சேராதவர்கள், பொதுத் தொண்டு செய்கிறவர்கள் ஆகியவர்கள் பங்கு கொண்டு தீவிரமாகப் பணியைச் செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணுகின்றபோதுதான், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய ஒத்துழைப்பு தேவை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வறட்சிப் பணிகளை இந்த அரசு தீவிரப்படுத்தியிருக்கும்போது, முதல் தொகையாக இப்போது கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும், தொடர்ந்து பணம் கொடுக்க இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது, அரிசி கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் ஆங்காங்கே இருக்கின்ற மக்கள் குழு உறுப்பினர்கள் எந்தெந்த வேலைகளைச் செய்ய வேண்டுமோ அந்த

(திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

[1981 மார்ச் 5]

வேலைகளைச் செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். என்றாலும் அது மட்டும் போதாது என்று கருதி, இந்தப் பிரச்சினையை தமிழக அரசு மட்டும் சமாளிக்க முடியாது என்ற எண்ணத்தின் காரணமாகத்தான் எல்லாக் கட்சி களுடைய உறுப்பினர்களின் கருத்தையும் ஏற்று, என்னோடு சேர்த்து 76 பேர் சட்டமன்றப் பேரவையிலே பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கருத்தையெல்லாம் கேட்டிருக்கிறோம். ஒரே கருத்தைச் சொன்னாலும் சொல்லட்டும், பத்து நிமிடம் பேசுகிறபோது ஏதாவது புது கருத்து வராதா என்று கருதி அங்கே கேட்டுவிட்டு இங்கே வந்து பேசுகிறேன். தமிழக அரசு மட்டுமல்ல, தமிழக மக்கள் மட்டுமல்ல, இந்தியப் பேரரசும் இதற்கு உறுதுணையாக, பெருந்துணையாக நிற்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இங்கே பேசுகிறோம். மத்திய அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். அதிகமான நிதியை—அதிகமான நிதி அல்ல, தேவையான நிதியைக் கேட்க இருக்கிறோம் என்று சொல்லி மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் இதற்கு ஒத்துழைப்பு தர வேண்டும், அதுவும் அதிகமான ஒத்துழைப்பு தர வேண்டும் என்று கேட்டு, இது மக்களுடைய பிரச்சினை, நாட்டின் ஏழையெளியவர் களுடைய பிரச்சினை, ஆகவே இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரேயொரு விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன். வறட்சிப் பகுதிகளை நிர்ணயிக்கின்ற முறையைப் பொறுத்தவரையில், முழுமையாகச் செய்வோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். ஒரு கிராமத்திலேயே கூட ஒரு பகுதி வறட்சி என்றும், இன்னொரு பகுதியில் விளைச்சல் இருக்கிறது என்ற அளவிலும் நடவடிக்கை எடுக்க இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். சங்கடம் அதுதான். வறட்சிப் பகுதி என்று அறிவிக்கும்போது, ரெவின்யூ டிவிஷனாக எடுத்துக் கொள்ளுவதுதான் முறையாக இருக்கும். பஞ்சாயத்து என்ற அளவிலே பார்க்கும்போது, கிராமங்கள் என்று பார்க்கும்போது, சில கிராமங்களில் விளைந்திருக்கலாம், அங்கே இருக்கின்ற நிலத்தடி தண்ணீர், மழை காரணமாக விளைந்திருக்கலாம். ஆனால் வறட்சிப் பாதிப்பு அந்தக் கிராமம் முழுவதும் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க முடியாது. தொடர்ந்து நிலங்களில் விளைந்திருக்கின்ற கணக்கை எடுக்கும்போது, ரெவின்யூ அதிகாரிகள் அதையே பெரும் பிரச்சினையாக ஆக்கி வறட்சிப் பணிகள் சரியாக நடைபெற முடியாத நிலைகள் வந்துவிடும். ஆகவே யூனிட் என்று வைக்கும்போது, பஞ்சாயத்து, தாலுக்கா அளவிலே கணக்கிட வேண்டும். கிராம அளவிலே வைக்காமல் இருக்க வேண்டும்.

[1981 மார்ச் 5]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அதே நேரத்தில் யாரும் பசியால் பாதிக்கப்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாநிலத்தினுடைய வறட்சி நிலை குறித்து தெளிவாக மத்திய அரசுக்கு அறிக்கை அனுப்பி அதற்காக எந்த அளவிற்கு நிதி கோரப்பட்டிருக்கிறது, அதனுடைய விவரம் என்ன, அப்படி அனுப்பவில்லையென்றால் இனிமேல் அரசு இதுகுறித்து நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று கேட்டிருந்தேன். மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அது குறித்து ஒன்றுமே குறிப்பிடவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : நான் முதலில் சொல்லுகிற போதே சொன்னேன். மத்தியப் பேரரசிடமிருந்து உதவிகள் வராவிட்டாலும் வேலைகள் நடந்திருக்கின்றன என்று தெரிவித்தேன். மத்திய அரசினுடைய உதவிகளை நாடிக் கொண்டிருக்கிறோம். அரிசிக்கு, கோதுமைக்கு மத்திய அரசின் உதவியை நாடியிருக்கிறோம். நிதிக்கு மத்திய அரசின் உதவியை நாடியிருக்கிறோம். அதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய ஒத்துழைப்பு தேவையென்று சொல்லிவிட்டேன். வரியைத் தள்ளிவிடுகிறபோது யாருடைய நிலத்திலே விளைந்தது, யாருடைய நிலத்திலே விளையவில்லை என்று பார்க்கிறோம். மற்ற வறட்சிப் பணிகளைப் பார்க்கிறபோது, வீடு வீடாகப் பார்க்க முடியாது. ஒரு பஞ்சாயத்து என்றால் பூராவையும் எடுத்துக் கொள்கிறோம். வறட்சிப் பணியை நிறைவேற்ற ரெவின்யூ வில்லேஜ் என்று கூட எடுக்கவில்லை. ஒரு பஞ்சாயத்து என்று எடுக்கிறோம். ஒரு பஞ்சாயத்தில் மூன்று கிராமங்கள் இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மேலவையின் நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் நாளை காலை 10-30 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 2-00)

7. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

205. Third Annual Report of the Tamil Nadu Goods Transport Corporation Limited for the year 1978. [Laid on the table of the House under section 619 (A) of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956).]

206. Fourth Annual Report of the Thanthai Periyar Transport Corporation Limited for the year 1979. [Laid on the table of the House under section 619 (A) of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956).]

207. Fifth Annual Report of the Kattabomman Transport Corporation Limited for the year 1979. [Laid on the table of the House under section 619 (A) of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956).]

208. Seventh Annual Report of the Anna Transport Corporation Limited for the year 1979. [Laid on the table of the House under section 619 (A) of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956).]

209. Fifth Annual Report of the Anna Engineering Corporation Limited for the year 1979. [Laid on the table of the House under section 619 (A) of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956).]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

* 47. The Statement on the Adverse Seasonal conditions prevailing in Tamil Nadu. (Tamil).

& 48. The Tamil Nadu Revenue Recovery (Amendment) Bill, 1981 (L.A. Bill No. 5 of 1981), as passed by the Assembly.

& 49. The Registration (Tamil Nadu Amendment) Bill, 1981 (L.A. Bill No. 10 of 1981), as passed by the Assembly.

& 50. The Tamil Nadu Cattle Disease (Amendment) Bill, 1981 (L.A. Bill No. 14 of 1981), as passed by the Assembly.

& 51. The Tamil Nadu State Housing Board (Amendment) Bill, 1981 (L.A. Bill No. 15 of 1981), as passed by the Assembly.

* Laid on the table of the House on 2nd March 1981.

& Circulated to all M.L.Cs. on 2nd March 1981.

1981 மார்ச் 5]

இணைப்பு I

(2 ஆம் பக்கத்தில் உடுக்குறியிட்ட வினா எண் 111-க்கான அடிக்கறிப்பைக் காண்க.)

1980 ஆம் ஆண்டில் மதுரை மாவட்டம், வத்தலக்குண்டில் ஏற்பட்ட வெடி விபத்தில் 42 பேர் இறந்தனர். அவ்விதம் இறந்தவர்களில் 26 பேர் குடும்பத் தலைவர்கள், 11 பேர் வயது வந்தவர்கள், 5 பேர் குழந்தைகள். இறந்தவர்களுடைய உழைப்பால் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை 26. ஒரு குடும்பத்தில் தகப்பனார், தாய் மற்றும் இரு குழந்தைகள் இறந்து விட்டனர். ஆனால் இக்குடும்பத்தில் இரு குழந்தைகள் உயிர் தப்பியுள்ளனர். குடும்பத் தலைவரை இழந்த ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் ரூ. 5,000 வீதமும், வயது வந்தோரை இழந்த ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் ரூ. 2,000 வீதமும், குழந்தைகளை இழந்த குடும்பங்களுக்கு ரூ. 1,000 வீதமும், பெற்றோரை இழந்த ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் ரூ. 5,000 வீதமும் முதல்வரின் பொது நிவாரண நிதியிலிருந்து நிதியுதவி வழங்கப்பட்டது. அவ்விதம் வழங்கப்பட்ட மொத்த உதவித் தொகை ரூ. 1,60,000. இது தவிர பிரதமரின் தேசிய நிவாரண நிதியிலிருந்து இறந்தவர்களின் குடும்பத்திற்கு ரூ. 1,000 வீதம் ரூ. 42,000 உதவித் தொகையாக வழங்கப்பட்டுள்ளது. அவ்விதம் இரு நிதியிலிருந்தும் வழங்கப்பட்ட நிதியுதவியின் விவரம் பின்வருமாறு :—

(அ) முதல்வரின் நிவாரண நிதியிலிருந்து வழங்கப்பட்ட தொகை:—

வரிசை எண்.	இறந்தவர்கள் விவரம்.	எண்.	ஒவ்வொரு வகுக்கும் வழங்கப் பட்ட தொகை.	மொத்தம் வழங்கப் பட்ட தொகை.
			நிதியுதவி.	

1.	குடும்பத் தலைவரை இழந்த குடும்பங்கள்.	25	ரூ. 5,000	ரூ. 1,25,000
2.	வயது வந்தோரை இழந்த குடும்பங்கள்.	10	ரூ. 2,000	ரூ. 20,000
3.	குழந்தைகளை இழந்தோர் குடும்பங்கள்.	3	ரூ. 1,000	ரூ. 3,000

[1981 மார்ச் 5]

வரிசை எண்.	இறந்தவர்கள் விவரம்.	எண் ணிக்கை.	ஒவ்வொரு வருக்கும் வழங்கப் பட்ட தொகை.	மொத்தம் வழங்கப் பட்ட தொகை.
------------	---------------------	-------------	--------------------------------------	----------------------------

4. ஒரு குடும்பத்தில் தகப் பனார், தாய், குழந்தைகளான ஒரு சகோதரனையும், ஒரு சகோதரியையும் இழந்து உயிருடன் இருக்கும் இரு குழந்தைகள்.

பெற்றோரை இழந்த தற்கு

ரூ. 5,000

ரூ. 10,000

சகோதர சகோதரியை இழந்ததற்கு

ரூ. 1,000

ரூ. 2,000

மொத்தம்

ரூ. 1,60,000

(ஆ) பிரதமர் தேசிய நல நிதியிலிருந்து வழங்கப்பட்ட தொகை :—

இறந்தவர் ஒவ்வொரு நபரின் குடும்பம்

42

ரூ. 1,000

ரூ. 42,000

ஆக மொத்தம்

ரூ. 2,02,000

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1981 மார்ச் 5]

இணைப்பு II

[18 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 5(1)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

நடுநிலைப் பள்ளிகளில் உள்ள எட்டாம் வகுப்பை நீக்கி உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் மட்டும் அவ்வகுப்பை வைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று அரசு இறுதி முடிவு எதுவும் எடுக்கவில்லை. எட்டாம் வகுப்பை உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் சேர்த்தால் பி.டி. ஆசிரியர்களைக் கொண்டு அவ்வகுப்பு மாணவர் களுக்குப் பயிற்றுவிக்க இயலாமையால் கல்வித்தரம் உயரும் என்ற அடிப்படையில் இதுகுறித்து பல்வேறு ஆசிரியர்களுடைய கருத்து அறியப் பட்டு வருகிறது. சம்பந்தப்பட்ட அனைவரையும் கலக்காமல் அரசு இது குறித்து இறுதி முடிவு எதையும் எடுக்காது. இதனால் இடைநிலை ஆசிரியர்கள் எவரும் பாதிக்கப்படும் பிரச்சனைக்கு இடமில்லை.

இணைப்பு I

[23 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 5(2)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

வேலூர் நகராட்சியின் தற்போதைய மக்கட் தொகை 1,60,000-க்கு ஒரு நபருக்கு குறைந்த பட்சம் 15 காலன் தண்ணீர் வீதம் 24,00,000 காலன் குடிநீர் தினசரி தேவைப்படுகிறது. இந் நகராட்சியின் பாலாறு நிரேற்று நிலையத்திலிருந்து சாதாரண காலங்களில் 24,00,000 காலன் தண்ணீர் கிடைக்கப் பெற்று குறைந்த பட்ச விநியோகம் தட்டுப்பாடின்றி செய்யப் பட்டு வந்தது. ஓட்டேரி நீர்த் தேக்கத்திலிருந்து நீர் ஊற்றுக்கள் அடைப் பட்டு விட்டதால் தண்ணீர் வரத்து நின்று விட்டது. எனவே கிடைக்கப் பெற்ற பாலாற்று நீரையே நகரின் மொத்தப் பகுதிக்கும் தினசரி, காலை, மாலை என்று இரண்டு வேளைகளுக்கும் தட்டுப்பாடின்றி விநியோகம் செய்து வரப்பட்டது. இவ்வருடம் கோடைக் கால பருவ மழையும் பொய்த்ததின் காரணமாக எதிர் பாராத அளவு பாலாற்றில் நீர் மட்டம் ஜூன், ஜூலை மாதங்களிலேயே குறைய ஆரம்பித்து, பற்றாக்குறை ஏற்பட்ட போதிலும் தக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டதன் காரணமாக தொடர்ந்து நகரின் குறைந்த பட்ச விநியோகமான 24,00,000 காலனை கொடுத்துவர முடிந்தது. செப்டம்பர், அக்டோபர் மாதங்களின் மழைக் கால பருவம் பொய்த்ததின் காரணமாகக் கிடைக்கும் நீரின் அளவு 21,00,000 காலன்களாகக் குறைய ஆரம்பித்த சமயம், 22—9—1980 முதல் நகரின் வட பகுதிக்கு காலையில் குடி நீர் விநியோகம் என்றும், மாலையில் தென் பகுதிக்கு குடி நீர் விநி யோகம் என்றும் மாற்றி அமைத்து ஒரு வேளை முறையில் செயல் படுத்தப் பட்டு வருகின்றது. இவைகளைத் தவிர நகரின் எல்லைப்புற பகுதிகளின் தட்டுப்பாடுகளை நிவர்த்தி செய்ய 28—10—1980 முதல் நகராட்சி மற்றும் தனியார் லாரியின் மூலம் நீர் கொண்டு சென்று விநியோகித்தும் வரப்படுகிறது. தொடர்ந்து பாலாற்றின் நீர் மட்டம் குறைந்து தண்ணீரின் வரத்து நாளுக்கு நாள் குறைந்து கொண்டு வருவதால், நகரின் குறைந்த பட்ச அளவு குடி நீர் விநியோகம் பராமரிக்க பாலாற்றின் 6 மற்றும் 7-ம் கிணறுகளில் உள் கிணறுகள் அமைத்தும், சத்துவாச்சாரி கூட்டு குடிநீர் திட்டத் திலிருந்து கூடுதலாகக் கிடைக்கக் கூடுதல் பம்பு செட் பொருத்தியும், ஓட்டேரியில் பழைய திறந்த வெளி கிணற்றில் மோட்டார்களை பொருத்தி, அஸ்பெஸ்டாஸ் ரப்பர்(Canvas Rubber House) குழாய் மற்றும் 6 அங்குலம் இரும்பு குழாய்களைப் புதியதாக வாங்கி இணைத்து கூடுதல் அளவு தண்ணீர் பெற்றும்,

1981 மார்ச் 5]

மேல் மணலூரில் நடைபெற்று வரும் குடி நீர் தலைமைப் பீட பணிகளில் விரைய
மாகிய தண்ணீரை

(Waste water while driving radial filter
arms in collector well) தற்காலிக முறையில் நீரேற்று குழாய்கள்
மூலம் கொண்டு வந்தும் கீழ்க்கண்ட அளவுகள் படி பெற்று பராமரிக்கப்பட்டு
வருகின்றது :—

1. நகராட்சியின் பாலாறு நீரேற்று நிலையத்திலிருந்து	12,00,000	காலன்
2. நகராட்சியின் ஓட்டேரியிலிருந்து (25.11.1980 முதல்)	1,25,000	..
3. சத்துவாச்சாரி கூட்டு குடி நீர் திட்டத்திலிருந்து (15.12.1980) முதல் குடி நீர் தொட்டி மூலம்	2,25,000	..
4. மேல் மணலூர் தற்காலிக ஏற்பாட்டின் மூலம் (12.12.1980 முதல்)	85,000	..
மொத்த அளவு நீர்	16,35,000	..

தற்பொழுது மேற்படி பெறப்படும் அளவு குடி நீர், குளிர் காலம் ஆனதால் ஓரளவு தன்னிறைவுடன் இருந்து வருகின்றது. ஆனால், வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஏற்பட்ட கடும் வறட்சி காரணமாக வேலூர் நகராட்சி குடி நீர் தட்டுப்பாட்டை நீக்கவும் பாலாறு நீரேற்று நிலையத்தை மேம்பாடு செய்யவும், நகராட்சியில் 75 குழாய்க் கிணறுகள் அமைக்கவும் ரூ. 20 இலட்சம், பாதி மான்யம்—பாதி கடன் முறையில் அரசு வழங்கியது. தமிழ் நாடு குடி நீர் வடிகால் வாரியம் குடி நீர்த் தட்டுப்பாடுகளை நிவர்த்திக்க, உடனடி ஆய்வுப் பணிகளை மேற்கொண்டுள்ளது. இந்நகராட்சியும் தொடர்ந்து, பாதுகாக்கப்பட்ட குடி நீர்த் தட்டுப்பாடுகள் எனப் பொது மக்கள் அறிவிக்கும் பகுதிகளை உடனுக்குடன் நேர் ஆய்வு செய்து நகராட்சி லாரி ஒன்றுடன் கூடுதலாக 3 தனியார் லாரிகளை அமர்த்தி தட்டுப் பாடு உள்ள பகுதிகளின் அன்றாட தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. பருவ மழை இல்லாத காரணத்தால், இனி வரும் காலம் கோடை காலமாக இருப்பதனையும் கருத்தில் கொண்டு, கூடுதலாக மேலும் 4 இரும்புத் தொட்டிகளை திருவண்ணாமலை டான்ஸி மூலம் பெறவும், கூடுதலாக நகராட்சிக்கு குடி நீர் விநியோகத்திற்கு என ஒரு லாரி வழங்கவும், தமிழ் நாடு குடி நீர் வடிகால் வாரியம் மூலம் செயல் பட்டு வரும் மேல் மணலூர் தலைமைப் பீட வேலூர் உடனடி குடி நீர் திட்டத்தினை உடன் செயல் படுத்தவும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இணைப்பு IV

(25 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 6-க்கான அடிக் குறிப்பைக் காண்க.)

தமிழ்நாட்டில் பருவமழை தவறியதன் காரணமாக ஏற்பட்டுள்ள வறட்சி நிலை.

1980-81 ஆம் ஆண்டில் தென்மேற்கு, வடகிழக்குப் பருவ மழை பல இடங்களில் குறைவாகவே பெய்துள்ளது. வட ஆற்காடு, புதுக்கோட்டை, தருமபுரி, தென் ஆற்காடு, இராமநாதபுரம், திருச்சிராப்பள்ளி, சேலம், தஞ்சாவூர், மதுரை, செங்கல்பட்டு, பெரியார் மாவட்டங்கள் முழுமையாகவோ அல்லது பகுதிகளிலோ மழைக் குறைவினால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. கிராமங்களில் குடி நீர்த் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டுள்ளது. வேலை வாய்ப்புகள் குறைந்துள்ளன.

2. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் அரசுக்கு நிலைமையை விளக்கி தங்கள் அறிக்கைகளை அனுப்பி, தேவையான நிவாரணப் பணிகளுக்கு நிதி அனுமதியைக் கோரியிருந்தார்கள். அரசும் அவற்றை உடனடியாகப் பரிசீலித்து, ஆணைகளை அவ்வப்போழுது வெளியிட்டுள்ளது. முக்கியமாக குடிநீர்த் தட்டுப்பாட்டைத் தீர்க்கும் பணி தலையாயப் பணியாகக் கருதப்பட்டது. புதிய ஆழ் கிணறுகள் தோண்டவும், ஏற்கனவே உள்ள கிணறுகளை ஆழப் படுத்தவும், நகராட்சி மன்றப் பகுதிகளில் தாற்காலிகத் திட்டங்களைப் போட்டு குடிநீர் வசதியைக் கூடுதலாக்கவும் முதற்கட்டமாக பல்வேறு மாவட்டங்களுக்கு ரூபாய் 439.77 இலட்சத்திற்கு அரசு பின்வருமாறு நிதி வழங்கியுள்ளது :—

(ரூபாய் இலட்சத்தில்)

1. வடஆற்காடு	115.00
2. இராமநாதபுரம்	80.00
3. தருமபுரி	30.00
4. திருச்சிராப்பள்ளி	50.00
5. தென் ஆற்காடு	30.00
6. தஞ்சாவூர்	16.23
7. புதுக்கோட்டை	63.54
8. சேலம்	50.00
9. மதுரை	35.00

பொத்தம்

439.77

1981 மார்ச் 5]

3. குடிநீர்ப் பணிகள், தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியம், விவசாயப் பொறியியல் துறை, பொதுப்பணித் துறை, மற்றும் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலமாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. மற்றும் ஏற்கனவே நிலத்தடி நீர்ப்பிரிவு அமைத்துள்ள ஆய்வு ஆழ்துளைக் கிணறுகளையும் குடிநீர் விநியோகத்திற்குப் பயன்படும் வகையில் குடிநீர் வடிகால் வாரியத்திடம் ஒப்படைப்பதற்கும், அவற்றில் கைப்பம்புகள் அல்லது தகுதியான இடங்களில் மோட்டார் பம்புகள் அமைப்பதற்கும் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டுள்ளது.

4. வேலை வாய்ப்புத் திட்டங்கள்.—வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதியில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும் வகையில் தேசிய கிராமப்புற வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் ஏற்கெனவே எடுக்கப்பட்டுள்ள வேலைகளை விரைவுபடுத்தவும், புதிய பணிகளை மேற்கொள்ளவும் ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இத்திட்டத்தின்கீழ் அதிகப்படியாகத் தேவையான அரிசியை அவ்வப்போது ஒதுக்குவதற்கும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

5. மாவட்டங்கள் பற்றிய விவரமான தகவல்கள் பின்வருமாறு கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

(அ) வட ஆற்காடு மாவட்டம்.—வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் 1980ஆம் ஆண்டு பெய்த மழையளவு சராசரி மழையளவைவிட பாதிக்கும் குறைவாக இருந்தது. காவேரிப்பாக்கம் ஏரி உட்பட 2,970 நீர்ப்பாசன நிலைகளும் வறண்டுவிட்டன. எல்லா வட்டங்களிலும், நிலக்கடலை, சோளப் பயிர்கள் காய்ந்துவிட்டன. அரசுக்கோணம், வந்தவாசி, செய்யார், திருவண்ணாமலை வட்டங்களில் குடிதண்ணீர் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டுள்ளது. விவசாய வேலைகள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. இம்மாவட்டத்தில் வறட்சி நிலை பற்றி மாவட்ட ஆட்சியாளர், குடிநீர் வடிகால் வாரியத் தலைவர் ஆகியோருடன் வருவாய் நிர்வாக ஆணையர் கலந்து ஆலோசித்து அரசுக்கு அனுப்பிய பரிந்துரைகளை அரசு ஆய்வு செய்து குடிநீர் வசதிக்காக 5—1—1981 அன்று கீழ்க்கண்ட பணிகளை நிறைவேற்ற ஆணையிட்டுள்ளது :—

(அ) நகர மற்றும் ஊர்ப்புறங்களில் 700 குழாய்க் கிணறுகளை ரூ. 100 இலட்சம் செலவில் அமைக்க;

(ஆ) பாலாறு தண்ணீர் விநியோக திட்ட மேம்பாட்டு வேலைக்காக ரூ. 10 இலட்சம் செலவிட; இத்துடன்

(இ) தேசிய கிராமப்புற வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் வேலை வாய்ப்பு அளிக்கக்கூடிய வகையில் ஏற்கனவே நடைபெற்று வரும் வேலைகளை முடிக்கவும், புதிய வேலைகளை மேற்கொள்ளவும் 7,000 டன் அரிசியை ஒதுக்கியும் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

[1981 மார்ச் 5]

இம்மாவட்டத்தில் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் பயிர்களின் விளைச்சல் 37 பைசாவுக்கும் குறைவாக (50 சதவீதம்) விளைந்த நிலங்களுக்கு நிலவரி, உள்நூர் வரி, தண்ணீர்த் தீர்வை, தனித் தண்ணீர்த் தீர்வை, பணப் பயிர் தீர்வை தள்ளுபடி செய்தும், ஒருவருக்குச் சொந்தமான நிலங்களில் பாதிக்கு மேல் (50 சதவீதம்) நிலவரித் தள்ளுபடி செய்யத் தகுதி உள்ளதாக இருந்தால் அவர்களுக்கு அரசுக் கடன், நிலவரி, உள்நூர் வரி, நிலுவைகள் வசூலை அடுத்த ஆண்டிற்கு ஒத்திவைத்தும் 26—12—1980 அன்று ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஆ) தென்ஆற்காடு மாவட்டம்.—இம்மாவட்டத்தில் 1980 ஆம் ஆண்டில் பருவமழை சாதாரணமாக பெய்ய வேண்டிய அளவுக்கு 59 சதவீதமே பெய்துள்ளது. காவிரி-மேட்டூர் நீர்ப்பாசனப் பகுதிகளில் நிலவரம் திருப்திகரமாக உள்ளது. விருத்தாச்சலம் அணைக்கட்டு, மேமாத்தூர் அணைக்கட்டு, எல்லிஸ் அணைக்கட்டு, பேலாந்துறை அணைக்கட்டு, திருக்கோயிலூர் அணைக்கட்டு, சேர்னாலூர் அணைக்கட்டு, மணிமுத்தா நதி, கோமுகி நதி, வீரேர் திட்டங்களிலும் போதுமான அளவு தண்ணீர் வரத்து இல்லாததால் விருத்தாச்சலம், கள்ளக்குறிச்சி, திருக்கோயிலூர், உளுந்துர்பேட்டை, விழுப்புரம் வட்டங்களில் பயிர்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. 2,093 மானாவாரி குளங்களும் தண்ணீர் இல்லாமல் வறண்டு விட்டன. ஆயினும் இம்மாவட்டத்தில் சுமார் 91,704 பாசனக் கிணறுகள் உள்ளதால் அவற்றைப் பயன்படுத்தி ஓரளவுக்குப் பாசன ஆயக்கட்டுகளிலும், புன்செய் நிலங்களிலும் விவசாயம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

இம்மாவட்டத்தில் மொத்தம் உள்ள 2,285 கிராமங்களில் 744 கிராமங்கள் பருவ மழை தவறியதால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. பாதிக்கப்பட்ட 744 கிராமங்களிலும், விவசாயத்துக்குத் தகுதியுள்ள 1,29,745 ஏக்கரில் 66,430 ஏக்கர் தரிசாக விடப்பட்டுள்ளது. பாதிக்கப்பட்ட இடங்களில் குடிநீர்த் தட்டுப்பாடு உள்ளது.

நிவாரணப் பணிகள்.—பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் குடிதண்ணீர் வசதி செய்வதற்காக தற்போது ரூ. 30 இலட்சம் செலவில் புதிய குழாய்க் கிணறுகளை அமைக்க 3—2—1981 அன்று ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் நிலவரி தள்ளுபடி செய்வதற்கும், அரசுக்குச் சேரவேண்டிய பாக்கி வசூலை ஒத்திப்போடவும், வடஆற்காடு மாவட்டத்திற்கு ஆணையிட்டதைப் போலவே இம்மாவட்டத்திற்கும் ஆணை, 3—2—1981-ல் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

1981 மார்ச் 5]

வேலை வாய்ப்புத் திட்டங்கள்.—தேசிய கிராமப்புற வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழும் தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் கீழும், ஏற்கனவே எடுக்கப் பட்ட வேலைகளைத் துரிதப்படுத்துவதோடு பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் புதிய நிவாரணப் பணிகளை மேற்கொள்ளவும் ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. இம்மாவட்டத்திற்கு தேசிய கிராமப்புற வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் 500 டன் அரிசி கூடுதலாக விடுவிக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.—இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பருவ மழை சென்ற ஆண்டை விட 30 சதவீதம் குறைவாகப் பெய்துள்ளது. இராஜபாளையம், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வட்டங்களில் சில ஏரி, குளங்கள் தவிர மற்றப் பகுதிகளில் பெரும்பாலும் குளங்களுக்கு தண்ணீர் வரவில்லை. மொத்தம் 7.332 குளங்களில் 3,603 குளங்களில் தண்ணீர் வரவில்லை. மீதமுள்ள குளங்களிலும் 216 குளங்கள் தவிர மற்ற குளங்களில் விவசாயத்துக்குப் போதுமான தண்ணீர் வரவில்லை. இதனால் விவசாய வேலைகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு பயிர்கள் காய்ந்துவிட்டன.

குடிதண்ணீர்.—கிராமங்களில் குடிதண்ணீர் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டுள்ளது. புதிய ஆழ் கிணறுகள் தோண்டவும், கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும் அரசு இம்மாவட்டத்திற்கு ரூ. 50 இலட்சத்துக்கு 27—1—1981 அன்று வெளியிட்ட ஆணையில் அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் நிலவரித் தள்ளுபடி செய்வதற்கும், அரசுக் குச் சேரவேண்டிய பாக்கி வசூலை ஒத்திப்போடவும், வட ஆற்காடு மாவட்டத் திற்கு ஆணையிட்டதைப் போலவே இம்மாவட்டத்திற்கும் ஆணை, 27—1—1981-ல் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

தேசிய கிராமப்புற வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் நடக்கும் பணிகளைத் துரிதப்படுத்தவும், பருவ மழை தவறியதால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் புதிய பணிகளை ஆரம்பித்தும் கிராமப்புற மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகள் அளிப்பதற்கும் 2,000 டன் அரிசி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

(ஈ) திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.—இம்மாவட்டத்திலும் சென்ற ஆண்டை விட மழை 30 சதவீதம் குறைவு. திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் காவிரி நீர்ப்பாசன வசதி உள்ள இடங்களில் பயிர்களின் நிலைமை நன்றாக உள்ளது. மானாவாரி குளங்களில் பெரும்பாலும் தண்ணீர் இல்லை. ஆகவே மானாவாரி குளங்களில் ஆயக்கட்டுகளில் 95 சதவீதம் நிலங்கள் தண்ணீர் இல்லாமல் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. கிணற்றுப் பாசன நிலங்களில் ஆங்காங்கே சாகுபடி செய்யப்பட்டுள்ளது.

[1981 மார்ச் 5]

குடிதண்ணீர்.—குடிதண்ணீர் பொறுத்தவரையில் தற்போது இது ஒரு பெரும் பிரச்சினையாக இல்லை என்றாலும், கிணறுகளில் நீர்மட்டத்தின் நிலை குறைந்து கொண்டே போவதால் இம்மாதக் கடைசிக்குப் பின் குடிதண்ணீர் தட்டுப்பாடு ஏற்படும் நிலை உள்ளது.

நிலாரணங்கள்.—500 இடங்களில் ஆழ்கிணறுகள் தோண்டவும், 500 இடங்களில் கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும் ரூபாய் 50 இலட்சம் வழங்க 24—1—1981 அன்று அரசு ஆணையிட்டுள்ளது.

நிலவரித் தள்ளுபடி சம்பந்தமாக பொதுவான ஆணை பிறப்பிக்கப்படாவிட்டாலும், மானாவாரி குளங்கள் ஆயக்கட்டுகள் சம்பந்தப்பட்டவரை ஆங்காங்கே பயிர்கள் விளைச்சலைப் பார்வையிட்டு தகுதி வாய்ந்த நிலங்களுக்கு மட்டும் நிலவரித் தள்ளுபடி அளிக்க மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரால் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

(உ) தருமபுரி மாவட்டம்.—தருமபுரி மாவட்டத்தில் பருவமழை வழக்கமாகப் பெய்வதைவிட பாதிவளவுக்கும் குறைவாகப் பெய்துள்ளது. இதனால் இம்மாவட்டத்தில் மானாவாரி குளங்களில் தண்ணீர் போதுமான அளவு வரவில்லை. கிருஷ்ணகிரி நீர்த்தேக்கத்திலிருந்து தண்ணீர் விட முடியாததால் மேற்படி நீர்த்தேக்க ஆயக்கட்டுப் பகுதிகளில் முதல் போகம் சுமார் 9,000 ஏக்கர்களில் விளையவில்லை. அதேபோல் சுமார் 4,000 ஏக்கர் ஆயக்கட்டை கொண்ட பாளூர் ஏரியில் தண்ணீர் வராததால் அதில் இரண்டாம் போகம் விளையவில்லை. இந்நிலையில் பயிர்கள் விளைச்சல் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது.

குடிதண்ணீர் பொறுத்தவரையில் குழாய்க் கிணறுகள் அமைக்க ரூ. 15 இலட்சமும், கிணறுகளை ஆழப்படுத்த ரூ. 15 இலட்சமும் செலவிட 24-1-1981 அன்று ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. நிலத்தடி நீர்ப்பிரிவு அமைத்துள்ள 100 குழாய்களுக்கும் கைப்பம்புகள் பொருத்தி, உடனடியாகக் குடிதண்ணீருக்காகப் பயன்படுத்தவும் ஆணையிடப்பட்டுள்ளது.

வேலை வாய்ப்புப் பணிகள்.—கிராமப்புற வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் வேலைகளைத் துரிதப்படுத்தவும், புதிய பணிகளை மேற்கொண்டு பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ் இம்மாவட்டத்திற்கு 1950 டன் அரிசி அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஊ) புதுக்கோட்டை மாவட்டம்.—புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் பருவமழை வெகு குறைவாகவே பெய்துள்ளது. இதனால் மேட்டூர் நீர்ப் பாசனப் பகுதி நீங்கலாக மற்ற இடங்களில் பயிர்கள் பெருமளவு பாதிக்கப்பட்டுள்ளன.

1981 மார்ச் 5]

குடிதண்ணீர்ப் பற்றாக்குறையும் ஏற்பட்டுள்ளது. குடிதண்ணீர்ப் பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்காக 64 புதிய குழாய்க் கிணறுகளைத் தோண்டவும், 201 கிணறுகளில் ஆழ் குழாய்களை அடிக்கவும், 267 கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும் ரூ. 17.54 இலட்சம் செலவினத்துக்கு அரசு 25-11-80 இல் அனுமதி அளித்துள்ளது. மேலும் 70 குடிநீர்த் திட்டத்திற்காகவும், 32 குழாய்க்-கிணறுகள் அமைக்கவும் ரூ. 38 இலட்சமும், புதுக்கோட்டை நகராட்சிக்குக் குடிதண்ணீர் விநியோக வசதி செய்வதற்காக ரூ. 8 இலட்சமும் செலவிட 17-2-1981-ல் உத்திரவிடப்பட்டுள்ளது.

பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் நிலவரித் தள்ளுபடி செய்வதற்கும், அரசுக்குச் சேரவேண்டிய பாக்கி வசூலை ஒத்திப்போடவும் வடஆற்காடு மாவட்டத்திற்கு ஆணையிட்டது போலவே ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

(எ) தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.—இவ்வாண்டில் மேட்டூர் நீர்த் தேக்கத்தி் போதுமான அளவு தண்ணீர் இருந்ததால், இம்மாவட்டத்தில் எல்லாப் பகுதிகளிலும் நல்ல மகசூலுடன் சுமார் 4-11 இலட்சம் ஏக்கராவில் குறுவை நெல் அறுவடை செய்யப்பட்டது. 1980 செப்டம்பர் முதல் வாரத்திலிருந்து சம்பா நடவு ஆரம்பமாயிற்று. மேட்டூர் தேக்கத்தில் தண்ணீர் போதுமான அளவில் இருந்ததால், விவசாயிகள் சாகுபடியை முழு வேகத்தில் செய்வதற்கு உதவியது. விவசாயிகளுக்கு உதவியாக இருக்கும் வடகிழக்குப் பருவமழை தேவையான அளவு பொழியாததாலும், கடந்த ஆண்டைவிட பருவமழை மிகக்குறைந்த அளவு இருந்ததாலும், குறிப்பாக பட்டுக்கோட்டை, பேராலூணி, ஓரத்தநாடு மற்றும் தஞ்சாவூர் வட்டங்களில் காவிரி—மேட்டூர் பாசன பகுதி நீங்கலான, பிற நீர்ப்பாசனமில்லாத புன்செய் நிலங்களில் பயிரிடப்பட பயிர்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன.

தஞ்சாவூர் மற்றும் ஓரத்தநாடு வட்டங்களில் குடிதண்ணீர் தட்டுப்பாட்டை நீக்குவதற்காக தற்போதுள்ள கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும், புதிய கிணறுகளைத் தோண்டுவதற்கும் ரூ. 16.23 இலட்சம் செலவினத்துக்கு அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

(ஏ) செங்கல்பட்டு மாவட்டம்.—செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் 1980ஆம் ஆண்டு பருவமழை குறைவாகவே பெய்தது. கடலோரப் பகுதியான, செங்கல்பட்டு, மதுராந்தகம், பொன்னேரி வட்டங்களிலும், ஸ்ரீபெரும்புதூர் வட்டத்தில் ஒரு பகுதியிலும் பருவ மழை காலதாமதமாக நவம்பரில்தான் பெய்துள்ளது. இம்மாவட்டத்தின் மேற்குப் பகுதியான காஞ்சிபுரம், திருவள்ளூர் கோட்டங்களில் பெய்த மழையளவு மிகவும் குறைவு. ஆகவே விளைச்சல் ஓரளவு பாதிக்கப்பட்டுள்ளது.

[1981 மார்ச் 2]

குடிதண்ணீர்.—திருத்தணி, பள்ளிப்பட்டு, ஸ்ரீபெரும்புதூர் வட்டங்களைப் பொறுத்தவரை குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் மூலம் விரிவான குடிநீர் அடி விருத்தித் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. குடிநீர்த் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டுள்ள பகுதிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்க மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் நிதி அனுமதி கோரியுள்ளார். இதுபற்றி விரைவில் ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்படும். குடிநீர் தட்டுப்பாடின்றி கிராமங்களில் கிடைக்க வழிவகைகள் செய்யப்படும்.

(ஐ) மதுரை மாவட்டம்.—மதுரை மாவட்டத்தில் சென்ற ஆண்டை விட மழையளவு 35 சதவீதம் குறைவாகவே பெய்துள்ளது. அதனால் பயிர்கள் விளைச்சல் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. பாதகமான பருவ நிலையினால் குடிநீர்த் தட்டுப்பாடு ஏற்படக்கூடிய நிலை உள்ளது. எனவே வரும் மாதங்களில் ஏற்படக்கூடிய குடிநீர்த் தட்டுப்பாட்டை சமாளிப்பதற்கு புதிய குழாய்க் கிணறுகளை அமைப்பதற்கு ரூ. 20 இலட்சமும், கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்கு ரூ. 15 இலட்சமும் அரசு அனுமதித்துள்ளது.

(ஓ) சேலம் மாவட்டம்.—மழைக் குறைவினால் இம்மாவட்டத்திலும், பயிர்களின் விளைச்சல் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. குடிதண்ணீர் கிணறுகளில் தண்ணீர் மட்டம் இறங்கி வருவதால் வரும் மாதங்களில் ஏற்படக்கூடிய தண்ணீர்த் தட்டுப்பாட்டை சமாளிப்பதற்கும், புதிய ஆழ்கிணறுகளை அமைக்க ரூ. 40 இலட்சமும், ஏற்கனவே உள்ள கிணறுகளை ஆழப்படுத்த ரூபாய் 10 இலட்சமும், ஆக மொத்தம் ரூ. 50 இலட்சம் அனுமதித்து ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. வேலை வாய்ப்பு தரக்கூடியப் பணிகளை தேசியக் கிராமப்புற வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் தீவிரப்படுத்துவதற்கு 8,000 டன் அரிசியும் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

(ஔ) பெரியார் மாவட்டம்.—இம்மாவட்டத்தில் வடகிழக்குப் பருவமழை 1980 ஆம் ஆண்டில் 34 சதவீதம் குறைவாகப் பெய்துள்ளது. மழை குறைவின் காரணமாக மானாவாரி பயிர்கள் விளைச்சல் சென்ற ஆண்டைவிட 40 முதல் 50 சதவீதம் குறைவாகவே எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மார்ச் கடைசி வரை மழை இல்லை என்றால் தாளவாடி, நம்பியூர், பெருந்துறை, ஊத்துக்குறி, அம்மாபேட்டை, அந்தியூர், மோடக்குறிச்சி, கொடுமுடி, சென்னிமலை, காங் கேயம், வெள்ளச்சேலத்தில் மற்றும் தாராபுரம் ஒன்றியங்கள் மேலும் பாதிக்கப்படும். தண்ணீர்த் தட்டுப்பாட்டினைத் தவிர்க்க புதிய குழாய்க் கிணறுகள் அமைக்கவும், கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

(ஐ) திருநெல்வேலி, கோயம்புத்தூர், நீலகிரி மாவட்டங்கள்.—இம்மாவட்டங்களில் பாதகமான நிலை நிலவுவதாக அறிக்கைகள் வரவில்லை.

1981 மார்ச் 5]

(அ.அ) கன்னியாகுமரி மாவட்டம்.—இம்மாவட்டத்தில், மழைபளவு சராசரி மழை அளவைவிட 20 சதவீதம் குறைவாக உள்ளது. குடிநீர்த் தட்டுப்பாடு பெரும் பிரச்சினையாக இல்லை. 18 இடங்களில் கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அனுமதி அளித்துள்ளதாகத் தெரிவித்துள்ளார்.

6. ஆகவே, வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் துயரைத் தீர்க்கும் வகையில் அரசு எல்லாவித பணிகளையும் மேற்கொண்டுள்ளது. மேலும் பணிகளை விரைவுபடுத்தவும், தீர்வாக ரீதியில் தேவையான ஆணைகளை உவ்வப் பொழுது பிறப்பிப்பதற்கும், தலைமைச் செயலாளர் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுடன் 2—2—1981 அன்று ஒரு கூட்டத்தைக் கூட்டினார். அதையொட்டி அரசு ஆணைகளைப் பிறப்பித்துள்ளது. வறட்சி நிவாரணப் பணிகளின் முன்னேற்றத்தை 23—2—1981 ஆம் தேதியன்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், சம்மந்தப்பட்ட அமைச்சர்களுடனும், அதிகாரிகளுடனும் கலந்து ஆய்வு செய்தார். இந்த ஆய்வின் அடிப்படையில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் களுக்கும், துறைகளுக்கும் அறிவுரைகள் வழங்கப்படும்.

7. மாவட்டங்களின் வறட்சி நிலைமையை அரசு கூர்மையாகக் கவனித்து வருகிறது. ஆட்சித் தலைவர்களுடன் தொடர்புகொண்டு தேவையான நிதிக் கும், வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்திற்கான அரிசிக்கும் அனுமதி வழங்கி வரு கிறது. மேலும் தேவைப்படும் அளவிற்கு இப்பணிகளை விரிவாக்க அரசு என்றும் தயங்காது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தமிழ்நாட்டின் உள்ள வறட்சி நிலைமையைப் பற்றி தங்களின் கருத்தினை அரசுக்குத் தெரிவித்து, ஒத் துழைப்பு கொடுப்பதன் மூலம் அரசும் மக்களுக்குத் தேவையானவற்றை உடனுக்குடன் செய்திட இயலும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய பரிந் துரைகளைக் கேட்டு அரசு தனது பொறுப்பினை நிறைவேற்றத் தயாராக உள்ளது.

DROUGHT CONDITION IN TAMIL NADU STATEMENT.

During the year 1980-81, there has been failure of the North—East and South-East monsoon and the rainfall has been inadequate in many parts of the State.

Due to inadequate rainfall, North Arcot, Pudukkottai, Dharmapuri, South Arcot, Ramanathapuram, Tiruchirappalli, Salem, Thanjavur, Madurai, Chengalpattu and Periyar Districts are either wholly or partly affected. Drinking Water scarcity is felt in villages. Employment opportunities are wanting.

[5th March 1981

2. The District Collectors sent proposals to the Government for taking up relief measures. The Government examined them and issued orders for the immediate relief measures then and there. Provision of drinking water in the scarcity areas was given priority and Government sanctioned a sum of Rs. 439.77 lakhs for sinking of new bore wells and deepening of existing wells in the Municipal areas and villages, as detailed below:—

	Rs. IN LAKHS.
1. North Arcot	115.00
2. Ramanathapuram	50.00
3. Dharmapuri	30.00
4. Tiruchirappalli	50.00
5. South Arcot	30.00
6. Thanjavur	16.23
7. Pudukkottai	63.54
8. Salem	50.00
9. Madurai	35.00
Total	439.77

The drinking water supply works are taken by the Tamil Nadu Water Supply and Drainage Board, Agricultural Engineering Department, Public Works Department and Panchayat Unions. The Government also have arranged for the handing over of the experimental bore holes sunk by the Ground Water Cell, so as to use them as drinking water source after fixing hand pumps or motor pumps.

EMPLOYMENT ORIENTED SCHEMES.

In order to provide employment to the people in the affected areas, orders have been issued to expedite the works taken up under the National Rural Employment Programme and to take new works according to needs under this scheme additional quantity of rice has been released to the districts,

5th March 1981]

The District-wise position as follows :

(i) *North Arcot district.*—The rain fall in North Arcot district during 1980 was less than half of the normal rainfall. Including Kaveripakkam Tank, 2,970 irrigation sources are dry. The crops have withered in all the areas. Drinking water scarcity is felt in Arakonam, Vandavasi, Cheyyar and Tiruvannamalai taluks. The Agricultural operations are affected. The Commissioner for Revenue Administration, after consulting the Collector of North Arcot and Managing Director, Tamil Nadu Water Supply and Drainage Board, sent proposals to Government for taking up relief programme. The Government on 5th January 1981 ordered for the following relief measures to ease the drinking water scarcity condition.

(a) for sinking of 700 bore wells in the Municipalities and Villages at a cost of Rs. 105 lakhs.

(b) to improve the Palar Head works at an estimated cost of Rs. 10 lakhs.

(c) 7,000 tonnes of rice have been released to take up new works and expedite on pending works under the National Rural Employment Programme.

The Government on 26th December 1980 ordered for the following :

Remission of Land Revenue Local cess, Local cess surcharge, water cess, Additional water cess, commercial crop assessment to be given where the crop yield is 37 paise (50 per cent) and below, in cases where remission has been given to an extent which is not less than 50 per cent of a ryot's holding in a village, the collection of arrears of land Revenue and loans to be postponed to the next fasli.

(ii) *South Arcot district.*—In this district rain fall during the year 1980 was only 50 per cent of the normal rain fall. The condition in areas under Cauveri Mettur project was satisfactory. The crops in Virudhachalam, Kallakurichi, Tirukoilur, Ulundurpet and Villupuram taluks were affected as there were no adequate supply of water in Virudachalam, Memathur Ellies, Polanthurai, Tirukoilur and Sornavur Anajcuts, Manimutha Nadhi, Komugi Nadhi and Vidur Schemes. 2,093 Manavari tanks are dry. In spite of this, crops have been cultivated in the Ayacuts by utilizing the 91,704 irrigation wells in the Districts.

[5th March 1981

Out of 2,235 villages in the district, 744 villages are affected due to adverse seasonal conditions. Out of 1,29,745 acres of cultivable lands in the 744 affected villages, cultivation has not been made in 66,403 acres. Drinking water scarcity is felt in the scarcity areas.

Relief Measures.—On 3rd February 1981 the Government sanctioned a sum of Rs. 30 lakhs for sinking of new bore wells in the scarcity areas. The Government also ordered for the remission of land revenue etc., same as in the case of North Arcot district.

Employment oriented Schemes.—The Government have ordered for taking up of new works and expediting the on-going works under the self sufficiency schemes and National Rural Employment programme. An additional quantity of 500 tonnes of rice was released to the district.

(iii) *Ramanathapuram district.*—The rain fall has been 30 per cent less compared with last year. Except a few tanks in Rajapalayam and Srivilliputhur taluqs in all other areas the tanks have not received water supply. Out of 7,332 tanks 3,603 tanks did not receive any water. Even out of the remaining tanks there was no adequate water supply except for 216 tanks. Consequently the agricultural operations are much affected.

Drinking water.—Water scarcity is felt in villages. Orders have been issued on 21st January 1981 allotting Rs. 50 lakhs for deepening of wells and sinking of new bore wells.

Orders have also been issued on 27th January 1981 for remission of land revenue and postponement of collection of arrears of Government loans and Land Revenue in respect of the affected areas same as in the case of North Arcot district.

(iv) *Tiruchirappalli district.*—In this district rainfall was 30 per cent less when compared to last years. The condition of crops is good in areas with irrigation facility from cauvery waters. But manavari tanks are mostly without water. Hence 95 per cent of the ayacut under these tanks are adversely affected as a result of paucity of water. However cultivation is being carried on in areas irrigated by well irrigation.

Drinking water.—At present scarcity of drinking water does not pose a problem; but with decrease in sub soil water level, there is likely to arise scarcity of drinking water by the end of this month.

5th March 1981]

Relief measures.—Government have issued orders for sinking of 500 deep, bore wells and for deepening another 500 wells at an estimated expenditure of Rs. 50 lakhs.

Though general order for remission of land revenue has not been issued, in so far as lands in ayacut of manavari tanks and other dry lands, the Collector is taking action for grant of remission wherever necessary based on field inspection and assessment of out turn.

(v) *Dharmapuri district.*—Rain fall this year is less than 50 per cent of the usual amount of rain fall in the district. With the result the manavari tanks did not receive adequate supply. As water was not let out from Krishnagiri reservoir, first crop could not be raised in about 9,000 acres in the ayacut under this project. Similarly second crop could not be raised in the 4,000 acres ayacut of Parur tank. Consequently the yield of crops have been affected.

As regards drinking water, orders have been issued on 24th January 1981 sanctioning Rs. 15 lakhs for sinking of new bore wells and another Rs. 15 lakhs for the deepening of existing wells. Orders have also been issued for taking over the 100 exploratory tube wells sunk by the ground water division and use them for drinking water supply after fitting with hand pump.

Employment oriented works.—Orders have been issued to expedite the works already taken up under the National Rural Employment Programme and for undertaking new works in the affected areas to provide employment to the people. 1950 tonnes of rice has been allotted to this district under the same.

(vi) *Pudukkottai district.*—The monsoon rain has been much less in Pudukkottai district. Except the areas under the Cauvery Mettur Project there has been widespread failure of crops in other areas.

Scarcity of drinking water is felt in many places. Government sanctioned Rs. 17.54 lakhs on 25th November 1980 for deepening of 201 wells and sinking of 64 new bore wells as the first instalment. A further sum of Rs. 46 lakhs has been sanctioned on 17th February 1981 for taking up 70 water supply works, 32 bore wells and for improvements to water supply to Pudukkottai Municipality.

[5th March 1981

Orders have also been issued for remission of land revenue and postponement of collection arrears of Government loans and land revenue arrears same as in the case of North Arcot.

(vii) *Thanjavur district*.—During this year there was sufficient water in Mettur Dam. As a result, the out turn of the Kurvai crop in 4.11 lakhs acres was fair. The Samba transplantation started in September 1980. The water level in Mettur Dam helped to complete the cultivation in full swing. But the North-East monsoon which would be helpful to the ryots was very poor compared to the previous year. As a result the crop in the non-Cauvery Mettur Project areas in Pattukottai, Peravurani, Orathanad and Thanjavur taluks were affected. The Government sanctioned Rs. 16.23 lakhs for deepening of existing wells and for sinking of new bore wells in the scarcity areas in Thanjavur and Orathanad taluks.

(viii) *Chengalpattu district*.—The rain fall during the year 1980 was less in Chengalpattu district. The monsoon rain fall in the coastal taluks of Chengalpattu, Maduranthagam, Ponneri and parts of Sriperumbudur was late in November. The western parts of the district viz. Kanchipuram, Tiruvallur and Tiruttani taluks received poor rain fall. Hence the cultivation in these areas has been affected.

Drinking water.—The comprehensive drinking water supply scheme is being executed by the Tamil Nadu Water Supply and Drainage Board in Tiruttani, Pallipattu and Sriperumbudur taluks. To take up drinking water supply schemes in the affected areas the Collector has requested for allotment of additional funds.

Orders allotting the funds will be issued shortly and arrangements made to provide drinking water in the affected areas.

(ix) *Madurai district*.—The rain fall in Madurai district was 35 per cent below the normal rain fall. The crops have been affected. Drinking water scarcity is expected in the coming month. In order to tackle the situations, the Government has sanctioned Rs. 20 lakhs for deepening of wells and Rs. 15 lakhs for sinking of bore wells.

(x) *Salem district*.—Due to inadequate rainfall the crops in this district were affected. It is reported that the water level in the wells is going down. In order to tackle the situation in the coming months, the Government sanctioned in total Rs. 50 lakhs i.e., Rs. 40 lakhs for sinking bore wells and Rs. 10 lakhs for

5th March 1981]

deepening of existing wells. The Government also released 3,000 tonnes of rice to the district under National Rural Employment Programme for taking up employment oriented works.

(xi) *Periyar district*.—The rain fall during 1980 in the district was 34 per cent below the normal. Due to poor rain fall the yield of crops has been only 40 to 50 per cent compared to the previous year. If there is not rain fall till the end of March, the areas in Thalavadi, Nambivur-Anthiyur, Modakurichi, Kodumudi, Chennimalai, Kangeyam, Vellakoil and Dharapuram Panchayat Unions will be further affected. Action is being taken to sink bore wells and deepen the existing wells in the scarcity areas.

(xii) *Tirunelveli, Coimbatore and Nilgiris*.—No report was received about prevalence of adverse seasonal conditions in respect of these districts.

(xiii) *Kanniyakumari district*.—The rainfall in this district was 20 per cent below the normal. Drinking water is not a problem. The Collector has ordered for the deepening of wells in 18 places where there is fall in the ground water level.

The Government is taking all possible action to provide relief to the people affected by drought. The Chief Secretary convened a meeting on 2nd February 1981 and discussed with the officers concerned for speeding up of the relief measures. In the light of the discussions and decisions arrived at the meeting orders have been issued. The Chief Minister has reviewed the progress of the drought relief measures with the Ministers and officials concerned on 23rd February 1981. Based on this review orders will be issued to the District Collectors and concerned Departments.

The Government is closely watching the drought situation in the Districts. Allotment of funds and rice required under the National Rural Employment Programme is being made assessing the need in consultation with the Collectors. The Government is ready to expand the relief programme according to the needs. The Honourable members may kindly give their views and suggestions and help in the speedy execution of the relief works for the benefit of the people affected in adverse seasonal condition.

[5th March 1981

The Government will be happy to consider the suggestions made by the honourable members and are prepared to do everything possible.

Honourable members may kindly extend their co-operation by giving their views and suggestions so as to help the Government to bring the required and timely relief to the affected people.

